

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
750 P.TS. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 P.TS. Trimestre

Any XIII. - Núm. 8.128 - Dissabte, 8 d'abril de 1922

Edició del matí

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

D. Marian Batlles i March

vidu de donya Dolors Claret i Asols

ex-Alcalde d'aquesta ciutat

va lliurar la seva ànima a Déu ahir, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus apenat fill Marian, mare política donya Josepa Asols vídua de Claret, germana Sor Dolors religiosa del Convent de Santa Clara, nebots, cunyats, cunyades i parents tots, en assabentar als amics i coneguts de tan trista nova, el recomanen a llurs oracions i els conviden a l'ofici i funeral que tindrà lloc avui, a les onze, a la Basílica de la Seu, i a l'enterrament que s'efectuarà tot seguit.

El dilluns, dia 10, hi haurà els altres dos oficis, començant a les deu a la mateixa església.

Manresa, 8 d'abril de 1922.

El dol es despendeix a l'església

L'Eum. i Bvdn. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Excm. i Il·lms. Bisbes de Vic i Barcelona s'han dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

BANCA MARSANS

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSRANE

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números }
589 A.
689 A.
789 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Reumatismo

El Linimento de Sloan
es el mejor remedio para el Reumatismo; quita inmediatamente el dolor.

Como no es necesario el masaje, puede aplicarse a cualquier parte delicada del cuerpo. Es un remedio enérgico y penetra inmediatamente al lugar adolorido, aliviando cualquier inflamación o congestión.

El Linimento de Sloan

es un excelente antiséptico germicida. Sana las cortaduras, quemaduras, heridas, contusiones, etc.

También da gran alivio en las picaduras de insectos malignos.

(De venta en todas las Boticas)

Linimento de Sloan

VIATJANTS

Es ven caixa per a mostruari. Plaça Nova, núm. 6, quart, segona. Vistible d'onze a una, els dies feiners.

Notícies

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. - Dia 7 d'abril de 1922.

Hores d'observació: A les set del matí, a la una i a les sis de la tarda.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 762.8, 760.3, 760.5.

Termòmetre sec: 15.1, 18.6, 18.2.

Termòmetre humit: 11.5, 15.7, 15.0.

Humitat (centèsimes de saturació): 62, 72, 69.

Direcció del vent: NO., SSO., OSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 0.5, 4.0, 4.5.

Estat del cel: Nuvolós, Tapat, Nuvolós.

Classe de núvols: CSt., CSt., KCSt.
Temperatures extremes a l'ombra: Màxima, 22.5; mínima, 11.0; mínima prop del sol, 9.2.

Oscil·lació termomètrica, 11.5.

Temperatura mitja: 16.75.

Precipitació a quassa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual període, 151 km.

Observacions particulars: Calitja.

El director: E. Alcobé.

- Fostó-Glenc-Kola-Lectinat cura inapetència. B. Domenech, Ronda Sant Pau, 71.

Ahí al matí, al carrer de Pere IV, davant del número 458 toparen un tramvia i un carro, el carreter del qual, Josep Colomé Salvà, de 30 anys, rebé contusions en diferents parts del cos i fractura de costelles, amb probable congestió pulmonar, de pronòstic greu.

Fou auxiliat al dispensari del Taulat i conduït després a l'Hospital Clínic.

EDUARD

Pelayo, 50. Especialitat en retrats nuvis.

Durant la nit entraren lladres a l'establiment de gènere de punt de Francesc Escaló, carrer de les Cortes, 430, sense fractura de porta.

Avisat l'amo i practicat un reconeixement manifestà que faltaven mitges i samarretes de seda per valor de dues a tres mil pessetes.

-Setmanes Santes Llibreria Subirana
Portaferriusa, 14

Ahí a quarts d'onze de matí, a la plaça de Catalunya un tramvia atropellà a Ramon Calaya, de 66 anys, militar retirat, causant-li ferides a la cara i mans. L'auxiliaren al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Gran Teatre del Liceu

Trobat-se vacant la plaça de majordom-administrador de la Societat de propietaris d'aquest Gran Teatre, s'admetran sol·licituds per escrit fins el dia 15 del corrent, en la Majordomia del Teatre, carrer de Sant Pau, número 1.

Ahí al matí entrà un home a un bar del carrer de l'Asalto i demanà quelcom per a menjar. Al cap d'una estona se'n anà a la comuna, i veient que trigava a sortir, l'amo examinà el local i el trobà mort.

Duia a les butxaques dos bitllets de 25 pessetes, 26 pessetes en plata i una

papereta d'empenyo a nom de Ramon Tarradella.

Per ordre del jutge, el cadàver fou portat al dipòsit.

JOIES VILANOVA Unió, 8

Uns carabiners van practicar un registre a un pis del carrer del Peu de la Creu.

La diligència va durar cinc hores i va donar per resultat trobar 14 quilos de tabac de contraban, dues premses, papers, etiquetes i anells per a confeccionar paquets de picadura i pursos que simulassin ésser de l'Havana.

Tot aquest material va ésser posat a disposició del Delegat d'Hisenda.

FORCELLANA
Valzelles, Llorens, Rbla. Flores, 30.

Al dispensari de Santa Madrona fou auxiliada Julia Fraga, de 45 anys, habitant Margarit, 32, la qual presentava senyals d'intoxicació per haver begut equivocadament salufumant.

- Cristalleria Esteve. R. Catalunya, 95. La més ben assortida de l'Eixample. Actualment ocasió en valzelles.

A la matinalada, es barallaren dues dones a un bar del Dormitori de Sant Francesc i una d'elles escometé a mossegades l'altra posant-la com nova.

Mentres l'agredida anava cap al dispensari, l'agressora restà en el lloc del combat, i es veu que encara li quedava corda perquè passà casualment un municipal que es dirigia a la comandància de Marina, i ella, sense més ni més, se li abraonà. Li esquinçà l'uniforme, del qual desaparegueren alguns accessoris i li donà cops a desdir.

El municipal, sorprès per aquella tempesta, es desampellegà com pogué - i li costà molt - de la furiosa dona que continuava disposada a seguir actuant.

Fou precis que una parella de seguretat intervingués per a poder dominar la dona i conduir-la a la delegació.

FORN del CISNE

Pelayo, 38 - Tel. A. 2973

Objectes propis per a presents: Bomboneres, gerros grans i artístiques figures de porcellana.

Palms bellament adornades

La Lliga contra el duel, en sessió celebrada en 31 de maig, fe constar la satisfacció de no haver-se realitzat cap duel durant el finit any i confia que aviat serà un fet al promulgació de la llei emparant

La curació de la **DIABETES**

El vi uraniat **Pesqui**

fa disminuir un gram per dia el SUCRE DIABETIC
Dóna força i vigor, calma la set i impideix els accidents diabètics, cangrenes antrax, etc. De venda a totes les farmàcies.

Dr. G. Moragas de l'Hospital de Santa Creu. Malalties de la pell i gènito-urinàries. Portaferriusa, 18, entri. - De 10 a 1 i de 4 a 7.

Dra. Quadras Bordes

Metgessa premiada amb primer premi en Concurs Estranger. Especialista en malalties de la dona. RAIGS X, radioscòpia, radiografia, radioteràpia superficial i profunda, RADIUM, DIATERMIA, banys de llum i quatre cèl·lules, màquina estàtica, etc., etc.

Carrer de Santa Anna, 37, principal. De 2 a 5 tarda. - Telèfon 2898 A.

Dr. GALLEGO Especialista Vies Urinàries. Comte de l'Asalto, 18. - De 10 a 2 i de 4 a 10.

Dr. Montaña dels Hospitals de París. Pell i Venèri. Sant Pau, 28, principal, 2.

A MOLLET Cases i pisos per llogar a 5 minuts de l'Estació. Tenen aigua i electricitat. Raó: Tapineria, 39, tenda.

DR. BREMON Sols Raigs X. Radiografia instantània visceral. Instal·lació transportable a domicili. BAUCH, 46. - De 4 a 6.

l'honor i castigant la difamació i la calúmbia.

La Junta Directiva per al corrent any ha quedat constituïda en la forma següent:

President, senyor Baró d'Albí; vice-president, don Tomas de Escribà i Mui; vice-president segon, don Josep Roig Bergadà; vocals, don Josep Zulueta Gomis, senyor marqués de Comillas, senyor duc de Solferino, don Joaquim de Borja, senyor comte de Santa Maria de Pomés, don Agustí Culella i Gil, don Eugeni Escribà i Montella, don Josep Grieria i Dolcet, don Víctor Blat i Romero, don Martí Pujadas Carrera; tresorer, don Rafael Gay de Montella; secretari primer, don Lluís Prat Maignon; secretari segon, don Josep Sala i Bofill.

Vocals provincials. Girona: don Albert Quintana, Tarragona: don Manuel Cuchi, Lleida, don Vicens de Castiell, Tortosa, senyor marqués de Velled.

Cintes per a palmes

Sortim encantats de veure la formosa col·lecció de cintes per a palmes, que té la botiga de

Labors LA ORQUÍDEA

d'un gust admirable, del tot noves i d'uns tints i matissos suaus i delicats.

Flexibles cintes, trossos de seda fina, tan a propòsit per a enllacar adornant les PALMES rígides. Immensa varietat en totes les amplàries i classes i totes riques de material luxós i durable.

Anirem, doncs, a comprar cintes per a embellir les nostres PALMES en la tan «chic» botiga LA ORQUÍDEA.

Portal de l'Àngel, 15 i 17
Telèfon 4036 A

Un particular denuncià que havent pujat a un tramvia a la Rambla davant del carrer del Cardenal Casañas, quan va baixar al carrer de Cortis, notà que li faltava la cartera en la qual portava 2.325 pessetes i alguns documents personals.

En època de malalties infeccioses molts metges recomanen beure l'aigua mineral natural VICHY OZ. Aigua que surt del manantial a 60 graus de temperatura i està lliure dels microbis.

Durant el passat mes de març, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut, per imposicions, la quantitat de 12.178.873 pessetes, i ha pagat, per reintegres d'estalvi, capitals diferents reservats i termes mensuals de pensió, 11.234.192 pessetes, havent obert 3.459 llibretes noves. De les imposicions han correspost a l'Oficina Central de Barcelona, 7.197.904 pessetes, i a les Sucursals, 5.980.969.

El 31 de març, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, tenia vigents 222.954 llibretes amb un rèssec a favor seu de 123.226.686 pessetes, distribuïdes per provincies en la forma següent:

Barcelona, 92.870.596 pessetes; Girona, 14.293.501; Lleida, 13.604.885; Tarragona, 7.196.826; Balears, 260.958 pessetes.

Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

Amb motiu de l'Exposició Fotogràfica que inaugura diumenge l'Agrupació Excursionista «Júpiter», al seu casal del Passeig de Triomf, 50, ha organitzat, amb la col·laboració del Pomell de Joventut «Munio», una tanda de conferències d'Història de Catalunya, a càrrec del seu distingit consoci N'Antoni Riera.

La primera se celebrarà aquest vespre, a dos quarts de deu, i versarà sobre el tema: «Formació del Poble Català», i les altres s'anunciaran oportunament.

També demà, a la tarda, hi haurà una formosa festa composta de projeccions, per En Ramon Pareja, recital de poesies per diversos consoci, i monòleg, per En Ramon Espinosa.

L'esmentada Exposició Fotogràfica es pot visitar cada dia, a la vetlla, de nou a deu.

Els mobles de medulla de jonc més artístics són a la fàbrica del Passeig de Gràcia, 115.

Els alumnes de les Escoles Domènec, de Gràcia, acompanyats de l'una mestra i mestres, feren una

visita molt interessant als nois i noies de la Junta de la Protecció de la Infància.

S'organitzaren uns partits de futbol, rondalles i cançons en franca companyonia. I després, acompanyats dels dits nois, de la reverenda superiora i del capellà de la institució, mossèn Josep Sanabre, seguitant totes les dependències de la casa.

LIQUIDACION DE JOYAS

LA TRELLE DE ORO - 7 CALLE DEL HOSPITAL

Durant el corrent mes d'abril, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, inaugura tres noves sucursals a les poblacions de Sabadell, Sallent i Sant Joan de les Abadesses.

La pròpia Caixa, segueix rebent adhesions per al pròxim Homenatge a la Vellesa, que se celebrarà el vinent diumenge de Pasqua, dia 17, augmentant notablement el nombre de pobles que celebraran la festa. També de València, d'Andalusia i de Galícia, es reben importants adhesions a l'Obra dels Homenatges a la Vellesa.

-Setmanes Santes

Portaferriusa, 14

A l'Acadèmia Calasància, avui, dissabte, a les set de la tarda, s'acabaran les rectificacions a què donà lloc la conferència d'En Josep Suñol, sobre «La pena de mort».

-Sangrà Pelayo, 11, Banyeres

Hem rebut la visita de N'Enric Navarro (l'Errazquiza, ex-director i inspector general d'Agricultura i Instrucció pública de la República de Cuba, i bon amic de Catalunya. Sia ben vingut.

-3.000.000 de Ptes.

Són les que corresponen al premi major del sorteig extraordinari del dia 11 de maig, els bitllets del qual es troben a la venda a la Loteria del Sr. Valdés, Rambla de les Flors, 12.

La Secció Permanent d'Educació i Instrucció de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, posa a coneixement de les associades, que el vinent diumenge tindran lloc els següents actes:

A les quatre, sessió íntima per les alumnes de la classe de Lectura Artística.

A dos quarts de cinc, rifa de figurines, i tot seguit conversa instructiva.

A les cinc, lliçó de dansa popular catalana.

A les sis, conferència per donya Rosa Sensat de Ferrer, preparatòria per a la visita a l'Escola de Bosc que es farà el vinent dimarts, a les deu del matí. Lloc de reunió, a la Plaça de Blasco de Garay.

Des del dimarts Sant, al diumenge de Pasqua, deixaran de funcionar les classes generals i les de Cuina Pràctica i Rebosteria.

La Secció Permanent de Cerimonial i Festes, posa a coneixement de les associades, que el concurs de rams fets amb flors boscanes se celebrarà durant les vintenes vacances de Pasqua, admetent-se els dits rams des del dissabte, dia 15, fins diumenge, dia 17, a les set de la tarda, en la qual hora, reunit el jurat, s'emetrà veredictes, i es donaran els premis.

Aquests seran en metall·lic: un de 25 pessetes, l'altre de 15 i un de 10. Les senyoretes premiades que no el recullin en tot el mes d'abril, s'entendrà que el renunciïn definitivament.

Les hores de cobrament seran de deu a una del matí i de cinc a vuit de la tarda, a Tresoreria general.

Tindrà lloc un gran festival a profit dels famolents russos, organitzat per la Joventut Nacionalista, Orfeó Llevant i Grup Excursionista Barceloneta, demà, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, a l'estatge del Casino Republicà de la Barceloneta, Baluart, 28.

Uns agents de policia van observar ahir que en un bar de la plaça del Pi, hi havia dos subjectes sospitosos.

Van agafar-los i els van portar a la delegació, on van resultar ésser Antoni Chaves Reyes i Jaume Gil Vuela (a) «Botones», de pessime antecedents.

Els van ser ocupades una escarpra i diverses claus de roscinyol, manifestant que tenien el propòsit de robar on poguessin i el que trobessin. Van ingressar a la presó.

Al carrer d'En Manó, tocant a la Ronda de Sant Pau, una dona de Sant Climent de Llobregat, Josefa Bonet, de 67 anys, va ser atropellada per una bicicleta, i va sofrir fortes contusions a la regió glútea. Va ser assistida al dispensari del carrer de Sepúlveda.

L'auto 6643, passant ahir tarda pel passeig de Colom, va atropellar a Josep Bofroko Tabarruecas, de 50 anys, i li va causar una fractura al peu esquere. Van curar-lo al dispensari pròxim.

Avui, el regiment d'infanteria de Jaén, farà un passeig militar a Montcada, i el d'Alcàntara, instrucció tàctica al Carmel.

Todas las FIEBRES PELIGROSAS. Viruela, Sarampión, Escarlatina, Tifo, Erisipela, Influenza, Fiebre puerperal, etc. etc. etc. BOISSON BLANCHE. DEPÓSITO GENERAL: F. GARCIA GUZMAN, Valencia.

TINTURA WINTER

Premiada amb Medalla d'Or. Amb una sola aplicació desapareix la canicla. Serveix per al cabell, barba i bigotí. Es prepara per a negre, castany fosc i castany clar. Dona colors tan naturals i inalterables, que bé pot dir-se que és la millor i més pràctica. Venda en perfumeries.

Vida religiosa

Avui: Sants Albert el Magne i Amant, bisbes. — Demà, Diumenge de Rams. Sant Demetri, màrtir, i Santa Maria Cleofé, verge.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Nostra Dona de Lourdes (Tinència de Santa Madrona). Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Demà, a l'església parroquial de la Puríssima Concepció i Assumpció de Nostra Dona.

La missa d'avui: Del dia, color morat. — La de demà: Diumenge de Rams, color morat.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona de la Concepció, a Sant Francesc, o a Santa Clara, o a l'Ensenyança (Exemple), o a la seva església (Exemple), privilegiada. — Demà, imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Josep Oriol. — Demà, Torn de Nostra Dona dels Dolors.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de la Immaculada Concepció, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn dels Sants Àngels i Sant Vicens de Paul, a la mateixa capella.

— Demà, diumenge, la Congregació de Filles de Maria de Nostra Dona de la Mercè celebrarà la seva funció mensual, amb Missa de Comunió general, a les vuit del matí.

— Monestir de Santa Clara. — Diumenge, la Congregació d'Oblats Seglars Beneditins de Montserrat celebrarà la seva funció mensual a dos quarts de vuit amb Missa de Comunió, que s'aplicarà per don Rosend Darder, germà benedictí del Monestir.

A dos quarts de deu, Benedicció de Rams i Ofici amb «Passio» cantat. A les sis de la tarda, la funció pròpia de la Congregació d'Oblats, que serà dedicada a les missions catòliques.

— Església de Nostra Senyora de Pompeia (PP. Caputxins), Diagonal, 450. — Demà, Diumenge de Rams, celebrarà la funció mensual reglamentària l'Associació del Via-Crucis amb missa de Comunió general a les vuit. A les deu, solemne benedicció de les palmes, cantant-se segons les melodies gregorianes pròpies de la funció. A la tarda, a dos quarts de sis, rès del sant Rosari, exercici del Via-Crucis amb cànecs del mestre Millet, i plàtica, terminant amb l'adoració de la santa imatge de Jesús Crucificat.

— Sant Agustí. — Demà, es diran misses a les sis, set, dos quarts de vuit, vuit, nou, deu, onze, dotze i dos quarts d'una. A dos quarts de nou, solemne benedicció de palmes i rams. A les deu, missa solemne i cant del «Passio». A la missa de dotze, el reverend senyor rector explicarà un punt doctrinal.

Tarda, a les tres, ensenyament del Catecisme, i a les cinc, rès del Trisagi, Via-Crucis, salutació a les Llagues del Redemptor i sermó quaresmal que dirà mossèn Joan Monràs, prevere, acabant-se amb el cant de la salve i besmans a la Verge.

Bisbat

ELS SERMONS DEL P. PIJOAN

Anit passada va pronunciar a la Catedral Basílica, un nou sermó l'il·lustre jesuïta P. Josep Maria Pijoan. Com que era la diada de la Verge dels Dolors, el docte predicador quaresmal, va fer una glossa de la vida de la Verge, retraient-ne els principals episodis fins que la va presentar al peu de la Creu. En acabar-se el sermó, els fideles van entonar la Salve i el «Crec en un Déu».

La concurrència era tan nombrosa que es feia poc menys que impossible entrar al temple, si no era per la porta principal.

El cor era atapeït d'homens, igual que les tribunes. Al voltant del primer dels nostres temples s'hi veia una llarga corrua d'automòbils.

DIUMENGE DE RAMS

Demà, a l'ofici, no hi haurà sermó. A la tarda, es faran, a l'hora acostumada, els exercicis propis de tots els diumenges de Quaresma, i en acabar-se el sermó, el propi P. Pijoan anunciarà els actes que se celebraran durant la Setmana Santa.

— Ha complimentat al doctor Guillelmet una comissió del Sindicat Professional de Periodistes.

— Ha marxat a Madrid el bisbe auxiliar de Toledo que es trobava a Barcelona.

— Ha mort el beneficiat de Sant Felu de Girona don Sebastià Gibert.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Celedoni Badia i Toró. Avui, a les nou, Bahigas, 19, Parroquia de Sarrià. Cementiri de Sant Gervasi.

En Joan Prat i Marçel. Avui, a les nou, Reunión dels Estudis, 6, Parroquia del Pi. El sepeli tindrà lloc a Terrassa a les onze del matí, des de l'estació de l'Ferrocarril de Catalunya.

En Marián Balle i March. Avui, a les onze, tindrà lloc l'enterrament a Manresa. Tant demà com el diumenge vinent, exequies a la Seu de Manresa.

Na Rosa Aballí de los Rios d'Abad. Avui, a dos quarts d'onze, Bruch, núm. 37, Parroquia de Sant Francesc de Paula. Cementiri Vell.

FUNERALS

Na Mercè Casamada i Rusiñol de Ribera. Mort a Palamós el 23 de l'últim febrer. Avui, a les deu, funerals a Palamós.

Na Maria Elena d'Emilio i de Clavós de Llanes. Mort el 25 del mes passat. Avui, de les deu a les dotze, misses a la capella del Sagriment de la Catedral de Barcelona.

La senyoreta Roesta Martí i Cama. Mort el 28 de març últim. Avui, a les deu, funerals a la parroquia de Betlem.

En Joan Lagostera i Iborra. Mort el 23 de març últim. Avui, a les deu, funerals a la parroquia de Sant Joan de Gràcia.

ANIVERSARIS

Na Adelaida Ferran, vídua de Mr. Mort el 10 d'abril de 1921. Avui, dissabte, misses a les esglésies de La Bisbal.

Na Mercè de Pomés i Pomar de Vilanova. Mort l'11 d'abril de 1921. Avui, misses a la Basílica de la Mercè i als altars del Sagriment de les parroquies del Pi, Sant Jaume, Betlem, Santa Anna, Santa Mònica i Concepció, d'aquesta ciutat; a l'església parroquial de Santa Coloma de Queralt i a les d'Argensola, Civit i Vinaixa.

Na Lluïa Gálceran i Balle de Mar. Mort el 7 d'abril de 1921. Avui, dissabte, a dos quarts d'onze, sufragi a Esparraguera.

En Josep Vernis. Mort el 10 d'abril de 1920. Demà passat, de les onze a les dotze, misses a la Capella Francesca (Bruch, 94) i a les esglésies de Bourg Madame, Labour de Carol i Ruà.

Na Joaquina Pujals i Bosch, vídua d'En Gaudí Alegre. Mort el 9 d'abril de 1921. Avui, misses a l'església del Sagrat Cor (carrer de Casp) i a la Reial Capella del Palau, i a dos quarts d'onze sufragi a la parroquia del Sant Esperit de Terrassa.

Un nen desconegut

Fa un any, que la Junta de Protecció a la Infància va recollir un pobre nen abandonat al carrer d'en Roig, d'uns quatre anys d'edat, i que semblava, segons vagues paraules i nocions que diu, que s'anomena Josep (Pepe o Pepito).

Per més gestions i informes que han estat practicats per la dita Junta durant tot un any, no ha estat possible de posar en clar, ni molt menys, la procedència d'aquesta criatura.

Diferents persones s'han interessat prop de l'esmentada Junta de Protecció a la Infància, per veure si aquest nen podia ésser algú de família o conegut; però no ha estat reconegut per ningú.

Novament, després d'aquest temps transcorregut, la Junta fa pública la trista situació d'aquest nen, pregant a tota persona que pugui facilitar-ne algun antecedent, que vulgui comunicar-ho a l'esmentada Junta, a les seves oficines. (Passeig de la Duana, 1, bis).

Per l'ensenyament català

La Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana de Buenos Aires ha comunicat a l'entitat mare l'elecció de la seva nova Junta, la qual ha quedat com següent:

President, Teodor Banús i Grau; secretari, Manuel Carol; vice-secretari, Josep Roviralta; tresorer, Ennengul Vila i Vallès; comptador, Joan Espinach; vocals, Joaquim Agueró i Joan Cunill.

Sardanes

PER A AVUI

Nit, a les deu. — Al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, ha organitzat una audició de sardanes per la cobla «Barcelona», que dirigeix N'Albert Martí, desgranant-se un escollit programa.

¡Recordi's!
que les malalties de
L'ESTÓMAC I INTESTINS
per antigues que siguin, es curen
prenent després dels àpats el
DIGESTONICO
De venda en farmàcies i drogueries

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrames i conferències de LA VEU)

HOMENATGE

Madrid, 7, 2 matí.

Nombrosos metges, polítics, artistes i escriptors han obsequiat aquesta nit amb un banquet al doctor Gutiérrez Camero per la seva mèrita tasca en pro de l'extinció de la tuberculosi.

Hi han assistit més d'un centenar de comensals, entre els quals hi havia els senyors Lerroux, Benlliure i Cardenal.

Als postres ha brindat el caricaturista senyor Bagaria.

Després ha fet ús de la paraula el senyor Lerroux, dient que l'homenatge estava dedicat a tota la classe mèdica.

Ha manifestat que els metges són els encarregats de multiplicar les energies de la raça, puix els governants apenes si s'ocupen d'aquest important assumpte.

El doctor Gutiérrez Camero ha donat les gràcies en breus paraules.

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 7, 2 tarda.

En despatxar avui amb el Rei, el president ha posat a la firma alguns decrets de Governació i Finances.

Entre els primers figura la convocatoria per a elecció de diputats als districtes de Granada, Còrdova i Arcens i Carballino, que se celebraran el dia 30 del corrent.

Des del Palau s'ha traslladat el president a la Presidència, on ha rebut la visita d'una comissió de siderurgics.

Aquests han sol·licitat protecció aranzelària per a la indústria.

La comissió ha marxat després al ministeri de Finances per a fer la mateixa petició al senyor Bergamini.

El president ha manifestat als periodistes que no era segura la celebració de Consell de ministres demà, ignorava si avui quedaria aprovada el Senat l'autorització aranzelària.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:

Reial decret de la Presidència prorrogant per tres mesos la franquícia de drets de proveïment, assenyalats en l'aranzel vigent, per als vaixells estrangers que adquireixin la marina mercant nacional, declarant subsistent el període del Reial decret de 7 d'octubre de 1921 i modificacions que es publiquen.

Reial ordre del ministeri de Finances disposant que s'admetin per les duanes del regne la importació en règim temporal dels vehicles automòbils comprats en els triptics que expedix The Automobile Association Motor Union, de Londres, amb la garantia del Crédit Lyonnais, de Madrid.

Una altra disposant que s'entengui redactats en la forma que es publica els articles 7 i 12 de l'Estatut del Dipòsit franc de Bilbao.

D'Estat. — Anunciant que el ministeri de la Indústria de Romania ha adoptat les disposicions que es publiquen respecte de l'exportació de bestiar.

ELS MINAIRES DE BISCAIA

Bilbao. — Davant l'acord dels patrons minaires d'implantar des del dilluns el nou règim del treball en l'exploració miners, suprimint l'augment transitori concedit l'any 1920, a la Casa del Poble se celebra ahir a la nit una assemblea pel Sindicat miner de Biscaia, acordant la vaga general per al dilluns si els patrons implanten el nou règim.

LA REFORMA DEL CODI DE COMERCIO

El senyor Alcalá Zamora ha presentat un vot particular, que és un contraprojecte, al projecte de llei de reforma d'alguns articles del Codi de Comerç.

El defensarà a la sala de sessions.

EL COMITE DEL LLIBRE

Sota la presidència del senyor Estrada ha celebrat sessió el Comitè oficial del Llibre.

Foren objecte de la deliberació dels reunits, entre altres assumptes, els referents a la modificació de determinats preceptes del Reial decret de 15 de febrer últim, organitzant aquest Comitè, la fixació de les classes de paper per a imprimir; les que han de determinar els «standards» editorials, en tamany i qualitat; la designació de la comissió permanent re-

guladora dels preus del paper per a edicions.

Queda aprovat el reglament pel qual ha de regir-se el Comitè.

S'acorda gestionar del ministeri de Finances l'exempció del pagament de drets de duana en la recepció de les publicacions que es remeten a Espanya per efecte del canvi oficial internacional i sol·licitar del Govern l'augment de la quantitat pressupostada en la d'instrucció pública, per a aquest servei.

Sol·licita del ministeri de Finances el desglossament en les estadístiques del comerç d'exportació.

Sol·licita del ministeri de Finances que no es gravi el rendiment de la propietat intel·lectual en els termes que pretén l'Administració en aplicar la llei d'utilitats.

S'ocupa el Comitè de la preparació dels treballs per a l'assistència d'Espanya a la Fira Internacional del Llibre de Florència, que se celebrarà l'istiu vinent, i per a la qual el Govern es proposa concedir un crèdit de 40.000 pessetes, independentment de la tasca que realitzin les Cambres oficials del Llibre de Madrid i Barcelona, estimulant i facilitant l'assistència dels industrials espanyols.

S'acorda nomenar una comissió executiva que entengui en tot el que afecta a la participació oficial d'Espanya.

EL COMERÇ AMB NORUEGA

Madrid, 7, 415 tarda.

La «Gaceta» publica un avis d'Estat anunciant que els Governos d'Espanya i Noruega han convingut en prorrogar per un mes l'arranjament comercial provisional conclò el primer de desembre de l'any últim.

PETICIO D'INDULT

Una comissió de veïns de Madrid, presidida pel capella de la Presó Model, ha visitat el ministre de Gràcia i Justícia per a demanar que entre els indults de Divendres Sant s'hi inclouguin el de Josep Rodríguez, condemnat a l'última pena per homicidi.

El ministre ha promès atendre'ls.

FIRMA DE FOMENT

Autoritzant el ministre per a realitzar obres, mitjançant subhasta, al port de Villajoyosa (Alacant).

Jubilant l'inspector general del cos d'Enginyers agrònoms don Josep Paquero.

Idem idem al de monts don Eusebi Carlos Ferrer.

FIRMA D'INSTRUCCIO PUBLICA

Creant els Comitès nacionals de Geodesia, Geografia i astronomia que representaran Espanya a la Unió Internacional del dit nom.

Admetent la dimissió de delegat regi d'Ensenyament primari d'Alacant a don Antoni Lloret.

Idem al de València don Josep Maria Calatayud.

Nomenant per a substituir a aquest últim a don Felix Blanch.

DETALLS DE LA DARRERA OPERACIO

Melilla. — Detalls de l'operació de ahir.

Totes les columnes portaven a l'extrema vanguardia forces de policia indígena, regulars i bandera del Tercer.

L'actuació de l'artilleria fou intensíssima.

S'observa que l'enemic era molt menys nombros que dies passats i sembla que pertanyia a la cabila de Beni-Said.

També es nota que hi havia alguns grups en actitud pacífica.

La columna del general Berenguer, que operava al límit de la cabila, fou la que trobà més resistència.

La columna del general Cabanellas només tingué dues baixes.

Cooperaven a l'avancament 21 aparells d'aviació que es mantingueren constantment sobre l'enemic vigilant els camins que porten al lloc de la lluita, amb l'objecte d'evitar concentracions enemigues que puguin tancar-se sobre l'extens front de combat.

Al camp provisional d'atterratge de Beni-Said es situaren els dipòsits de bombes i essència. Allí descendiren tots els aparells, fent més efectiva llur acció sobre la zona rebel. Alguns aparells foren canonejats per l'enemic sense conseqüències.

Una altra esquadra vola sobre Na-

dor de Beni-Ullech, bombardejant els aduers més importants.

La retirada s'efectuà sense gairebé ésser hostilitzades les tropes, demostrant el cansament de l'enemic, que va conveïent-se de la seva impotència per a evitar els progressos de les columnes sobre les cabiles.

Malgrat les predicacions de Aïbel-Krim, la gent de Beni-Said no atacà amb el biu acostumat, interpretant-se així com el desig d'acabar la guerra mitjançant la submissió.

L'operació ha demostrat l'admirable organització de les tropes i l'excellent esperit que anima els soldats.

Les forces d'avanguardia de les columnes trobaren a les cases mores aquells i robes, puix l'enemic ignorava la data de l'avancament en aquella zona.

Al mateix temps que operaven les columnes, els canons «Recalde» i «Maria de Molina» realitzaven una operació defensiva sobre les costes d'Alfau, en l'ensenada de Belya, aconseguint atraure cap allí l'atenció de l'enemic, ajudant efectivament a l'ocupació de la posició de Chemorra per la columna Cabanellas.

Els vaixells feren un bombardeig eficaç sobre els grups que es presentaven per aquella part.

Es creu que avui continuarà l'operació per a ocupar Dar Quebdani, posició dominant de la zona de Beni-Said.

El general Sanjurjo ha vingut a la plaça a esperar el general Berenguer.

LES NEGOCIACIONS AMB FRANÇA

Madrid, 7, 515 tarda.

Ha tornat a París Mr. Sarruy, reclamat per Mr. Barthou per a traslladar-se a Gènova.

Queda a Madrid M. Lesage, director del ministeri d'Agricultura frances, el qual continuarà les negociacions.

PROJECTE DE LLEI

El ministre de Finances ha llegit aquesta tarda al Congrés el següent projecte de llei:

Article primer.—La Llei de 30 de juliol de 1918, que regula l'impost sobre el sucre i la glucosa nacionals, queda modificada al tenor següent:

A) L'impost sobre el sucre de fabricació nacional serà de 45 pessetes per cada 100 quilograms de pes net, i el de glucosa de 2250.

B) El dret de l'Aranzel del sucre, glucosa, caramel líquid i productes anàlegs estrangers, comprats en les partides 1275, 1378 i 1377 de l'Aranzel vigent, que s'importen a la península i illes Balears serà el de 85 pessetes per cada 100 quilograms.

C) La tarifa de devolució de l'impost per l'exportació de productes envasats serà el següent: xocolates, dolços, confitures, fruites en almívar i confitats, pastes de fruites i aixarops i la llei condensada amb sucre que tingui més del 40 per 100 de sucre cristallitzat, 2250 pessetes per cada 100 quilos de pes net; extractes de fruites al natural, galetes fines i farina lactada, 750 per cada 100 quilograms de pes net; elguar-dents, anissats amb sucre, 750 per hectolítre; els altres aiguardents compostos amb sucre o hoors, 10 pessetes per hectolítre.

La devolució de l'impost del sucre satisfet sobre les quantitats empaquetades en la preparació de les sidres escumoses que s'exportin seguirà ajustant-se al disposat en l'article quart de la llei de 24 de desembre de 1912.

D) Per a obtenir la devolució de l'impost a què es refereix l'apartat anterior, serà precís acreditar amb subjecció al reglament la procedència nacional del sucre invertit en els productes enumerats i justificar mitjançant certificació de la duana de sortida, el fet de l'exportació.

E) Les noves quotes de l'impost de fabricació de sucre i glucosa nacionals s'aplicaran a tots els productes existents en fabrica, a les refineries, als dipòsits de les refineries el dia de la presentació d'aquest projecte al Congrés, als quals s'exigirà d'aquí en endavant, sense perjudici de tornar als fabricants les diferències entre elles i les actuals en el cas de no arribar a ésser llei en un termini de deu mesos.

El nou dret d'Aranzel del sucre, glucosa, caramels líquids i productes anàlegs estrangers s'exigirà a tots els que arribin a les duanes a comptar des del dia de la presentació d'aquest projecte al Congrés i als que existeixin als dipòsits francs i comercials, sense perjudici de la seva devolució en les condicions anteriors.

Les nostres relacions amb Amèrica tenen cada dia més importància, i és lògic que el Parlament les atengui preferentment.

Aquí està jo que passa a Nova Es-

panya, on els indígenes i els compatriotes nostres tenen relacions que no poden quedar fora de la tutela oficial.

LES FORCES NAVALS

El ministre de Marina ha llegit el projecte de llei fixant les forces navals en 13.000 mariners i 4.208 soldats amb llurs corresponents classes.

L'AUTORITZACIO ARANZELARIA AL SENAT

Madrid, 7, 615 tarda.

Des de primera hora s'observava aquesta tarda a l'Alta Cambra molta animació.

La sessió no ha començat fins a dos quarts de cinc perquè el senyor Sánchez de Toca ha reunit al seu despatx als caps de les minories, per a pregar-los que es prestessin a donar tota classe de facilitats per a l'aprovació del projecte de llei d'autoritzacions aranzelàries.

S'han mostrat conformes els caps de les minories i el senyor Sánchez de Toca creu que a la sessió d'avui, prorrogant-la per menys de dues hores, s'arribarà a aprovar el projecte.

CONGRES

Madrid, 7, 515 tarda.

A les 3'30 s'obre la sessió, sota la presidència del senyor Bugallal i havent-hi al banc blau els ministres d'Estat, Marina i Foment.

Precis i preguntes.

El senyor FIGUEROA censura l'actuació del comissari regi de Tarragona per a la repressió del contraban.

Diu que sembla que aquest càrrec no s'ha creat sinó per a justificar un sou, puix la seva actuació no és la més apropiada per a reprimir el contraban.

Manifesta que aquest comissari regi, senyor Echagüe, ha ordenat indegudament la detenció d'un senyor anomenat Reixach, invocant normes jurídiques inventades per ell, ja que vol fer que un denunciador o confident respongui de l'eficàcia de la denúncia.

El senyor TORRAS s'ocupa de les dificultats que troben per a acollir-se als beneficis de la nacionalitat espanyola moltes famílies d'origen espanyol que viuen a l'Àsia Menor.

Quan la guerra europea, el Govern grec els obliga a optar entre les dues nacionalitats, i ara troben dificultats per a recuperar la nacionalitat espanyola.

Creu el senyor Torras molt convenient per als interessos d'Espanya facilitar a aquestes famílies l'assoliment de llurs desigs de nacionalitzar-se com a espanyols.

Demana que a Salònica es creï una Cambra de Comerç espanyola.

El ministre d'Estat contesta i diu que a Salònica hi ha 75.000 habitants que parlen l'espanyol, però els que figuren en les llistes del nostre consolat solament són uns 2.000, i afegeix que es necessita meditar sobre la demanda del senyor Torras, puix la naturalització dona drets i exigeix deures i cal pensar bé abans de resoldre, tant pel que afecta a les nostres relacions amb el Govern grec com pel que atany a l'interès d'Espanya.

Es també partidari que s'estableixi una Cambra de Comerç espanyola a Salònica, puix ho reclamen la nostra nombrosa colònia i la situació d'aquesta població; però aquestes coses no poden fer-se si no van precedides d'un meditat estudi, en el qual cal apreciar diversos aspectes. Cal recollir informes, escoltar parers, etcètera, per a procedir sobre assegurança.

Precisament, no fa més de dos dies, que ha arribat al ministeri d'Estat un informe sobre la matèria del nostre consolat a Salònica.

El marquès d'FIGUEROA es queixa que la comissió permanent d'Estat no sigui com en els Parlaments estrangers son les comissions de negocis estrangers, en les quals els individus d'elles dialoguen amb el ministre i estan al corrent del que diàriament passa al món.

Així succeeix que quan els assumptes van a la sala de sessions estan ja estudiats i gairebé resolts.

D'aquesta manera l'assumpte a què s'ha referit el senyor Torras hauria estat objecte fa d'una solució.

Les nostres relacions amb Amèrica tenen cada dia més importància, i és lògic que el Parlament les atengui preferentment.

Aquí està jo que passa a Nova Es-

panya, on els indígenes i els compatriotes nostres tenen relacions que no poden quedar fora de la tutela oficial.

Sobre això s'estén en relatar les incidències que en els últims anys s'han desenrotllat a Mèxic, les gestions que representants mexicans han realitzat a Madrid i la bona disposició del general Obregón respecte a Espanya.

Invita al Govern a que vetlli amb assiduitat i eficàcia pels interessos espanyols a Mèxic i li demana declaracions que siguin encoratjadores per als nostres compatriotes d'aquelles latituds.

El ministre d'ESTAT li contesta reconeixent la importància de l'assumpte i afegint que al fons de tots els sentiments batoga un desig de concòrdia.

Assigura que la representació diplomàtica a Mèxic ha formulat constantment reclamacions quan ha sabut que hi havia un interès espanyol lesionat.

Aquest camí no ha d'abandonar-lo Espanya i, com sempre, el Govern té com especial desig fer una tasca de concòrdia amb les repúbliques sudamericanes.

El senyor SERRADELL insisteix en el desig de tractar en el Parlament del problema del Marroc, que al seu judici passa en aquests moments pel més greu dels seus aspectes.

Pel mateix fet, les declaracions del Govern han d'ésser ara més importants que abans.

Fulg de tot el que sigui, estridències per a tractar aquesta qüestió amb la serenitat que la seva importància reclama.

Al·ludeix a les declaracions del senyor Sánchez Guerra en presentar-se a la Cambra com a cap del Govern, i adverteix que dintre del gabinet, Maura es va veure la màxima disparitat de criteris a seguir al Marroc.

Madrid, 7, 915 nit.

Diu el senyor SERRADELL que amb aquest antecedent, el senyor Sánchez Guerra fa seva la política del Govern anterior, quan se sap que hi hagué ministres que estaven en oberta disparitat els uns amb els altres i altres amb l'Alt Comissari. Per això, la declaració que el senyor Sánchez Guerra formula aquí, no significava res.

Comenta la nota oficial que el Govern ha donat, després de les setmanes recents entrevistes amb l'Alt Comissari.

En aquesta nota, es parla del problema militar i s'apunta la idea del protectorat, però no es pot saber per ella quin és el propòsit exacte del Govern.

El problema del Marroc ha adquirit actualitat internacional, que també convindria tractar, però respectant el silenci del Govern i entenent que no s'ha de parlar de l'aspecte diplomàtic.

En l'afar del Marroc hi ha dos criteris: el de l'abandó i el de la continuació. El primer no es pot considerar com a teoria, sense partidaris; però cal convenir que Espanya té capacitat per a seguir al Marroc: el que manca és acomodar el procediment a les possibilitats del país.

Si persistim en l'actual conducta, donarem la impressió de la impotència, i això significaria el fracàs de una política.

Diu que avui s'està operant sobre terreny desconegut, i hi ha hagut sorpreses doloroses. Les tropes creuen que anaven a operar en terreny pla, i es trobaren amb perilloses barrancades.

El senyor SANCHEZ GUERRA. — No sé res d'això el que crec és que això res té que veure amb la interpellació que sembla està explicant.

El senyor SERRADELL. — Doncs, concretare més.

Pregunta al Govern que pensa sobre les recomptes, i quan s'acabarà el famós expedient del general El-caso, que ja el Govern anterior deia que estava gairebé acabat.

Demana igualtat per a tots els soldats, per tal d'evitar que segueixi el que s'anomena «l'emboscament del Ford», que consisteix en què, per

cada «Ford» que es regala, hi ha dos emboscats: un com a criat i un altre com a conductor.

El PRESIDENT li prega que abregui, puix per a una pregunta, la comença d'ésser massa extensa.

El senyor SERRADELL així ho ofereix. I pregunta com es va a fer a Beni-Said l'acció política: si va a fer-se el mateix que a altres, que només han servit per a preparar els nostres fracassos militars.

Les operacions militars necessiten una orientació. Es pretén un sistema de desembarcament i de cortina, del qual va parlar el senyor Montoria. Doncs, hi ha moltes persones enteses que el consideren com un greu error.

Insisteix a saber si es vol seguir tractant del Marroc o no, quan es repleguen les sessions de Cortes.

Fa avinent al senyor Sánchez Guerra que d'ara en endavant el seu nom anirà acompanyat de les responsabilitats del que esdevingué al Marroc.

El senyor SANCHEZ GUERRA li contesta.

Diu que avui tenia molts motius per a no acceptar la interpellació del senyor Serradell.

Promet que quan passin les vacances parlamentàries estarà a la seva disposició i a la de tots els diputats i senadors per a acceptar una interpellació.

Entén que aquest assumpte del Marroc interessa a tots els espanyols i no ha de sotraure's a l'examen del Parlament.

Està segur que, essent espanyole els que han d'interpel·lar-lo, res ha de temer de llur indiscreció. Demés, faltant dos minuts per a entrar a l'ordre del dia, i en vigílies d'unes vacances d'alguns dies, no seria seriós entrar avui en el fons de l'assumpte.

Com a aclaració a les seves paraules del dia que féu la declaració de Govern, diu que, en afirmar que no seria seriós un canvi de política en el problema del Marroc, no volia dir que fos un servei continuador de l'anterior Govern en el problema.

Assegura que el Govern està absolutament identificat amb l'Alt Comissari, el qual ha acceptat una detallada nota del Govern, i a tenor d'ella, es procedirà políticament i militarment.

El senyor SERRADELL. — Aqueixa nota, serà coneguda pel Parlament?

El senyor SANCHEZ GUERRA. — Per ara no pot ésser-ho, puix caldrà que ho fos també per altres persones però aqueixa nota vol dir que el que es fa és amb l'absoluta responsabilitat del cap del Govern, el qual desitja, com en tots els casos que ha exercit, les responsabilitats dels seus actes i iniciatives. Aqueixa nota conseqüència de les deliberacions del Consell d'alt ministres, la té l'Alt Comissari, l'ha acceptat i a tenor d'ella ha de procedir.

El Govern declara que desitja servir servir els intents de justícia de la col·lectivitat militar. El Govern ha demanat a l'Alt Comissari que desglossi el seu nom del projecte de recompenses i omidificarà el dictamen per a portar-lo a la Cambra rectificat.

Fa avinent que l'expedient del general Picasso no digué que estés acabat, sinó a punt d'acabar. Aqueix general ha realitzat una tasca feixuga, puix el procés és molt extens, i mentre el procés no s'acabi, no pot venir l'expedient al Parlament. Els processos en tramitació i l'expedient està a punt d'acabar-se. Quan s'acabi, el Govern l'examinarà, i aquí vindrà tot el que a jut del Govern hagi de venir.

Recorda que essent en Castellar ministre d'Estat, es negà, amb dues paraules, a portar un expedient que li demanava un diputat, i ho féu amb l'aplaudiment de la majoria.

Repeteix que el Govern i l'Alt Comissari han de procedir, en tot el que afecta a la campanya del Marroc d'absolut acord.

El senyor SERRADELL rectifica, i diu que si fosin sinceres les manifestacions del president del Consell, hauria de convertir-se que s'ha rectificat la política del senyor Maura, i, per tant, Espanya no meretreria el dictat de Nació, com digué el senyor Sánchez Guerra en altra ocasió.

Es dol de les freqüents invocacions dels governants a l'opinió pública, puix aqueixa és una excusa amb la qual es tapen totes les debilitats.

També es dol que el cap del Govern hagi allunyat del Parlament el ministre de la Guerra, puix aquest és menys hàbil i més sincer que el senyor Sánchez Guerra, i hauria estat més clar en les seves manifestacions. Com que no vol enverinar les coses, renuncia per avui a seguir tractant l'assumpte, sinó recordant que el general Berenguer havia parlat de disposicions fosques.

El senyor SANCHEZ GUERRA tam-

bé rectifica, idiu que no és un favor el no enverinar les coses, inó un deure de diputat. No hi ha cap fosquedat en les disposicions dictades al general Berenguer. Ell és respectuós amb l'opinió pública, però creu que el governant ha de governar a tenor dels seus convenciments i no ha d'anar-hi contra, per a servir a l'opinió. Quan hi ha disparitat amb ella, es deixa el lloc.

Ordre del dia.

Es posa a debat el dictamen sobre la proposició de llei rehabilitant la Duana de La Línea de La Concepción (Cádiz).

El senyor PRIETO el combat lleument.

El senyor TORRES BELENA li contesta en nom de la Comissió.

Rectifiquen tots dos, i se suspèn el debat per trobar-se absent el ministre de Finances.

En votació per bores, s'aprova definitivament la concessió d'una pensió a donya Francisca Martínez de la Rosa.

El Congrés passa a reunir-se en seccions, a un quart de set.

Es repren la sessió a les 6.50.

A proposta de la presidència, s'acorda que la sessió vinent se celebri el dia 18 del corrent.

El PRESIDENT anuncia que es va a posar a discussió el dictamen sobre el projecte de llei prohibint la introducció de blat i farina estrangers.

El senyor TORRES BELENA protesta perquè no es discuteix el relatiu a la rehabilitació de la Duana de La Línea de La Concepción, i demana que es discuteixi aquest dictamen.

El PRESIDENT replica que no és possible perquè s'ha demanat que el ministre de Finances doni explicacions, i el ministre de Finances no és a la Cambra. Demés, no és assumpte urgent, mentre que el relatiu als blats i farines és d'urgència.

El senyor PRIETO justifica el seu desig de que es trobi present el ministre de Finances, puix creu lesiva la rehabilitació de la Duana de La Línea de La Concepción.

Després de rectificar el senyor Torres Beleña, per a accedir a què es debat per a un altre dia, queda terminat l'incident, i es procedeix a la discussió del dictamen sobre el projecte prohibint la introducció de blats i farines estrangers.

El senyor RODRIGUEZ VIGURI consumeix el primer torn en contra. Diu que més que una impugnació, el que volia era fer algunes observacions, però com que s'ha arribat a felices transaccions amb la Comissió, i com que el senyor Cambó es troba present, renuncia a fer ús de la paraula.

El senyor MARTINEZ ACACIO fa avinent que la Comissió es proposa acceptar el vot particular del senyor Vincenti, en el fonamental, això és, en el relatiu a l'entrada del morenc, amb un lleuger dret estadístic, i establint determinades restriccions relatives al cabotatge i alguns altres extrems, per als ports de Galícia i Astúries.

El senyor PRIETO es plany del poc interès que es mostra per l'agricultura, puix l'únic que es fa és treure-la de l'atollador de moment, però no es donen mesures perquè progressi.

L'Estat, durant els anys de la guerra, malgrat els seus esforços, no pogué abaratir la vida, i en canvi sí és eficaç per a encarrir-la.

Condemna la política iniciada pel senyor Cambó, de tenir els preus cars.

Espanya — diu — és un país pobre i no pot viure amb preus cars. El que manca és abaratir la vida, i mentre això no es faci, no guanyarà res l'economia nacional.

El senyor GASCON Y MARIN, diu que, en efecte, és necessari abaratir la vida, però cal protegir els productors, puix cal immès bé es desenrollin aquestes, més riquesa hi haurà al país.

Per això, en la mesura que es demana, només es vol quelcom provisional que eviti els mals de moment. S'admet una esmena de don Rafael Gasset, la qual substitueix l'article primer.

El senyor IGLESIAS (don Família), combat l'article lleugerament, i amb algunes aclaracions que fa el senyor MARTINEZ ACACIO s'aprova l'article primer.

Sense debat s'aprova el segon.

S'admet una addició en la qual es proposa que s'habilitin les duanes marítimes de Galícia i Astúries per a la introducció de morenc, amb un dret estadístic que s'assenyalara, però que mai podrà passar de 50 cèntims, i amb la condició que el morenc es destini a l'alimentació del bestiar i de les persones, sense que pugui sortir en règim de cabotatge per a altres usos.

El senyor SOTO REGUERA demana que s'autoritzi també la introducció de segol, per ésser un producte molt important per a la vida del bestiar.

El senyor PRIETO troba bé l'addició, però creu que s'ha de fer extensiva a Santander, Bascongadas i Navarra.

El Govern pot adoptar les mesures que cregui convenientes per a evitar que el morenc sigui destinat a la destil·lació d'alcoholis, però és un absurd limitar un règim duaner especial només a dues duanes. Aquesta limitació no és acceptable.

El senyor MARTINEZ ACACIO no accedeix a la pretensió de que la introducció es faci extensiva al segol i quant a la proposta del senyor Prieto, diu que la desigualtat només és aparent, i que el que ara s'ha fet, ha estat seguint el procediment d'altres dictamins.

Fa avinent el caràcter eminentment ramader de Galícia que no tenen en el mateix grau altres regions.

Intervenint breument els senyors Balparda i Gasset, i s'aprova l'addició, i amb ella, tot el dictamen.

Acte seguit s'aprova aquest en votació definitiva, i s'aterra la sessió a tres quarts de set.

SENAT

Madrid, 7, 6.15 tarda.

A dos quarts de cinc comença la sessió, presidint el senyor Sánchez de Toca i treballant-se al banc blau els ministres de la Guerra, Instrucció pública i Finances.

Es dona lectura al dictamen de la comissió sobre el projecte de llei autoritzant al Govern per a concertar convenis comercials per sota de la segona columna de l'aranzel.

A proposta del president, s'acorda l'urgència.

Pres i preguntes.

El senyor GIL CASARES demana determinades mesures sanitàries per a les places de Ceuta i Tetuán.

S'ocupa de la situació del cos de Sanitat militar i diu que els metges haurien de tenir l'ingrés en el cos amb el grau de capità, en lloc de tinent amb què ara comença la carrera.

Protesta que s'estableixi a l'Àfrica l'Hospital de convalescents, que considerava un absurd per les especials condicions sanitàries del país.

El general WEYLER s'adhereix al prec del senyor Gil Casares, pel que afecta al cos de sanitat militar.

Recomana al ministre de la Guerra l'estudi d'un projecte que l'Estat Major Central confecciona sobre aquest assumpte.

El ministre de la GUERRA dedica un elogi al cos de Sanitat militar i promet atendre el prec formulat.

Li diu al senyor Gil Casares que per a l'evacuació de ferits no es demanen aquestes tràmits dilatoris que els retenien més temps del degut en aquells territoris.

El senyor GIL CASARES rectifica.

Madrid, 7, 10.30 nit

El senyor GIL CARRASCO, en rectificar, es congratula que l'evacuació de ferits es faci amb la rapidesa que diu el ministre de la Guerra, i demana que aquesta rapidesa es faci extensiva als malalts.

Es felicitza dels propòsits del ministre de la Guerra d'organitzar en gran escala el cos de practicants de l'exèrcit.

També rectifica el general WEYLER, celebrant les manifestacions del ministre de la Guerra d'empendre decididament la reorganització del Cos de Sanitat Militar.

Essent cap de l'Estat Major Central, li vaig parlar diverses vegades de l'assumpte al senyor Clavero, i no en féu cas, com tampoc el seu antecessor el viscomte d'Eza, i ara espero que no passarà el mateix amb els oferiments del general Olaguer.

El ministre de la GUERRA insisteix que s'ocuparà de la reforma del Cos de Sanitat Militar.

El general WEYLER. — Cal arribar a la finalitat de que cada regiment d'infanteria tingui tres metges i els de Cavalleria dos.

Es llegix la comunicació de la Comissió d'Actes i Qualitats dient que no ha estat justificada l'apitnd legal per al càrrec de senadors electes per les províncies d'Huelva i Màlaga.

El PRESIDENT acorda declarar la vacant d'aquests llocs.

Ordre del dia.

Es posa a discussió el dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre el projecte concedint autorització al Govern per a concertar convenis comercials.

El senyor PRADO I PALACIOS, president de la Comissió, dona les gràcies al senyor Goicoechea per haver-li cedit el lloc que ocupa a la Comissió i als individus d'aquesta per haver-lo acceptat cap a President.

Al mateix temps expressa el seu

desig que el dictamen que es discuteix no sigui amb la severitat que es norma en aquesta Cambra.

El senyor ECHEVARRIA consumeix un torn en contra de la totalitat.

Creu veure en les autoritzacions que es discuteixen un perill per a diversos rams de la producció nacional, i especialment per a la indústria siderúrgica.

El ministre de FINANCES justifica la premura amb què el Govern porta aquest projecte.

Afirma que el Govern no ha pogut desatendre els petits productors i a altres indústries importants, que veurien aproximarse llur ruïna amb aquest estat de coses, i a això ha volgut posar-hi remei el Govern mitjançant aquest projecte.

Si bé es mostra partidari en doctrina d'un aranzel rigid, el desordre econòmic sorgit després de la guerra, que encara deixa sentir la seva malefica pressió, l'obliga a entendre que només un sistema aranzelari flexible pot remeiar el nostre estat econòmic.

Explica l'abast d'aquestes modalitats que es pretenen introduir en l'aranzel, afirmant que en un principi es pensa que fossin preceptives, però l'experiència ha aconsellat que siguin preventives, per a encarrilar degudament la protecció a mesura de les exigències.

A això tendia l'esmena que accepta la comissió del Congrés.

Nega que amb les autoritzacions que es demanen en el projecte es corre el perill de destruir la segona columna de l'aranzel.

Com és natural, aquestes autoritzacions només seran aplicades en aquells casos que les circumstàncies ho demanin.

Afirma que en tot tractat especial pot figurar una clàusula en la qual s'estipuli que queda subjecte a la ratificació.

El senyor GOICOECHEA. — Aleshores, per a deixar sense efecte aquesta clàusula, n'hi haurà prou amb fer caure el Govern.

El ministre de FINANCES. — Just. N'hi haurà prou en fer caure el Govern.

El senyor GOICOECHEA. — Demano la paraula.

El ministre de FINANCES segueix explicant l'abast de la Base vuitena, que no és altre que el remeiar qualsevol greuge, que pugui, per imprevisió, inferir-se a alguns indústria, i aleshores el Govern, revisant les queixes concretes dels perjudicats, previsa els tràmits que en la mateixa Base s'assenyalen, atengut al remei.

Termina preguntant al Senat, que en discutir-se aquest projecte no es parli de l'aranzel ni de valors aranzelaries, sinó de la reforma aranzelaria que està sotmesa a la deliberació de la Cambra, i que es tingui en compte que l'aranzel és l'arma dels Govern per a la defensa de la producció i dels interessos nacionals.

El senyor ECHEVARRIA rectifica, insistint en la desconfiança, no per l'actuació d'aquest Govern, sinó per la que poden realitzar els que el succeïxin.

El senyor VALERO HERVAS intervé per a felicitar el ministre de Finances per la presentació d'aquest projecte, que podrà servir per a rectificar els errors d'un aranzel prohibitiu i ruïnós.

Creu que el Govern ha estat moderat i no sol·licitar, per a concertar tractats de comerç, només l'autorització per a una rebaixa del 20 per 100 de la segona columna de l'aranzel, puix hi ha molts casos, com per exemple els teixits de seda, que amb tot i amb aquesta rebaixa, continuaran pagant drets molt superiors als deguts.

No vol estendre el seu discurs, per entendre que el patriotisme imposa l'apressar la discussió perquè el Govern pugui concertar tractats comercials que emparin la producció i la riquesa nacional.

El senyor MAESTRE es lamenta de que sempre que s'ha de discutir un assumpte de la importància d'aquest, el Senat hagi de declarar la urgència.

Sobre això, ha de formular la seva protesta.

Creu que la pretensió de que es concedeixi una autorització per a poder rebassar la rebaixa del 20 per 100 per a negociar tractats de comerç, pot significar una desconfiança en el patriotisme del Parlament. Per a aquests casos extraordinaris i d'aquesta importància, creu que el Govern ha d'acudir a sotmetre's a les decisions del Parlament.

El senyor PRADO I PALACIOS. — I si estessin dissoltes les Cortes?

El senyor MAESTRE. — Seria molt estrany que això esdevingués coincidint amb la necessitat i l'urgència de concertar un tractat de comerç. Al mateix Govern li convé estar assit pel Parlament quan es tracta

de la rebaixa del 20 per 100 de la segona columna de l'aranzel.

El senyor GOICOECHEA sotascriu les paraules del senyor Maestre, entenen que és el que demana el Govern és una facultat en blanc de tanta transcendència i importància, que renca la solidaritat de criteri que en matèria aranzelaria ha estat sempre dogma de l'antic partit conservador.

L'autorització que es demana en la Base primera, és de tal importància, que invita a reflexionar molt detalladament.

Si l'aranzel és una arma de defensa de l'economia nacional, per què s'obstina S. S. en cercenar-la i disminuir-la?

L'autorització que sol·licita el Govern té tal amplitud, que amb ella s'anul·la completament l'obra aranzelaria.

Recorda que abans de 1900 sempre hi hagué solidaritat de criteri entre els partits de Govern en aquestes matèries.

Què ha passat després perquè aquesta solidaritat es trenqui?

El senyor RODRIGANEZ. — L'actual aranzel.

El senyor GOICOECHEA. — L'aranzel actual, que segons la manifestació de senyor Bergamín, és el que les circumstàncies requereixen?

Jo vull dir al senyor Rodríguez que si aquest aranzel és un aranzel de guerra, no és Espanya qui ha declarat la guerra.

L'autorització que es demana en la Base primera, és tant més important quan que es demana a la Cambra, davant l'espectativa de concertar un tractat amb França i Anglaterra.

Tracteu de sacrificar la riquesa pròpia per a obtenir el premi de la somnia estrangera.

Termina dient que l'autorització que es demana, inaugura un règim aranzelari nou que té per a la indústria espanyola molt més importància que la famosa Base cinquena de la llei de 1893.

(Entra a la Cambra el president del Consell.)

El senyor SUAREZ INCLAN manifesta que deixà d'intervenir en el debat sobre la fórmula econòmica per la rapidesa amb què s'ha aprovat, però que en la discussió present, ha d'exposar la seva opinió contrària a les autoritzacions per a negociar els Govern, perquè són sempre perniciosos i contribueixen a disminuir el compte corrent i el crèdit del Tresor, i aquest ha estat reduït en un quatrimestre en més de 500 milions de pesetes.

El marquès de CORTINA rebutja la versió que s'ha vertit de que l'aranzel ha estat confeccionat accedint pressions de nacions estrangeres.

L'aranzel actual s'ha fet atenient només a la defensa dels interessos nacionals.

No està conforme amb que els tractats comercials que es concertin per sota la segona columna de l'aranzel no vinguin a la ratificació del Parlament.

Recorda que en Consell de ministres, en tractar de l'aranzel, es reconegué que aquest era un aranzel de defensa, però admetent la possibilitat que no fos acceptat per totes les nacions amb les quals havien de tractar. El Govern anterior, tenint això en compte, tenia preparat un projecte de llei autoritzant-lo per a negociar amb una rebaixa del 20 per cent de la segona columna de l'aranzel. Però sempre, a condició que hi hagués una compensació, i en forma individual.

Opina que les paraules «de ordinari», afegides al projecte, tenen més gravetat de la que sembla, i demana que l'autorització que es concedeixi només faculti per a fer el 20 per cent de rebaixa sobre la segona columna.

El senyor ROIG I BERGADA diu que s'està discutint aquest projecte sota el pes de dues coaccions: una, la de la premura del temps, i l'altra, la tangibilitat del projecte, i sobre això ha de formular la més energica protesta.

No creu que l'aranzel s'hagi fet obeint a pressions de l'estranger.

Afirma que la indústria catalana està disposada al sacrifici, en la part que sigui possible, però el ministre de Finances ha produït, sense voler, una alarma en aquella indústria.

Cita el cas que el Govern es mostrà disposat a acceptar l'esmena presentada pel senyor Sala, al Congrés. Això feu creure que s'havia arribat a una solució de concòrdia, però, sense saber les causes, el senyor Bergamín, el dia següent, va rebutjar l'esmena presentada.

Això ha produït, com deia, una gran alarma en la indústria de Catalunya.

(Segueix a Darreres Informacions)

LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

Torna a exercir-se forta pressió al Govern civil, perquè es toleri al joc a determinats casinos. Sabem del cert que el governador no està disposat a accedir a tals pretensions, la qual cosa contraria molt als elements caciquistes.

—Ha signat per a pendre part en les oposicions a la plaça de canonge magistral d'aquesta Seu, el doctor don Ramon Maja, professor del Seminari de Solsona.

—Anit passada, es reuniren al Govern civil l'alcalde i els flequers, per a tractar del preu del pa, que ara com ara, sembla que seguirà essent de 70 cèntims el quiló.

—Demà vespre, al Circol d'Estudis d'Acció Catòlica, la professora d'aquesta Normal, senyoreta Annetta Viader, donarà una conferència sobre l'obra del Dant.

—Passat demà es jugarà un partit de futbol al camp del Gimnàstic, entre el primer equip de l'esmentat Club i el Club Esportiu de Vilanova.

—El judici contra els processats d'Horta, que havia de celebrar-se ahir fou suspès novament per incompleta de dos dels processats que compleixen condemna. Això són ardis caciquistes, amb els quals s'ha obligat a venir a Tarragona, intintment, a més d'un centenar de persones. Aquestes dilacions innecessàries augmenten la indignació pública, perquè retarden a gràtiant l'hora de la justícia i la llibertat dels innocents.

Pla del Llobregat

MOLINS DE REI. — Tingué lloc a la Joventut Catòlica d'aquesta vila, amb èxit, la conferència que ens tenia anunciada el diligentíssim secretari del Centre Excursionista de Catalunya, En Timoteu Corominas, sobre el suggestiu tema: «Excursionisme».

Va començar al conferenciant explicant-nos què és l'Excursionisme i els considerables serveis que all ha prestat a Catalunya, donant a conèixer molts valors artístics de la nostra terra, abans gairebé ignorats. Fou després una història de l'arquitectura, des dels temps prehistòrics fins a l'actualitat, il·lustrant la seva dissertació amb la projecció de més de cent formoses i interessants, simes diapositives de diversos monuments artístics de variats indrets de Catalunya i d'esplèndides vistes panoràmiques al final.

El públic va aplaudir llargament el conferenciant, que ens complagué de debò.

Per al diumenge de Rams està anunciada una conferència, amb projeccions, sobre «La Vida i Passió de Nostre Senyor Jesucrist».

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

A la casa del carrer de les Ferreries velles, propietat d'Angela Comas, hi hagué una alarma de foc, per haver-se encès un mobiliari per comunicació amb la flama d'un llum que cremava davant d'una imatge. Els bombers apagaren el foc.

—A la celebració de la festa d'homenatge a la Vellesa que organitza la Caixa de Pensions, a més d'obsequiar a tots els vells de 70 anys, es concedirà una pesseta als que passen de 80.

—Ha estat nomenat secretari de l'Ajuntament de Freixanet, don Agustí Pujol.

—Diu que han entrat lladres al xalet Refugi, d'Ull de Ter, però que no han pogut emportar-se res, perquè no hi havia res de valu.

—Els liberals i republicans de Ripoll, obsequiaran amb un banquet a don Joan Sarda, per la seva actuació com alcalde, i pel triomf en les darreres eleccions.

—Han estat detinguts a Santallons, els desertors del regiment de Sant Quintí, Tomás Fernández i Florentí Epizoi.

—A Ribes es calà foc a un vagó, que contenia 25 bales de cotó, cremant-se quasi tot.

—A Mieres un gos rabios ha mossegat a altres gossos, pel qual motiu l'Alcaldia ha mandat exterminar tots els que es pugui.

Alt Bergadà

POBLA DE LILLET. — A la sala de sessions tingué lloc l'acte de distribució dels càrrecs als individus que han de formar el nou Ajuntament.

Es alcalde En Salvador Torrens, afiliat al partit jaumi autonòmic. Primer tinent ho és el que fins ara fou alcalde, el ferm nacionalista En Francesc Boixader, el qual càrrec va declinar solament per descansar de la tasca feixuga que ha vingut realitzant.

Segon tinent i síndic no s'han rellat, i ho continuen essent els catalanistes En Ramon Torner i En Joan Llobat.

L'acte de l'elecció fou exemplar, ja que tots els càrrecs foren conferits per unanimitat absoluta, semant s'hi també els vots de les minories.

El caràcter polític del nou Ajuntament és el següent: cinc nacionalistes, un jaumi i tres independents.

—Té ja publicats dos números la nova publicació «El Correu de Falgàs», portaven del Foment Catòlic.

—Aviat es donaran unes conferències de caràcter agrícola a càrrec de la Mancomunitat Catalana.

Regna molt d'entusiasme entre els nostres pagesos.

—Després dels darrers freds i nevades tardanes, torna a lluir un sol primaveral.

Urgell

SEU D'URGELL. — S'ha constituït el nou consistori municipal, i quan la ciutat, per expressió voluntària de la majoria dels seus representants, es disposava a nomenar el seu alcalde, vingué la imposició de Madrid, nomenant-lo, de relatiu ordre, en persona molt diferent de la que la ciutat havia escollit.

No cal dir que la Seu, amb aquesta imposició, s'ha sentit ferida en el més íntim, i la seva protesta s'ha deixat sentir per tot arreu.

No obstant, a ciutats com la nostra, aquestes imposicions tenen un valor immens per a la causa del nacionalisme, ja que obren com un poderós reactiu, despartint les multituds a favor de tot allò que constitueix les essències de regir-nos nosaltres els nostres propis destins.

Ben lluny estan aquestes imposicions de produir, en una ciutat com la Seu, de plena capacitat per al seu govern, els efectes desitjats pel Govern de Madrid.

Una imposició és sempre odiosa i és motiu sobrat per a destorbar el ple desenvolupament de les obres iniciades. I quan aquestes imposicions tenen lloc a Catalunya la ferida oberta és encara més difícil de curar.

Per aquestes i altres raons que podríem retreure, creiem que el Govern de Madrid s'equivoca en imposar un alcalde a una corporació, puix és molt difícil amb aquesta imposició, que regni dins d'ella la necessària harmonia i la major unanimitat, perquè la tasca dels regidors sigui profitosa per a la comunitat.

El nou consistori d'aquesta ciutat quedarà constituït de la següent manera:

Alcalde-president, senyor Llorens; primer tinent, senyor Bertran; segon tinent, senyor Deu; síndic, senyor Montó; interventor, senyor Duayguies; i demés pels senyors Grau, Fernández, Rebés, Sabria, Gallart i Palau.

Els nacionalistes hi tenen apleparad majoria, com mai s'hagués vist, formada pels senyors Deu, Rebés, Bertran, Montó, Duayguies, Grau, Sabria i Fernández, essent liberals els senyors Palau, Gallart i Llorens.

Esperem dels nostres caríssims amics que formen el nou consistori que, oblidant imposicions, trepitjaments i oscaris de voluntat popular, per qui haurà d'esser una norma sagrada el respecte i treballar profitosament per la ciutat, que tan espontàniament i gusosa va enlaurarlos a consellers d'ella.

En constituïr-se el nou Ajuntament, i a proposta del regidor senyor Deu, es va protestar, per unanimitat, inclos pel vot del senyor Llorens, del nomenament d'alcalde de relatiu ordre.

Els regidors que han acabat la seva comanda dins de la Casa de la ciutat són els senyors doctor Llançort, Martret, Escude, Guardiet, Baulcells i Minguell.

—La Federació Catòlica-Agrària d'aquesta ciutat ha organitzat un cicle de conferències agrícoles molt

LLEYDA MANRESA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

El president de la Diputació don Romà Sol, ha convocat per a dimarts la Comissió especial que intervé en tot el referent al llegat Pere Vila.

—S'ha constituït el Comitè Provincial d'Atletisme, nomenant-se president a don Antoni Sabater; secretari, don Antoni Vives, i tresorer, don Pere Almacelles.

—L'Ajuntament està celebrant sessió, tractant dels següents assumptes: nomenaments de comissions i d'alcaldes de barri, de la proposta de l'alcalde de Barcelona perquè es voti una quantitat per al Comitè de Catalunya en auxili dels famolencs russos, d'una moció de l'alcalde perquè es fixin els graus i professors de l'escola jardí dels Camps Elisis, i de la sol·licitud dels veïns del carrer de Catalunya, Rambla d'Aragó i carrers adjacents perquè es celebri a la dita Rambla la fira de Sant Anastasi.

—Treballant en una obra de la Rambla d'Aragó, el paleta Josep Pano, tingué la desgràcia que li calgués al cap un tauló, rebent ferides greus que li foren curades de primera intenció al dispensari.

—El servei astronòmic, ha tramès als pobles on es cultiva l'olivera, un qüestionari per a determinar els danys rebuts amb la darrera gelada.

interessants i profitoses per a la pagesia.

La primera va anar a càrrec de don Lluís Sáez-Casariago, enginyer-director del Centre d'Estacions Experimentals d'Adobs, secció nord-est d'Espanya, que va dissertar sobre «Fertilització i aplicació d'adobs».

La segona va anar a càrrec de don Agustí Matons, cap de la Secció d'arbres fruiters de l'Escola d'Agricultura de la Mancomunitat, el qual va dissertar sobre «Conreu d'arbres fruiters».

La Costa

ARENYS DE MAR. — El dia primer d'abril, amb el ceremonial de costum, es possessionaren de llurs càrrecs els nous regidors de la vila, estant presents a l'acte tots els que cessaven.

Després de les paraules de comiat d'aquests últims, es va procedir a l'elecció de càrrecs, sortint elegits: Alcalde, En Feliu Cucurull; tinent d'alcalde, En Xavier de Prats i Subirà i En Joaquim Palomer, i síndic, En Joaquim Doy.

Seguidament, el senyor Cucurull va donar les gràcies per l'honor, que ell qualificava d'immerescut, i assegurà que esmerçaria tota la bona voluntat i interès per a fer una obra constructiva i imparcial.

Saludem als nous edils i els desitgem que la llum resplendent dels encerts aurioli llur tasca.

—S'han celebrat a l'església parroquial les Quaranta Hores, revestint extraordinària solemnitat.

En Josep Maria Pujó Ballus

A la nostra ciutat ha mort el prestigiós notari En Josep Maria Pujó Ballus. Aquesta pèrdua ha estat molt sentida pels manresans, entre els quals s'havia guanyat nombroses amistats d'ença que eva començar a exercir la seva carrera.

A Barcelona també gaudia el malaguanyat senyor Pujó de molt bones coneixences, principalment entre les associacions religioses.

Havia ocupat la presidència de la Congregació de Maria Immaculada i Sant Lluís del carrer de Casp.

El difunt, abans de venir a Manresa, havia estat professor auxiliar de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona.

Descansi en pau el nostre distingit amic.

Sardanes

La benemèrita entitat Foment de la Sardana està organitzant un acte d'homenatge al malaguanyat compositor de sardanes En Pep Ventura.

Aquest homenatge consistirà en una gran audició de la nostra dansa popular.

El nou alcalde

Ha estat elegit, per segona vegada, alcalde interí de la nostra ciutat En Conrad Costa i Pons, de la Federació «Monàrquica Autonomista».

A la propera sessió es repetirà la votació.

L'Ajuntament va assistir en corporació a l'ofici del diumenge, en el qual digué un magistral sermó el doctor Cardó, canonge de Barcelona.

A la tarda hi assistiren, en hores diferents, el Centre Regionalista, la Joventut Nacionalista, la Vetlla Nocturna i els Pomalls de Joventut, les noies dels quals duïen la típica caputxeta.

Per la Joventut Seràfica va predicar el P. Roderich de Manresa, i per la Vetlla Nocturna el doctor Llobera, canonge de Barcelona.

Com a solemne final es va celebrar el dimarts una lluita processó, la qual es va veure molt concorreguda.

—Fa quinze dies que s'ha inaugurat el nou servei d'autos d'Arenys a Sant Celoni, efectuant-se el servei amb tota normalitat.

Vallès

GRANOLLERS. —Durant la passada setmana la cursa en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut per impositions la quantitat de 101.657'67 pessetes, i pagat per reintegres 60.302'97, havent obert 22 llibretes i comptes d'estalvi nous.

Total del mes de març: Imposicions 314.870'27 Ptes. Reintegres 202.614'29. Llibretes i comptes d'estalvi nous, 58.

Municipi

ELS TİNENTS D'ALCALDE

El nostre benivolent company En Josep Vilaseca, tinent d'alcalde del districte V, ens assabenta que ha pres possessió d'aquella tinença; que cada dimarts, de deu a dotze, rebra en audiència al públic; que cada divendres hi haurà judici de multes i que no ha nomenat cap delegat.

EL SENYOR ALCALDE

Han complimentat al senyor marqués d'Alfala el senador senyor comte de Caralt i don Joaquim Aguilera, president i secretari, respectivament, de la Cambra oficial de la Indústria, feliçitant-lo per la seva elecció per al càrrec d'alcalde. Al propi temps sol·licitaren en nom dels industrials, ramaders i agricultors interessats en concórrer a l'exposició de ramaders i agricultors que se celebrarà a Madrid el pròxim mes de maig, que se'ls faciliti per la Fira Oficial d. Mostres un nombre de stands perquè puguin exposar els productes d'aquesta regió.

També el visitaren per a saludar-lo com a alcalde, el director de l'Escola

Químico-Industrial doctor Agell; el president de l'Acadèmia de Bones Lletres senyor Carreras Candi; l'ex-tinent d'alcalde senyor Coll i Rodés; el director de la Biblioteca Popular de Sant Andreu Rvd. senyor Clapés; don Juli Barbey; el tinent coronel del cos de seguretat senyor Tizol; el comissari de l'Exposició d'Indústries Elèctriques senyor Pich; la Junta Local de Reformes Socials; la Junta del Cos de serenos; el Dr. H. Turó, per anunciar-li que el pròxim dia 17 arribarà a Barcelona un representant del Municipi de París i una Comissió de metges francesos tornant la visita que efectuà a París recentment una Comissió de metges catalans; i els senyors Cortina i Piera de la Societat Foment d'Obres i Construccions.

El vice-president i secretari, respectivament, de la Confederació Esportiva de Catalunya senyors baró de Güell i Meralles, han complimentat a l'alcalde senyor marqués d'Alfala, feliçitant-lo per la seva elecció i al propi temps per a fer prop de l'Alcaldia algunes gestions en pro del desenvolupament de l'obra de la Confederació esmentada. Els visitants interessaren del senyor alcalde el pagament de la subvenció acordada per l'Ajuntament en el pressupost anterior i li exposaren la necessitat de sia augmentada en el successiu

a fi de què sigui possible el desenvolupament de les nombroses societats reunides a la Confederació, avui dia totes les de Catalunya, i el foment de llurs idealitats.

CARNISSERS QUE OFEREIXEN NO APUJAR EL PREU DE LA CARN

Una comissió de la Cooperativa de carnisers «La Reguladora» ha visitat al senyor alcalde per a sol·licitar que se'ls autoritzi el sacrifici pel seu compte, comproment-se a no augmentar el preu de venda de la carni i admetre en la dita Societat tots els industrials que ho sol·licitin i no tinguin proveïdor.

LA COMISSIÓ

DE MERCATS I ESCORXADORS

Sota la presidència del tinent d'alcalde senyor Plaça s'ha constituït la nova Comissió de Mercats i Escorxadors havent resolt fixar els dimarts de cada setmana per a celebrar les seves juntes. Es parla en línies generals de l'actuació futura de la Comissió, convenint en principi no designar delegats i actuar conjuntament; éssent que això vulgui dir que per a casos especials es designin del seu si persones competents amb l'objecte que informin a la Comissió per a resoldre els assumptes.

Dels afores

Sant Andreu

Àmbit brillant va tenir lloc, a l'Ateneu de Sant Lluís Gonçaga, de Sant Andreu de Palomar, el solemne acte del repartiment de premis als autors llorejats en el II Certamen Literari organitzat per l'Ateneu.

En començar la festa la sala-teatre presentava un aspecte magnífic: il·luminat i engalanat amb profusió, i materialment curull de selecta concurrència, entre la qual hi havia les mées distingides famílies de Sant Andreu.

A la presidència hi prengueren seient la Junta en ple de l'Ateneu, presidida pel seu reverend consiliari doctor Colomer; els membres del Jurat qualificador del Certamen, representacions de totes les seccions de l'entitat, del senyor rector de Sant Andreu, de diverses societats afins i de la premsa local.

Va començar l'acte amb una simfonia a piano, pel celebrat pianista andreuenc don Jaume Batlle. A continuació el publicista reverend doctor En Jaume Barrera va pronunciar el discurs presidencial, brillant i for-

mós, que fou força celebrat. Prèvia la lectura de la Memòria de la festa pel secretari, En Melcior Font, van obrir-se les piques que tancaven els noms dels autors llorejats, resultant ésser-ho En Joaquim Guinart (que assolí quatre premis), En Bru Romeu i Castillo (dos premis), En Simó Albà, En Candi Bardera (dos premis) i En Pere Casas. Després de llegides les composicions premials, que foren totes molt aplaudides, va cloure l'acte el senyor En Josep Maria Vidal i Pomar amb un xardorós discurs de merces.

Després, el Jurat, els invitats i les portes premials foren obsequiats amb un exquisit «lunch».

LLIBRES NOUS

«Graziella». La casa López ha fet una nova edició de la deliciosa obra de Lamartine, en que novel·la un episodi de la seva joventut, esmaltant-lo amb descripcions de la Itàlia meridional, plenes de poesia.

L'obra forma part de la «Col·lecció Diamants».

La Universitat

El rector ha nomenat mestressa de la secció de l'escola graduada de Cornellà, a Maria Gardella Torallas, i mestressa de l'escola de Vilaplana (Tarragona), a Carme Sullis Roca, totes dues oposadores sense destinació.

—El director de la Caixa de Pensions, senyor Moragas, ha visitat el rector per a pregar-li que assistís a la festa de l'Homematge a la Vella que se celebrarà a Salient el diumenge de Pasqua.

—Ha estat nomenat professor especial de frances, de l'Institut de Gràcia, N'Antoni Francès.

—El rector ha autoritzat al director de l'Escola Industrial de Vilanova i Geltrú, perquè els professors i els alumnes visitin, la setmana que ve, el gabinet de física de la Universitat.

—S'ha concedit llicència al professor auxiliar de la Normal de Mestres, En Julià Pujol, per a organitzar una escola a Colòmbia.

—El doctor Pl i Suñer, ha representat el rector en la conferència que va donar ahir tarda, a la Universitat, el doctor Bickel.

—El rector ha rebut un telegrama de salutació del nou sotsecretari.

—El rector ha autoritzat a donya Elena Boldris per a dirigir una escola no oficial d'aquesta ciutat, i també ha autoritzat a En Guerau Sunyé, per a establir un col·legi no oficial, de nois, a Sarrià (Tarragona).

pot haver pres en diferents períodes històrics, s'explica la separació del llari «mensa». Una forma podria ésser semblant a l'actual, altra fixa i senzilla, composta d'un disc junt a un peu dret d'on l'alemany «tisch», italià «desco», provençal «des», i una altra forma fàcilment desmuntable, composta d'uns cavallets i una fusta (taula) al damunt, d'on procedeixen «taula», «table», «tavola», i la expressió francesa «lever la table», i tal volta la catalana «lleuant de taula».

Tots aquests exemples demostren la compenetració romano-germànica, més desenvolupada en la següent conferència que demà extractarem.

L'actualitat social

OBRE AGREDIT

Passant ahir pel carrer de Sant Jacint l'obrer tintorer Joan Torredella, que pertany al Sindicat Lliure, va ser agredit a cops, per tres desconeguts, i va caure sense sentits.

Quan es va retornar, va trobar-se a falta d'una pistola que duia a la butxaca.

Va dir que suposava que els agressors devien ésser del Sindicat Unió, perquè la nit abans li havien sortit al pas sis individus armats de pistoles, els quals li dirigiren amenaçes greus si no es donava de baixa del Sindicat Lliure.

PER REPARTIR FULLES

Al carrer del Call, van ser detinguts ahir, Antoni Sambola i Felip i Josep Queralt Turull, els quals distribuïen unes fulles sense peu d'impremta que contenien injúries per a les autoritats de Barcelona.

Van ser posats a disposició del Jutjat.

VAGA

S'han declarat en vaga els obrers de la fàbrica de formes de Lacalle i Companyia, Travessera de Gràcia, 117, per no concedir-los els patrons, la setmana anglesa i 0'50 pessetes d'augment de jornal que havien demanat.

De Societat

Per a solemnitzar, com és costum, l'esdeveniment esportiu que prepara l'Associació de Tennis de Catalunya per als dies del 15 al 23 del corrent amb la celebració del seu Concurs Internacional i per a retribuir-hi els nombrosos i valuosos elements estrangers que hauran de visitar-nos amb aquest motiu, don Josep Vidal Ribas Güell, com a president d'aquella entitat; don Jordi de Sàtrategui, president de l'Associació espanyola, i el marquès de Lamadrid, president del Real Polo Jockey Club, camp al qual haurà d'efectuar-se el torneig, s'ocupen amb altres valuosos elements de la nostra aristocràcia de l'organització de diverses festes, del programa detallat de les quals informarem oportunament, amb la seguretat que resultaran qualsevol d'exquisit que detxarà un segell de distinció en els annals de la nostra societat.

FIVE

El gran negoci de les almoines

Maria Pallarès, que fa de corredora de joies, passava pel carrer de l'Argenteria i se li acostaren dos individus desconeguts, els quals, després de preguntar-li una direcció, entaularen conversa amb ella i li plantejaren el negoci de la distribució d'unes almoines, amb la qual cosa guanyaria una comissió de 2.500 pessetes, si bé era precis que en deixés 3.000 en garantia.

Aquest negoci és ben sabut, però es veu que la Maria Pallarès l'ignorava, i tal ignorància la va conduir a acceptar la ganga que els amables desconeguts li oferien.

Com no duia diners al damunt, quedaren en trobar-se a la Plaça de Jonqueres. Allí acudiren els desconeguts i allí acudí la Maria portant 700 pessetes en bitllets, una pulsera d'or, dos anells d'idem, un amb diamants i l'altre amb brillants i safirs, joies que evaluava en 500 pessetes.

Els de les almoines, homes generosos, es conformaren amb aquesta suma, recolliren bitllets i joies i posaren a mans de la dona una capseta de fusta que contenia, segons asseguraren, 50.000 pessetes, i fins

l'obriren, veient que en efecte hi havia alguns bitllets del Banc.

Quan va arribar a casa, va obrir-la, i amb gran astorament va veure que en lloc de les 50.000 pessetes no hi havia altra cosa que 50 retalls de diaris. Els bitllets que serviren d'esquer, també havien desaparegut.

La pobra dona, per tot consoli, va anar a la delegació de policia a explicar el que li havia passat.

La Joventut Nacionalista del A. D. R. del Poble Nou

Nombrosa i distingida concurrència s'aplegà en una aula de les escoles del Poble Nou amb motiu de celebrar-se la primera de les Vetllades Selectes que la Joventut Nacionalista, amb la cooperació de la Comissió delegada de l'A. D. R. de l'E. C., ha organitzat.

Després d'unes paraules del doctor Riera i Puntí per a explicar la finalitat de la festa i fer una breu presentació del poeta En Lluís Bertran i Pijoan, aquest llegí un seguit de belles poesies que foren aplaudides per la nombrosa concurrència, especialment la «Oració», «La mort de la núvia», «El soldat que va a la guerra» i «El meu pare».

Després, i en obsequi dels oients, els germans senyoreta Rita i Josep Brosa, executaren «Arioso», «Novel·leta», «La Cygna» i «Rapsòdia número 2», de Liszt.

El perfecte domini del mecanisme harmònic que posseeix la senyoreta Brosa féu que als pocs moments captivés l'admiració de tot l'auditori, el qual l'obligà a repetir algunes de les obres.

Els esports

FUTBOL

DEL F. C. BARCELONA

Rebuts del segon trimestre

El F. C. Barcelona prevé a tots els seus associats que s'està procedint actualment al cobrament dels rebuts corresponents al segon trimestre; però com que la Federació Catalana de Clubs de Futbol ha disposat que solament aquests rebuts seran vàlids per a l'entrada al camp, el dia 9, data que tindrà lloc l'eliminatória per al Campionat d'Espanya, entre el Gijón i el Barcelona, aquest prega vivament als que destiguen retirar-los a les oficines, que ho facin, qualsevol dels dies hàbils, de sis a nou del vespre.

LOCALITATS ESCOTADES

Havent-se esgotat totes les localitats del partit del vinent diumenge, entre el Sporting Club de Gijón i el Barcelona, es posa a coneixement del públic que no tractin d'adquirir-les, ni al local del Barcelona ni al de la Federació Catalana de Clubs de Futbol.

Teatre Català

Demà, a la nit, seran representades al teatre de l'Orfeó Gracienc, per l'aplaudida Companyia catalana d'Art Dramàtic Claramunt-Adrià, la celebrada comèdia en tres actes, original de N'Avell Artís «Mal es fa tard si el cor és jovent», i l'estrena de la comèdia en un acte d'En Ramon Saavedra que porta per títol «Taula parada i amor absent».

Cultura

Avui, dissabte, a dos quarts d'una de la tarda, el professor Bickel, de Berlín, donarà una conferència a la Facultat de Medicina (Laboratori de Fisiologia), sobre «Fisiologia dels climes».

PREMI DE L'ON (Preus de compra)

Alfons	123'00 per cent
Isabel	123'00 » »
Unces i mitges unces	122'00 » »
Quart d'unca	121'50 » »
1116 d'unca	123'00 » »
Francs	122'75 » »
Dòlars	6'30 » »
Lliures	31'00 » »

Barcelona, 7 d'abril de 1922

Arxius, Museus i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Obert de les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata. Plaça del Rei.

D'Història Natural, al Parc, «Martorell», al passeig de les Magnòlies; «Museu de Catalunya» (fauna, flora i gea catalana), oceanografia, paleontologia; a l'ex-restaurant de l'Exposició; «Vivarium», a l'antic hivernacle; «Aquarium», a la Cascada. — Obert cada dia, menys els diïlluns, de deu a una i de tres a cinc de la tarda.

Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències Naturals «Club Montanyenc», Princesa, 14, primer. — Obert d'onze a una i de cinc a onze de la vetlla.

Arquitectura: Escola d'Arquitectura. — Segon pis de la Universitat.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

Artístic i Arqueològic de Barcelona. — Obert de les nou del matí a la una de la tarda, i de les tres fins a posta de sol: Palau Reial del Parc.

Municipal: Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

—Especial de Patologia Vegetal del Consell de Foment (Aragó, número 257, principal). Públic. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda. Avisant anticipadament també es pot visitar els dies festius.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol.—Plaça Real, número 10.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 2.

SINDICAT DE BANQUERS DE BARCELONA, S. A. SOCIETAT ANÓNIMA ARNÚS-GARÍ I BANCA MARSANS, S. A.

Subscripció pública

20.000 OBLIGACIONS HIPOTECARIES

al portador; de 500 pessetes nominals cada una; a l'interès anual de 6 per 100, lliure d'impostos presents i futurs, que es pagarà, per cupons trimestrals i amortitzables a la par; en un període de 45 anys, emeses per la

Catalana de Gas i Electricitat, S. A.

En normalitzar-se, amb la desaparició de les excepcionals circumstàncies que originà la guerra europea, la marca dels seus negocis, la Catalana de Gas i Electricitat, aprofitant la depressió del canvi dels francs, ha concertat amb la Sociedad del Gas Lebon i en aventajoses condicions, un conveni, en virtut del qual entra aquella en possessió dels béns i pertinences d'aquesta última.

Per a atendre el desenvolupament de tan important operació i fer front a la nova organització que la mateixa imposa consolidant el deute flotant, la pròpia Societat ha creat una emissió d'Obligacions, a la qual pertanyen els 20.000 títols oferts, que gaudeix de la garantia real hipotecària sobre els immobles, edificis i instal·lacions que la Catalana té destinats a la fabricació i subministre de gas, i gaudirà, a més a més d'igual garantia sobre els béns que integren l'Actiu de la Sociedad del Gas Lebon, els quals, de conformitat amb el contracte subscrit, augmentaran el de la Catalana, lliures de tot gravamen.

CAL FER AVINENT QUE DESPRES DE FETA LA UNIFICACIÓ DE LES DUES EXPLOTACIONS DE QUE ES TRACTA, LA RECAPTACIÓ NETA QUE ELLES PROPORCIONARAN ASCENDIRÀ A MÉS DEL DOBLE DE LES SUMES REQUERIDES PEL SERVEI DELS TÍTOLS

Condicions de subscripció

Les presents Obligacions que han estat adquirides en ferm per un grup assegurador constituït pel Sindicat de Banquers de Barcelona, la Societat Anònima Arnús-Garí i la Banca Marsans S. A., seran ofertes al públic en subscripció

a títol irreductible

a partir del dia 10 de l'actual

al tipus de 90 per 100 o siguin 450 ptes. per obligació

a pagar íntegrament en l'acte de formalitzar les comandes.

El grup assegurador declararà tancada la subscripció pública en el moment que ho cregui oportú.

Es gestionarà la immediata inclusió de les obligacions que s'emeten a la cotització oficial d'aquesta Borsa, i l'ur admissió a pignoriació al Banc d'Espanya.

PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ

Societat Anònima Arnús-Garí Banc de Catalunya	Banca Marsans, S. A. Garriga-Nogués Nebots, S. en C.
Tusquets i Companyia, S. en C. Fills de F. Mas Sardà Jover i Companyia	
Soler i Torra Germans* Banc de Préstecs i Descomptes Banc Urquijo Català Pere Mir	Fills de Magi Valls Nonell Germans Nebot de Parassols i Companyia Rosés i Companyia

CASSA DE LA SELVA: Bosch i Codolà, Jubart i Presas

GRANOLLERS: Banc de Granollers

REUS: Banc de Reus de Descomptes i Préstecs

RIPOLL: P. Suñer Ferrer

SABADELL: Banc de Sabadell

TARRAGONA: Banc Comercial de Tarragona

TERRASSA: Banc de Terrassa, Marçet i Companyia

TORTOSA: Banc de Tortosa

VALLS: Banc de Valls

VILANOVA I GELTRÚ: Banc de Vilanova

Barcelona, 3 d'abril de 1922

Generalitat

Ahir a la tarda es va reunir el Consell Permanent sota la presidència del senyor Puig i Cadafalch.

Han visitat al senyor Puig i Cadafalch el professor Verendel nomenat per la Mancomunitat per a professor en un dels cursos monogràfics de la present estació.

El senyor alcalde de Vilafranca del Penedès acompanyat del diputat de la Mancomunitat per aquell districte don Josep O. Guanyabens.

L'alcalde de Sant Vicens de Castellet senyor Vila.

La nova Junta del Sindicat professional de periodistes.

Tercera conferència del Prof. Meyer-Lübke

Continuant el seu curs de conferències, el savi professor de la Universitat de Bonn; desenvolupà en les dues que darrerament donà, el tema «Canvis de significació en el lèxic».

Comença exposant que la base de tota etimologia és l'evolució fonètica que permet establir regles generals i explicar les excepcions; en l'evolució del significat, però, tot sembla arbitrari. La semasiologia dona regles extensives a totes les llengües, i el seu fonament són la història, la retòrica, la lògica, la psicologia; amb tal ajut ens explicarà el pas d'un mot abstracte, «beutat», p. e., a significar una persona, fenomen freqüent, com ho demostrà comparant els mots «guarda», «guia», «testimoni», explicant la diferència entre «francès», «portuguès», «català» i «castellà», italià d'aquest últim mot, la significació concreta diferent de les darreres llengües o és de formació posverbal o secundària.

Explicà després com pel mètode semasiològic pot trobar-se l'origen de la paraula castellana «hallar», en el llatí «affilare»; i la concretització de «guarda» i «guia» per l'hàbit que hi ha en la milícia de designar el subjepte per l'ofici. En el cas «beutat», la persona que l'admira en una dona acaba per personalitzar-la en ella. Es clar que aquest canvi comença a efectuar-se en un cercle reduït, i per això seria interessant conèixer l'ambient que ha ajudat al desenvolupament.

En un bell estudi històric de l'art de construcció, exposà l'origen diferent de les paraules que a ell fan referència en alemany, segons dependin de la manera indígena o de la influència romana. També explicà per la rel germànica «bak» i la llatina «scamnum» la diferència de derivació en la significació dels mots designant els objectes per sucre.

Notabilíssima fou la part dedicada a l'estudi dels mots, designant la taula en les nacions romàniques i germanes. Distingint els tipus que

Pels furs del nostre idioma

El concepte de la cortesia

SEMBLA mentida que encara hi hagi catalans que admetin la subversió del concepte de la cortesia, que volen imposar alguns forasters inadaptats atats pels fills destriats de la nostra terra.

Es evident que un sentit elemental de la cortesia obliga a oir amb respecte, ja que no amb amor, l'idioma patri del que parla, a casa seva o a casa d'altri, però sobretot a casa seva.

La descortesia no és parlar a l'hoste amb el propi idioma. Aquest és el màxim homenatge de cortesia que poden retre a l'hoste. La descortesia és la de l'hoste que, en sentir-nos parlar el propi idioma, s'indigna i protesta, negant-nos l'ús del més individual i més natural i més imprecriptible dels drets humans i ofentent-nos amb la hipòtesi que som un poble dominat o conquerit.

I és més lamentable encara que aquesta descortesia s'hagi produït en les circumstàncies especialíssimes que han concorregut ara. Car no és exacte que els actes d'afirmació de la pròpia dignitat puguin ofendre ni molestar lícitament ningú.

Barcelona és una ciutat que ofereix als forasters tota mena d'afalacs. L'elogi clàssic de Cervantes ha estat repetit en totes les llengües per tots els hostes que han vingut a Barcelona. Són moltes les persones d'altres terres que viuen a Barcelona i s'hi troben bé. I aquestes persones saben que és natural que els catalans parlin el català i procurin aprendre-li el respecten, el nostre idioma.

Com és, doncs, que aquests forasters no s'ofenen del fet que els catalans siguem catalans, no es queixen de cap molèstia, que realment no existeix, i uns senyors vinguts a una Assemblea defensora d'interessos de classe, molt malament interpretats i molt malament servits, hagin d'ésser els que descobreixen aquesta fantàstica descortesia? No són ells els que desentonen? No són ells, verament, els descortesos? La conducta dels moltíssims forasters que han passat per Barcelona, on tantes Assemblees i Congressos s'han celebrat, n'és una prova evident.

No cal, doncs, amoinar-se massa, creient que les afirmacions, tan enèrgiques com un hom vulgui, de la pròpia personalitat i de la parla pròpia, poden allunyar de Barcelona els forasters.

Els qui ens estimin pel que som nosaltres, ens estimaran més com més siem nosaltres mateixos. Els qui no ens vulguin com som, tant se val que no vinguin. No els necessitem.

MANIFESTACIONS A LA UNIVERSITAT INDUSTRIAL

Quan ahir al matí el senyor Masó i Llorens es dirigia a explicar la seva classe de tecnologia tèxtil a la Universitat Nova, va ésser objecte de xarxososes manifestacions de simpatia com a desagregament dels insults que li dirigien alguns castellans.

Els escolars van voltar l'auto del senyor Masó, aclamant-lo repetidament i acompanyant-lo fins a l'interior de l'edifici.

S'ha victorejat Catalunya i la llengua patria.

Seguidament, el professor ha donat la lliçó com de costum als seus deixebles.

«LA VANGUARDIA»

Ha estat molt comentada la rectificació de «La Vanguardia». El sentit del seu davantal de divendres constituïx, evidentment, una rectificació al seu davantal de dijous.

Creu «La Vanguardia» que constitueix una «descortesia» parlar en català, a Catalunya, pel fet que entre els presents hi hagi qui no coneix el nostre idioma. La «cortesia» més

elemental, però, aconsella escoltar amb respecte la llengua d'altri, encara que un hom no l'entengui. «La Vanguardia» es queixava fa pocs dies de la forma amb què el Govern actua contra la indústria del país en la qüestió dels aranzels. Pensi, però, que el mateix esperit anticatalà que dicta les protestes grogüeres contra l'ús del nostre idioma és el que acull amb satisfacció els atacs a la nostra riquesa col·lectiva.

L'ACTITUD DELS JAUMINS

Ha estat molt elogiada l'actitud del senyor Marqués, representant del jaumisme a la Mancomunitat, adherint-se amb entusiasme patriòtic a la protesta contra la descortesia tinguda amb l'idioma català.

Això fa creure que les següents lamentables paraules d'«El Correo Catalán» de dimecres eren una errada d'impressió que el volgué confondre rectificació:

«Casi nadie se pronunció a favor de la incorrección de que habían sido objeto los asambleístas forasteros, y esta fue la única nota desagradable, ingratísima, de la magna Asamblea general de la Propiedad Urbana de España.»

«Los verdaderos nacionalistas»

«El Diluvio». Malgrat inserir diàriament els «esplais» anticatalans de «Federico Urrecha», es va proclamar dies enrera «el órgano de los verdaderos nacionalistas».

Aquest «verdadero nacionalismo» no deu ésser, naturalment, el nacionalisme català.

Car, amb motiu de l'incident esdevingut a l'apat de les Cambres de la Propietat, incident que ha provocat la protesta vigorosa de tots els bons catalans, «El Diluvio» ha escrit coses tan «definitives» com les següents que no solament no ha rectificat, sinó que ha repetit essencialment en edicions posteriors:

«A continuación el presidente concedió la palabra al representante de la Mancomunidad de Cataluña, señor Masó Llorens, el cual, con absoluta falta de sentido común y de cortesia, comenzó su discurso en catalán. La mayoría de los asistentes al acto pidieron a grandes voces que se expresara en castellano, que era lo correcto i lo lógico.»

Coincidència remarcable

«La Comarca del Vallès», diari satísta de Terrassa, orgue de la U. M. N. i del seu cap visible, publica íntegrament el manifest de l'Associació Catalana d'Estudiants contrari a la política intervencionista.

Un altre diari anticatalà, també orgue de la U. M. N., parla amb elogi de «la sincera propaganda nacionalista del Sr. Masó».

Heu's aquí uns fets que haurien de fer reflexionar els catalanistes de tota mena, qualsevol que siguin llires possibles discrepàncies amb l'actuació, en certs moments, dels elements directores de la Lliga Regionalista.

Les campanyes contra l'Ajuntament de Barcelona

Un diari anticatalà de Madrid, «El Imparcial», parlant contra l'Ajuntament de Barcelona, diu coses tan pintoresques com les següents, que revelen alhora la seva ignorància absoluta i la seva dèria anticatalanista:

«Se creyó que el Ayuntamiento nacionalista había batido el «record» de la inmoralidad con la compra de unas aguas malas, de terrenos para parques a cuarenta kilómetros de la ciudad y con el monopolio de las Pompas fúnebres. La opinión, demasiado optimista, se engañó. Los catalanes no tienen límite en punto a negocios sucios y a pasar a saco los fondos del procomún. Para ellos siempre hay un más allá, y jamás se detienen en la pendiente. Vivo aún el clamoreo levantado con motivo del monopolio de los autobuses, ha aprovechado la última sesión municipal para aprobar, de prisas y corriendo, la compra del Parque Güell por tres millones doscientos mil pesetas, negocio que, por lo escandaloso, hacía ocho meses que no podía ponerse a flote.»

I després, copiant la fraseologia típica d'un altre diari de Barcelona, afegeix:

«Lo ocurrido pasa los límites de la más elemental ética y decoro político. Si fuera posible que Barcelona entera hubiera presenciado ese espectáculo consistorial; si a esas sesiones hubiesen podido asistir siquiera los ciudadanos que votan y pagan, los elementos que rigen los destinos de la ciudad habrían perdido para siempre su hegemonía política en Barcelona y en Cataluña. No se puede dar muestra más patente de insolencia moral, de incompreensión política y de desorientación administrativa. Este Ayuntamiento, en las postrimerías de su existencia, ha querido ser consecuente en sus procedimientos; ha vivido y ha muerto con vilipendio.»

I saben la causa de tot aquest durall i tota aquesta «literatura»

La qüestió de la llengua pàtria

L'esdevingut a l'apat de les Cambres de la Propietat ha estat una revelació. L'esperit anticatalà que demostraren alguns forasters, atats pels mals catalans, és simptomàtic.

No val, doncs, a dir que l'incident no té importància. En té molta, i cal escatir-ho per a bé de tots. Si ha d'arribar un dia que puguin conviure germanivolament tots els pobles d'Espanya, cal esvair prèviament una sèrie de prejudicis i de recels, la persistència dels quals faria, més que aixorca, totalment impossible aquella convivència. Nosaltres voldríem que tots els pobles d'Espanya la sentissin, l'amor a les nostres coses, l'amor a Catalunya, i no poden estimar Catalunya qui, elogiand les coses que no tenim o que no volem tenir, menyspreuen tot allò que constitueix la nostra essència, el nostre ésser viu, el nostre dret, la nostra cultura, els nostres costums, la nostra llengua. Però si hi ha a les terres d'Espanya qui no estima les coses de Catalunya, cal almenys que les respecti. Qualsevol limitació arbitrària al lliure ús oficial i privat de la nostra llengua, a l'ús integral de l'idioma català, constitueix un acte essencial de tirania i un insult a la nostra terra i aduch a nosaltres mateixos, personalment.

Fixin-s'hi una mica, els forasters que vénen a Catalunya amb aquesta hostilitat instintiva contra les coses de Catalunya: en el fons del fons de llur actitud hi veurien que és radicalment separatista. Si, en oir parlar el català, consideressin que el català és un idioma espanyol, tan espanyol com el castellà, segurament no sentirien ferida llur susceptibilitat d'espanyols. Car no hi ha cap espanyol al qual pugui molestar que un hom parli en un idioma espanyol. És evident, doncs, que consideren el català com un idioma no espanyol. Però, en considerant-lo d'aquesta manera, el fan de pitjor condició que un idioma estranger. Car si aquests

forasters anessin, com a exemple, a un Congrés Internacional de les Cambres de la Propietat que fos celebrat a Berlín, no s'indignarien si un representant del Govern d'Alemanya, en un acte celebrat a la capital d'Alemanya, parlava en alemany, encara que no l'entenguessin. No considerant, doncs, l'idioma català ni com un idioma espanyol, ni com un idioma estranger, és evident que l'actitud d'aquests forasters, actitud conscient o inconscient, equival a considerar l'idioma català com l'idioma d'un poble que té espanyol, ni és estranger, és a dir, com l'idioma d'un poble dominat o conquerit. Car solament pot molestar l'ús d'un idioma quan és prenent com a protesta viva contra una dominació pel mateix dominador. I aquests forasters han de comprendre que Catalunya ni es pot resignar, ni es resignaria mai a aquest paper de poble dominat o conquerit.

Fixin-s'hi ben bé i veuran tota l'eficàcia separatista de llur actitud. Si l'Assemblea de les Cambres de la Propietat s'hagués celebrat, com a exemple, a Lisboa, amb un caràcter peninsular, és evident que aquests mateixos forasters haurien trobat molt natural i molt escaient que el representant del Govern de Portugal, en un acte celebrat a la capital de Portugal, hagués parlat en portuguès, encara que alguns d'ells no l'entenguessin. Però el que trobarien natural a Lisboa, capital d'un poble peninsular separat políticament d'Espanya, no ho saben tolerar a Barcelona, capital d'un poble peninsular unit políticament a Espanya.

Tan sols una bogeria centralista, una mena de fatalitat ètnica, que emborri els cervells i enteli els cors, podria inspirar una conducta que equivaldria a dir a tots els pobles peninsulars no castellans que si volien assolir el respecte a la llengua pròpia haurien de començar per separar-se d'Espanya.

pintoresca? Doncs que l'Ajuntament de Barcelona no ha volgut ratificar a la Companyia de Tramvies, amb la concessió dels autobusos, el monopoli de les comunicacions urbanes.

La ciutat, que coneix prou la conducta de tots, judicà.

Els amics d'En Carabén

Orgullosos de l'actuació il·ludíssima que ha realitzat a l'Ajuntament com a regidor i com a tinent d'alcalde del districte VII determinaren aplegar-se en apat íntim, per a donar-li, en conjunt, la més coral mostra de remecament.

Dijous a la nit es reuniren prop de 200 al Restaurant del Parc de la Ciutadella, on el bon amic Regàs els va servir un suculent i exquisit sopar.

Era molt interessant anar precisant les persones concurrents a l'acte. Gairebé totes del districte V, on En Josep Carabén i Vendrell fou elegit regidor nacionalista, i del districte VII on ha exercit la funció d'alcalde durant el bienni últim. Hi havia una especial representació del Gremi de cafeters, del qual n'havia estat president; de l'Associació d'artistes teatrals, de la qual n'ha estat o n'és encara tresorer, industrials, comerciants, etc. Hi havia barrejats nacionalistes, republicans i fins dels partits més avançats, tots units pel sentiment comú d'admiraçió a l'home modest que durant els quatre anys de regidoria ha portat amb una cura admirable l'administració de l'Asil del Parc, en el qual hi ha fet importantíssimes obres de reforma, millorament que ha meregut unànimes aplaudiments, i que durant els dos anys que ha regentat la funció d'alcalde del Districte VII ho ha fet amb una justícia, amb una bondat i una honradesa exemplars.

Tots els concurrents són amics íntims i particulars de En Carabén, i la satisfacció de contribuir en aquell acte, que era una encisadora mostra d'agraïment ciutadà, era una exteriorització de la satisfacció que tots sentien perquè un d'ells havia complert digníssimament la comanda consistorial.

Així ho va expressar En Pere Delmar, de la comissió organitzadora d'a-

quella festa, quan en concisa i franca paraula li va fer ofrena d'aquell apat, lloant els seus actes de caritat, de justícia, de bona administració, amb la qual cosa no ha fet sinó exercir en bé de la ciutat el que abans havia fet en administrar els seus interessos particulars.

Ponderà les seves excel·lents virtuts ciutadanes, la seva franca amistat i la bonesa de caràcter que li han guanyat unànimes simpaties, com han demostrat els actes d'homenatge que se li van dedicar en acabar, per manament de la llei, en el càrrec de regidor.

En representació de tots els amics li endregà la més efusiva salutació i la més coral mostra d'agraïment. (Grans aplaudiments.)

Entre aplaudiments va proposar que la toia de flors que hi havia davant de la presidència, fos tramesa a la senyora Carabén.

En Conrat Güllemany, també de la comissió organitzadora, va llegir telegrames i lletres d'amics absents que assabentats de l'acte, s'hi associaven.

En Carabén va alçar-se i fou ovacionat afectuosament. Va dir que de tots els homenatges que havia rebut d'ença que ha deixat la regidoria, era aquest el que més el commovia, perquè hi veia allí els amics de sempre, que malgrat llurs diferències de sentir políticament, els unia el llac fervorós de l'amistat. Aquest apat, digué, té una conhortadora significació: surto de l'actuació política i consistorial amb el mateix afecte que hi vaig entrar; els amics em reben altra volta amb mostres de coral simpatia i de satisfacció, i això vol dir que ha complert dignament la comanda que van fer-me.

Us ho agraeixo de tot cor, mercès a tots. (Grans aplaudiments.)

Sol·licitat pels amics, En Carabén va anar circulant a l'entorn de les taules on els concurrents el rebien amb afectuoses estretes de mà i ell els corresponia amb paraules de simpatia.

Es un orgull per a nosaltres, el que els homes els noms dels quals posarem com a candidats, en complir llur comanda, els electors i els amics els rebia amb aquestes demostracions de satisfacció.

Un bell exemple

La progressió feta pel nostre poble la trobem manifesta amb més exactitud que en tota altra cosa, en l'esperit que informa l'actuació de les col·lectivitats i nuclei socials.

En tenim un exemple en el primer número que acaba de sortir del Butlletí de la Cambra Mercantil, orgue d'aquesta entitat a la qual fa honor posant-se al més alt nivell entre les publicacions similars.

Mereix la nostra atenció per dos fets dignes de tot elogi: per la seva catalanitat, una catalanitat no solament externa, sinó essencial i a la vegada espontània, bella mostra de com a Catalunya l'ús de la nostra llengua i

l'esperit terral van dominant en totes les esferes com una cosa naturalíssima i la més adequada. L'altre fet remarcable de la nova publicació és la dignitat, així del seu text com de la seva presentació; el primer acusa com la defensa dels interessos de la classe mercantil, que són l'objecte de la entitat editora, pot ésser portada amb un esperit enlairat, preocupant-se, per exemple, de crear un selecta biblioteca; quant a la seva presentació cal dir que hi ha un excel·lent dibuix de portada, obra d'En Josep Obiols, que l'impressor és l'Altés i que es prescindeix aduch dels anuncis per a guanyar en noblesa.

Felicitem a la Cambra Mercantil per aquesta manera digna d'ajudar a complir els seus fins socials.

En defensa de la nostra producció

L'informe de la Cambra Industrial

«Excm. Sr.:

Aquesta Cambra Oficial d'Indústria, en compliment d'un dels seus primordials deures, té l'honor de dirigir a V. E. amb motiu del projecte de llei que ha presentat a l'aprovació de les Corts, sol·licitant una ampla autorització per a modificar la Llei de Bases i l'Arancel últimament publicat, el següent informe:

En el preàmbul i exposició de motius de l'abans esmentat projecte de llei al ministre que el sotascríu diu, amb sobrada raó, que en els moments de transició en què es troba la vida econòmica de tot el món, al termini de cinc anys assenyalat per la llei de bases de 1906 ha de semblar dilatada, per ésser molt possible que durant ell es produïxin modificacions importants que varin la situació, de fet, en què s'ha basat la fixació dels drets aranzelaris; però que tampoc pot oblidar-se que la vida econòmica del país necessita que el règim aranzelari, a l'empar del qual viu i es desenvolupa la producció, tingui la major estabilitat, sense la qual els capitals no s'aventuren a interessar-se en la creació de noves empreses, ni tan sols acuden al desenvolupament de les existents. I amb el propòsit d'harmonitzar aquests dos punts de mira, en certa manera contraposats, ha entès el Govern que havia de sol·licitar del Parlament determinades autoritzacions, que mantenint essencialment l'estabilitat de l'Arancel promulgat, permetin donar la flexibilitat que les circumstàncies aconsellen.

Així diu el senyor ministre de Finances en el preàmbul; però en la part dispositiva no sol·licita autorització per a concedir, sobre determinades parts del nostre Arancel d'importació, a aquell país que atorgui als productes espanyols avantatges equivalents, drets inferiors als establerts en la segona columna de l'Arancel promulgat per Reial decret de 12 de febrer últim. Aegint-se que aquestes rebuixes no podran ésser de caràcter general, sinó que hauran de referir-se concretament a parts determinades i, «ordinari», no podran ésser superiors al 20 per 100 dels drets establerts en la segona columna de l'Arancel.

La incongruència del que es diu en el preàmbul, amb la part dispositiva del projecte de llei sotmès a les Corts, no pot ésser més notòria. Però per molt acostumats que estiguem a aquestes antinòmies i jocs de paraules, per a amagar la veritable finalitat de les disposicions legislatives, ens interessa massa posar en clar l'abast de les autoritzacions que se sol·liciten per a deixar passar en silenci aquestes anomalies.

Si les autoritzacions es referissin a po que en el preàmbul es diu, respecte a les grans pertorbacions econòmiques de tot el món i als constants augmentos aranzelaris que estan decretant amb freqüència gran tots els països d'Europa, se sol·licitaria de les Corts autorització per a augmentar o reduir els drets del nostre Arancel. I no es demana això. Es demana que, quan un país atorgui als productes espanyols determinats avantatges, el Govern quedi autoritzat per a concedir al dit país drets inferiors a la segona columna nostra, i s'afegix que d'ordinari aquestes rebuixes no podran passar d'un 20 per 100.

Es a dir, que el que sol·licita el Govern a les Corts és una autorització per a concertar amb tots els països els tractats de comerç o «modus vivendi» que li sembli pel temps que vulgui, i tot això sense limitació ni garantia de can mena, perquè les reduccions s'autoritzen sense altra restricció que la voluntat del Govern que faci ús d'aquesta autorització, que ningú sap tampoc qui serà, puix a Espanya desgraciadament la vida dels ministres és compta per mesos o per setmanes.

En cap país del món es concebirien aquestes autoritzacions. En el nostre és costum concretar les gairebé illimitades, però no s'havia arribat mai a tals extrems. En casos veritablement extraordinaris, les Corts atorgaven al Govern la llei de subsistències d'una amplitud tal que pot donar lloc a una veritable dictadura, però no s'arribava, de molt bon tros, a la que sol·licita el ministre de Finances.

Si, per desgràcia de tots, arriba a ésser llei el projecte presentat pel ministre, encara que cap Govern fes ús de les autoritzacions concedides, la sola possibilitat que es variï a qualsevol moment els drets aranzelaris, forçosament hauria de determinar el que el mateix senyor ministre diu en el preàmbul, així és, que els capitals no s'aventurarien al desenvolupament de les existents. Qui que no fos boig, o digne que se li declarés prodig, exposaria capitals en una indústria nova o vella en un país que no té drets fixos, perquè com una espasa de Damocles existeix una autorització per a canviar com i quan es vulgui els drets de l'Arancel d'importació, i sofreix, a més a més, canvis de política freqüents o inesperats i les qüestions econòmiques i aranzelaries promouen veritables tempestats, perquè l'opinió està dividida i obra gairebé sempre moguda per impulsos sentimentals.

En altres pobles, és vell costum una intervenció efectiva dels representants dels grans interessos de la producció, de l'agricultura, de la indústria i del comerç en els tractats i «modus vivendi». Aquesta conducta és evident que constitueix una certa garantia; però aquí els governs no han atorgat mai aquestes col·laboracions.

A més a més, si a tots ens mou un gran desig d'encert, per què amagar les negociacions? Tinguts en compte que en altres ordres de l'administració una disposició equivocada pot ésser esmenada; però en qüestions que afecten a l'ordre internacional el mal no té remei, el dany no té reparació possible, i en un assumpte de tanta importància, de tanta responsabilitat, no és possible que ningú que tingui consciència dels seus deures accepti una autorització a cegues, una dictadura que pot causar tantes ruïnes i desastres, i no per maldat o mala intenció, sinó per incompetència, per desconeixement de la realitat; i en dir això no fem altra cosa que repetir el que se sent cada dia de llavis dels propis ministres, queixant-se de la falta de dades i estadístiques.

Però deixant de banda aquestes consideracions, la situació de la majoria dels països productors d'Europa no predisposa certament a reduccions aranzelaries en els productes manufacturats.

En efecte, pobles essencialment manufacturats, com Suïssa, Bèlgica, Anglaterra, Holanda, etc., sofreixen avui una gravíssima crisi de treball, tant que una gran part de llur població obrera està en vaga forçosa, veient-se els governs obligats a pendre tota mena de mesures per a evitar els efectes que en l'ordre social i públic produeix fatalment la vaga d'un gran nombre d'obrers.

A la reducció dels preus de les mercaderies perquè els productors tenen necessitat de vendre per a sostenir la mà d'obra, s'afegixen els auxilis de caràcter indirecte uns, directe altres, per a fomentar l'exportació a altres països que constitueixen de fet primer a l'exportació.

Els sacrificis que s'imposen alguns països per a sostenir els articles de primera necessitat a preu baix constitueixen, en realitat, evidentment una manera artificiosa per a afavorir l'exportació. Els auxilis que concedeix Anglaterra en forma de crèdits a les indústries, fins a la quantitat de 25 milions de lliures esterlines (Trade facilities bill, 27 octubre 1921), i als avals i assegurances, fins a 26 milions de lliures, concedides al comerç per a impulsar l'exportació i els auxilis especials a les indústries mineres, constitueixen, en realitat, primeres, que tenen per objecte sostenir el treball de llurs obrers i envair els mercats estrangers.

I està clar, arruinada Rússia i els pobles d'Orient i Centre Europa per la guerra, inaccessible els Estats Units per un Arancel que no es pot saltar ni fins amb primes, ni «dumping», car a tot arriba la previsió dels tanquils, el mercat espanyol, que és segurament un dels millors del món, és blanc de totes les ambicions i se'n situa i es tracta d'assaltar-nos per tots costats.

Tan cert tot el que diem, que actualment s'han importat per la Du-

na de Barcelona fins a 25.000 peces de teixit en cru de cotó, que juntament amb les que estan en camí de Manchester a la nostra ciutat sumen 50.000, que representen més de cinc milions de pessetes de mà d'obra, que quedarà a benefici dels anglesos i en contra dels obrers espanyols.

I el nostre país, que afortunadament fins avui ha pogut mantenir íntegrament el treball de les seves fàbriques i tallers sense cap sacrifici per a l'Estat, sense perill per a l'ordre públic; que gràcies a aquest treball i a aquesta situació hem pogut sostenir el valor de la nostra pesseta, amb la qual cosa hem evitat un notable encairament de la vida, i hem pogut sostenir la guerra del Marroc sense una seriosa fallida de la vida econòmica nacional, renunciem boja a aquest benestar, obrim les nostres fronteres en comptes de defensar-les i se'ns venen al damunt tots els conflictes derivats de la falta de treball de l'atur forçat, anem a perdre la nostra inconsciència contribuint a solventar els conflictes d'altres països, amb la qual cosa podem repetir allò que les Corts de Castella deien al rei Felip II: «Item diem: que, com és notori, per falta que hi ha de teles en aquests reialmes, se'n porta molta quantitat de França i Comtat de Flandes, i per a portar-les es treu gran suma de diner d'aquests reialmes, de què se segueix molt perjudici a la república i bé universal d'ells, perquè ultra arruïnar-se aquests reialmes, s'enriqueixen els estrangers».

I és precis que s'esvaeixi d'una vegada un prejudici i un gravíssim error que veiem córrer com postulat entre l'opinió pública. Aquell error consisteix en creure que el nostre Arancel és molt elevat. El nostre Arancel fou aprovat per la Comissió Permanent primer, i pel Ple després de la Junta d'Aranzels i Valoracions, després de detallades discussions, davant disjunts i contraposats interessos i tendències; per això és, com obra de transacció, moderada.

Per a demostrar-ho n'hi ha prou amb comparar els drets de l'Arancel espanyol amb els del francès, i dels Estats Units, per exemple. Si el Govern, per damunt de tota consideració no tracta de defensar d'una manera eficaç el treball industrial; si per febleses, per suggestions polítiques o doctrinarianes, o el que sigui, permetés que les nostres fronteres fossin assaltades pels productes estrangers; fatalment es produirà el més greu dels conflictes que en molts segles ha sofert el nostre país, perquè la falta de treball en les nostres fàbriques i tallers, amb un problema com el del Marroc, de difícil solució, amb un dèficit enorme en els pressupostos, suposa un desastre, no sols en l'ordre econòmic, sinó un altre molt més greu, en el social i públic, la conseqüència del qual no es poden preveure.

En virtut d'aquestes consideracions, aquesta Cambra Oficial d'Indústria entén que la segona columna del nostre Arancel ha de considerar-se intangible, que sos el Parlament és el cridat a modificar.

Entén, demés, la nostra Corporació que és de tota urgència la necessitat de restablir els coeficients per moneda depreciada, o en son defecte pendre mesures que defensin la producció espanyola, imposant un recarrec en els drets aranzelaris en les importacions dels països que venen a preu més reduït en el mercat universal que en el seu propi, i prohibint, si és necessari, les importacions de qualsevol país quan aquestes importacions ocasionin el tancament de tallers i fàbriques nacionals i el consegüent atur forçat dels obrers.

Déu guardi a V. E. molts anys. — Barcelona, 3 d'abril de 1922. — El president, comte de Caralt; el secretari, J. Aguilera.

Excm. Sr. ministre de Finances. — Madrid.

LA CAMBRA DE COMERÇ I NAVEGACIÓ

En vista de l'afirmació feta al Congrés, segons apareix en la secció telegràfica d'un important diari local, que la Cambra de Comerç de Barcelona es pronuncia públicament contra l'Arancel, el president d'aquesta Cambra es considera en el cas de manifestar que existeix indubitable error en l'afirmació, ja que la Cambra expressada no ha fet tal pronunciament.

Contra la tradició conservadora

L'ACTITUD del Sr. Bergamín i del Ministeri conservador que presideix el Sr. Sánchez Guerra, en la qüestió aranzelaria, constitueix un fet greu, un fet que trenca les tradicions proteccionistes del partit.

Els conservadors, amb En Cànovas, En Silvela, En Maura i En Dato havien estat sempre proteccionistes, defensors del treball i de la producció del país.

Aquesta tradició proteccionista venia incorporada a l'actuació del partit conservador d'ençà dels primers temps de la Restauració. La inicià En Cànovas i la seguiren En Silvela, En Maura i En Dato sense cap interrupció ni velleïtat.

El fet que el partit conservador, sota la direcció del Sr. Sánchez Guerra, i a iniciativa del Sr. Bergamín, hagi abandonat suara una orientació tan persistent, indica que les classes productores de Catalunya no poden esperar la protecció que caldria de les clientèles polítiques de Madrid. Dels grups liberals calia esperar tots els perills per llur doctrinarisme i llur absència de la realitat. Ara el partit conservador abandona una tradició persistent per a deixar indefensa la producció i la indústria de Catalunya.

I aquesta rectificació essencial no ha estat produïda en un moment d'estridències catalanistes. Ha estat produïda precisament quan l'Arancel l'havia preparat En Francesc Cambó, qui acabava de col·laborar generosament a la política general espanyola amb l'admirable tasca realitzada del Ministeri de Finances estant.

Això demostra que, àdhuc per a la defensa acurada de la nostra riquesa col·lectiva, cal que tots els catalans intensifiquem la nostra unitat nacional i el nostre esperit i la nostra afirmació essencial de la pròpia personalitat.

Solament amb una gran disciplina, amb una enèrgica afirmació, amb una propaganda constant, aconseguirem per a la defensa dels nostres ideals i dels nostres interessos l'eficàcia i el respecte que cal.

UN TELEGRAMA DEL GOVERN

«President Consell Ministres a Joseph Botey, president Agrupació Filadòrs del Foment del Treball Nacional.

Govern rep molts oposades peticions en matèria aranzelaria, la qual cosa prova complexitat interessos en pugna i necessitat cercar solució harmoniosa, i a això s'encaminen els nostres esforços, no oblidant-se protecció i empar a cap indústria i cercant mercat productes nacionals; totes les informacions i sol·licituds que es trametin seran examinades amb els més vius desig d'encert. El saluda.»

LA CAMBRA OFICIAL D'INDÚSTRIA

La Cambra Oficial d'Indústria d'aquesta ha remès a Madrid els següents telegrams:

«Excm. Sr. D. Francesc Cambó. — Madrid. —

En nom Cambra Oficial Indústria em complaço a felicitar-lo per la seva actuació al Parlament defensant indústries nacionals. — Comte de Caralt, president; Aguilera, secretari.»

«President Consell Ministres. Ministeri Finances.

Cambra Oficial Indústria s'adhereix a conclusions elevades V. E. per Unió Industrial Metal·lúrgica, per considerables indispensables perquè no desapareguin indústries essencials per a l'economia i defensa del país. — Comte de Caralt, president; Aguilera, secretari.»

LES ENTITATS DE TERRASSA

Han estat tramesos els següents telegrams:

«Excm. Sr. Suárez Inclán, senador Regne, Excm. Sr. Domènec Sert, Palau Hotel. — Madrid.

Augmenta malestar industrials per notícies aranzelaries, alarmant greu opinió, que tem per vida indústries i per la consegüent crisi social. Aquesta Cambra Comerç està de complet acord amb esmena Sala i prega V. E. treballi defensant-la. — President, Amat.»

«President Consell Ministres. Ministeri Finances. President Congrés Diputats. Ministeri Treball. — Madrid.

Aquesta Corporació es fa interpretar alarma produïda per projecte autorització rebuixa segona columna aranzel a fabricants que tenen llur capital exposat en indústries avui amenaçades per tractats comerç. Espera patriotisme V. E. que per a salvar rui-

na producció nacional i evitar segura crisi obrera amb anexas pertorbacions socials, admeti i defensi esmena Alfons Sala. — President Cambra Comerç, Amat.»

«Excm. Sr. D. Félix Suárez Inclán, senador regne. Excm. Sr. Domènec Sert, Palau Hotel. — Madrid.

Davant notícies rebudes d'aquesta sobre qüestions aranzelaries, regna gran ansietat entre industrials. Prego V. E. que fent-se interpret aspiracions producció, procuri sigui aprovada esmena Sala. — President accidental Institut Industrial, Badrinas.»

«President Consell Ministres. President Congrés Diputats. Ministeri Finances. Ministeri Treball. — Madrid.

Industrials agrupats aquest Institut han acudit manifestant gran alarma els productes projecte autorització aranzelaria i versions sobre tractat França. Aquesta Presidència treballa V. E., esperant del seu reconegut patriotisme i amor producció pàtria, que per a evitar ruïna indústria i complicacions socials que serien la seva immediata conseqüència, defensi esmena Alfons Sala. — President accidental Institut Industrial, Badrinas.»

«Excm. Sr. Félix Suárez Inclán, senador regne. Excm. Sr. Domènec Sert, Palau Hotel. — Madrid.

Mútua Fabril de Terrassa prega V. E. defensi esmena Sala, única manera d'evitar es perjudici producció nacional. — President, Roca.»

«President Consell Ministres. President Congrés Diputats. Ministeri Finances. Ministeri Treball. — Madrid.

Mútua Fabril de Terrassa tem fonamentadament que autoritzacions aranzelaries puguin causar ruïna indústria, paralitzant treball i greus perills per a la tranquil·litat social, esperant del seu patriotisme defensar producció pàtria, evitant mals prevists. — President, Roca.»

«Francesc Cambó. — Congrés Diputats. — Madrid.

Preguem V. defensi esforçadament interessos indústria, plantent-nos que la seva obra durant actuació ministerial es vegi perjudicada per autoritzacions aranzelaries. — Per Mútua Fabril Terrassa: president, Roca.»

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Un ferit

Ahí vespre, a quarts de nou, a conseqüència d'una baralla amb un desconegut sostinguda entre els carrers de Rocafort i Consell de Cent, el mariner Gumersind Castro i García, de 28 anys, solter, natural d'Oviedo, resultà amb ferides incises al maxilar i llavi superior, de pronòstic reservat. Després d'auxiliar al dispensari de la Universitat, fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

PENINSULA

SENAT

ACABAMENT DE LA SESSIO

Afirma que ha estat desvirtuat el pensament de l'anterior Govern, en afegir a la base primera del projecte les paraules «de ordinari», i això ho considerem totalment perillós, perquè pot donar-se el cas que un Govern se senti lliure canviar o lliure canviar-se vergonyant, i aleshores, en quina situació queda la indústria espanyola?

Aquesta autorització és un pagament en blanc, que es posa a mans del Govern, en perjudici de les prerrogatives del Parlament. (Es prorroga la sessió per menys de dues hores.)

Demana al Govern que li admeti una esmena limitant el temps que ha de durar l'autorització demandada en el projecte.

El ministre dde FINANCES diu que els bons desigs del Govern el fan anar al terreny de la concòrdia, i per tant, accepta la limitació demandada pel senyor Roig i Bergadà, i proposa que a la base primera, s'hi incorpori la condició que l'autorització per a concertar per sota de la segona columna, en més d'un 20 per cent només tindrà la duració d'un any.

La comissió no troba inconvenient d'incorporar al dictamen la proposició del senyor Bergamín.

El senyor PEREZ CABALLERO intervé breument per a oposar algunes objeccions a la redacció del projecte. Breument li contesta el ministre de FINANCES, i s'aprova la totalitat del dictamen.

Sense discussió s'aproven les cinc bases del projecte.

Donada la urgència, es vota definitivament.

En vista de la proximitat de les festes de Setmana Santa, se acordà que la pròxima sessió sigui el dia 18. A les nou menys deu minuts se aixeca la sessió.

ELS ENGINEERS INDUSTRIALS

Madrid, 7, 12'30 matinalada. Han arribat a Barcelona i Bilbao, delegats de les Escoles d'Engineers industrials, per a entrevistar-se amb llurs companys de Madrid, i redactar un pla complet de reforma de l'ensenyament de la seva especialitat, i una penència per a la reforma de l'ensenyament tècnic que s'està constituint, a instància del Centre d'Engineers i de l'Associació d'Alumnes.

De la primera reunió, celebrada ahir tarda a l'esmentada Associació, en sortiren tots els concurrents molt ben impressionats per la unanimitat de criteri amb què foren estudiades totes les qüestions sotmeses a la seva deliberació.

EL REI I EL SENYOR UNAMUNO

El senyor Unamuno ha manifestat a un redactor de «La Correspondencia de España» que donarà una explicació detallada de la seva visita al Rei, en una conferència propera a l'Ateneu.

Havia pensat primerament donar aquesta explicació en el miting que organitza la Lliga dels Drets de l'Home, però al diumenge de Resurrecció, però, després ha cregut millor donar-la a l'Ateneu, ja que fou a la sala d'aquesta entitat on pronuncià el discurs que s'assenyala com a contrast a la seva visita al Palau.

L'indueix a preferir l'Ateneu, per altra part, el fet d'esser el Rei soci de la casa.

Diu que no ha tingut mai cap color polític. Vaig ésser presentat regidor — diu — amb caràcter de represen-

tant del partit obrer, concepte un xic ambigu. Es tractava d'un grup de Salamanca amb tendències socialistes. Després vaig pronunciar un discurs en un miting d'afirmació de la democràcia, però no em vaig sentir identificat amb els republicans, que eren els organitzadors.

No sóc polític. Crec que cal modificar la Constitució per a permetre al poble que en un moment determinat escollís el règim que cregui més convenient.

Ell concebia la república com un règim de més publicitat.

Té una fe, com a moviment nou, en la lliga dels Drets de l'Home, integrada per socialistes, sindicalistes i, sobretot, per reformistes, i fins algun demòcrata. Pot ésser un nucli liberal apartat de la política a l'ús, que potser sigui origen d'alguna cosa nova.

El Rei l'escollí atentament. L'entrevista fou molt serena i es desenrollà en una cordial correspondència.

Parlarem de diverses coses relacionades amb els drets que concedeix la Constitució a la corona, mostrant jo la meua opinió sobre la restricció d'aquests drets en punt a les iniciatives del monarca.

S'ha pronunciat el nom del discurs de Oordova en parlar de la intangibilitat que gaudeix la guàrdia civil.

També hem parlat de la Universitat de Salamanca.

Opina el redactor que la visita del senyor Unamuno al Rei ha respost al desig del catedràtic de Salamanca d'exposar davant el sobirà, el seu criteri sobre diversos problemes d'actualitat palpitant.

Malgrat les preguntes del reporter, res en concret ha volgut contestar el senyor Unamuno, ja que es reserva per a explicar-ho detalladament a l'Ateneu.

Un diari dona la següent versió de l'entrevista del senyor Unamuno amb el Rei.

El Rei acollí molt afectuosament a don Miquel de Unamuno.

Va començar el diàleg. El vice-rector de Salamanca no sacrificà cap de les seves conviccions en la conversa. Mantingué els conceptes expressats en els seus articles i discursos.

El Rei escoltava molt atent al senyor Unamuno.

Des del primer moment va donar per oblidat tot greuge personal que li hagués pogut inferir el senyor Unamuno. No obstant, féu certes reserves, no pel que li afectava, sinó per imposar-li-ho inexcusables deures filials.

Don Miquel havia ferit en les seves diatribes contra els Habsburg, susceptibilitats per a ell molt respectables.

Creu que don Miquel explicà cava-

lherosament aquest extrem.

En el terreny de l'explicació exercí gran paper una carta escrita pel senyor Unamuno al senyor Francisco Rodríguez mentre aquest exercia la cartera de Gràcia i Justícia perquè la donés al Rei. Aquesta carta, no se sap per què, no arribà a la seva destinació.

A la dita carta es queixava el senyor Unamuno de la persecució que se li feia objecte.

A la segona part de la conversa tractaren diversos assumptes d'actualitat política.

Don Miquel censurà el costum de les actuals Corts.

Aquestes Corts — va dir — sortiren d'aquella festa de Llodio, a casa del marquès d'Urquijo, i don Miquel afegí una descripció interessant d'aquella festa de cert elevat personatge disressat amb un caputxo roig que va fer saltirons.

La descripció va provocar la pregunta del Rei de com sabia aquest extrem don Miquel, i aquest li donà el nom d'un informador, el d'un jove ex-sots-secretari de la Presidència.

Parlaren també de la Gran Campanya Social, essent aquest un dels extrems en el qual, segons sembla, les opinions del Rei i del senyor Unamuno coincidiren.

Del problema del Marroc no en parlaren.

L'Ateneu de Madrid ha tramès als diaris la següent nota:

«Com que en la versió donada pel senyor Unamuno al Palau, es diu que fou acompanyat pel senyor Comte de Romanones, com a president de l'Ateneu de Madrid, es fa constar, rectificant aquesta espècie, que aquest Centre es totalment estrany a aquesta

entrevista, ni el senyor comte de Romanones ha usat en tal moment altra representació que l'atorgada per la seva pròpia personalitat.»

El comte de Romanones diu en el seu diari que, en acompanyar al senyor Unamuno al Palau, no ho féu com a president de l'Ateneu, sinó com a un acte individual de deferència envers el catedràtic de Salamanca.

LA REFORMA DEL CODI DE COMERCIO

Aquesta tarda s'ha reunit al Congrés, la Comissió permanent de Gràcia i Justícia.

Segons ha manifestat el president de la dita Comissió, senyor Martínez Acacio, com que hi ha anunciat diversos vots particulars i esmenes, la Comissió tindrà a reunir-se d'aquí a uns quants dies per a examinar-los i resoldre definitivament.

ELS LLIBERALS

A falta d'altres assumptes, es parlava als passadissos del Congrés de l'esmorzar celebrat ahir pels caps liberals i de la reunió anunciada per a demà al Senat.

Alguns dels comensals d'ahir dèien que durant el canvi d'impressions que acompanya l'apat, es van tractar els problemes plantejats en l'actualitat.

LES NEGOCIACIONS AMB FRANÇA

Els diputats senyors Gasset, Moret, Maristany, Zulueta (D. Josep) i Amorós s'han entrevistat aquesta tarda al Congrés amb el ministre d'Estat, interessants que activi com més aviat millor, la solució dels convenis comercials i molt especialment el tractat amb França, perquè pugui normalitzar-se l'exportació de productes agrícoles.

El Sr. Fernández Prada ha rectificat els seus bons propòsits de posar de la seva part tot el que sigui possible per a activar les negociacions comercials.

EL CARBO VEGETAL

El diputat per Torroella de Montgrí, senyor Fournier, ha visitat al ministre de Finances per a exposar-li la greu crisi que travessa la indústria forestal carbonífera i interressar-li l'elevació de l'aranzel per als carbons vegetals estrangers.

EL DICCIONARI

La Reial Acadèmia Espanyola ha acordat en la seva acostumada reunió, per deu vots contra sis, que el títol de la nova edició del diccionari, sigui: «Diccionari de la Llengua Espanyola».

ELS VITI-VINICULTORS

Els parlamentaris que representen districtes viti-viniculadors han visitat al Congrés al ministre d'Estat per a expressar-li llur desig que es nomeni una representació que es posi en relació amb els delegats espanyols que van a tractar amb els estrangers sobre la concertació del tractat comercial.

EL TIFUS

Contra tots els optimismes de les notes i referències oficials, l'epidèmia tífica, millor dit, endèmia tífica, té a Madrid aquests dies alarmants proporcions.

A la Presó Model s'ha declarat l'epidèmia amb abundància de casos.

Durant els dies últims, 67 reclusos han hagut ésser traslladats a l'hospital antitífic, i segons s'ha dit, alguns quinzenaires que havien d'ésser traslladats a la Model s'han negat al trasllat al·legant que l'establiment al qual volia traslladar-se'ls està infectat.

A GENOVA

Han marxat cap a Gènova els secretaris d'ambaixada, don Josep Gallostra i Coello de Portugal, i don Ricard Gómez Acebo, que formen part de la Delegació d'Espanya a la Conferència internacional que se celebrarà a la dita ciutat el dia 10 del corrent mes.

OPINIO D'EN ROMANONES

El comte de Romanones es mostrava avui optimista envers al Govern.

Creu que s'aprovaran els pressupostos sense grans dificultats i després equi tingui mals de caps, que se'ls passi.

NOTA BURSATIL

La sessió de Borsa ha millorat un xic els fons públics, guiant la partida del deute regulador 5 cèntims en quedar a 69'30.

També milloren els amortitzables 5 per 100.

Estan sostinguts els Tresors i les Caducades hipotecàries.

Els ferrocarrils estan més ben disposats i pugen un enter i mig.

El Banc d'Espanya en puja un i els Explosius sis.

El Rio de la Plata cedeix de 216 a 210.

La moneda estrangera poc negociada.

Els francs baixen 40 cèntims, les lires en beneficien 10 i els dòlars 4.

LA CREU ROJA

El missatge que els sobirans espanyols dirigiren al Consell general de la Creu Roja fou llegit a Ginebra a la sessió de clausura.

El llegí el delegat general i fou acollit amb grans aplaudiments per tota l'Assemblea, fent-se elogis entusiastes de l'admirable tasca que realitza la Reina Victòria, primera infermera que s'enorgulleix de vestir l'honor uniforme de la benemèrita institució i que acut sol·licita a visitar els hospitals per a subvenir a les necessitats dels malis i ferits de l'actual campanya del Marroc.

L'AJUNTAMENT MADRILENY

La sessió de l'Ajuntament ha estat una sèrie d'escàndols provocats en intentar discutir els maurins i socialistes el vot de censura contra els regidors que han acceptat les vares de tinent d'alcalde de Reial ordre.

El primer es produí en censurar el senyor Cordero que l'acta de la sessió anterior reflectís el succeït en aquella.

El senyor Barón, amb gest exaltat, es dirigí a l'escó que ocupa el senyor Cordero, essent subjectat per alguns regidors.

Els maurins i socialistes increpen el senyor Barón.

L'alcalde, de peu dret, toca la campaneta, sense aconseguir posar ordre.

El segon escàndol el provoca el senyor Maura (don Miquel).

Diu que al fou qui en la sessió anterior pronuncià les paraules que tant han molestat al senyor Barón i vol explicar llur abast.

Jo vaig dir: «Que els donguin les vares reglamentàries.»

El senyor Barón i els altres regidors que són tinentes d'alcalde protesten enèrgicament, i drets increpen els maurins.

L'alcalde no aconsegueix posar ordre malgrat trencar la campaneta de tant tocar.

Des d'aquest moment els esforços del senyor Maura per a fer-se escoltar són estèrils.

El senyor Alvarez, en nom dels tinentes d'alcalde, diu que si han acceptat les vares ha estat per disciplina de partit.

L'últim escàndol, el que ha durat més, ha estat motivat perquè el senyor Sabotit ha dit que els informadors de l'alcalde són aquells que vénen a l'Ajuntament a cridar i a traïcionar els partits.

El senyor Barón s'exalta novament i protesta enèrgicament mentre es dirigí amb forma poc tranquil·litzadora envers els socialistes.

Els regidors liberals i reformistes protesten i els maurins i socialistes els increpen.

Se senten paraules de: «negociants», «farsants» i altres no menys crues.

El senyor Martí increpa els socialistes, i el senyor Martínez es dirigí a ell, evitant alguns regidors que arriben a les mans.

Per fi, l'alcalde promet que en l'ordre del dia de la sessió vinent serà discutit el vot de censura.

CAMIO

Aquest matí ha circulat pels principals carrers de Madrid un camió automòbil destinat al cos de seguretat.

L'auto porta 18 seients.

Estava ocupat per un sots-oficial i 16 guàrdies.

S'ha passejat per alguns carrers de la capital, evolucionant i efectuant, a la veu de manament del cap, diverses manobres els ocupants.

LA REFORMA ARANZELARIA

Madrid, 8, 2 matinalada. Com que en el transcurs del debat al Senat sobre el projecte d'autoritzacions aranzelàries s'han introduït modificacions a la Base primera, el projecte no es podrà posar en vigor fins després del dia 18, en la qual data es reprendran les sessions de Corts, després de les vacances de Setmana Santa, i es pugui reunir la Comissió Mixta de totes dues Cambres.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El despatx oficial d'aquesta nit, diu així:

«Segons participa l'Alt Comissari des de Melilla, segueix l'enemic canonejant el Penyo de Velez de la Gomera.

«Les nostres tropes continuen també el reconeixement de les proximitats de Dar Quebdani, per tal d'estrènyer el cercle de Mont Mauro, objectiu d'extraordinària importància per al domini de la cabila de Beni-Said.

«Segons notícies que es reben de l'operació realitzada el dia 4, en territori de Beni-Buyagi, tingué l'enemic 30 morts, en llur majoria de la cabila de M'Talza, entre ells un fill de Hamed-Akedau.

A Alhucemas, Centa, Tetuan i Larraix, sense novetat.

FIRMA DE GUERRA

Nomenant coronel honorari de l'Es-corta Reial el general de brigada sereníssim senyor don Ferran de Baviera i de Borbón, infant d'Espanya.

NOTES DE CADIZ

Cádiz. — Del Marroc ha arribat el creuer «Reina Regente», marxant a l'arsenal de la Caraca, per a proveir-se de carbó i de material de guerra, tornant a Melilla.

El vapor «Cabo San Vicente» ha carregat material d'artilleria per a conduir-lo al Ferrol.

Ha marxat cap a Buenos Aires el transatlàntic «Infanta Isabel de Borbón».

Porta més de 600 emigrants. Ha augmentat l'emigració d'una manera alarmant. En menys de 15 dies n'han marxat més de 1.500 del Nord d'Espanya.

Demà vindrà de Larraix el vapor «Isa de Menorca», amb personal de tropa.

TABAC

Sanlúcar de Barrameda. — Els agents del resguard de la Tabacalera han sorprès a la carretera de Bonaza un individu que portava un carro amb algunes caixes i saques de paquets de tabac de l'Arrendatària per a revendre-les a preu més cret.

Queda detingut, incautant-se el resguard del tabac i del carro.

Publicacions rebudes

— «Mercurio». Revista Comercial Ibero-Americana. Número 406. Conté diversos treballs dedicats a la producció del llibre, amb motiu de les conferències organitzades a la Fira de Mostres per la Cambra del Llibre.

Algunes de les conferències, com les dels senyors Oliva de Vilanova i Calleja, van inserides en aquest número del «Mercurio».

— «The Linotype Bulletin». Número de gener i febrer.

— «Nuestra Revista». Orgue de la Unió Notarial. Número 114.

— «Bulletin del Centre Comarcal Torosí». Número 1.

— «Revista de los Tribunales». Número 13.

— «Colonización y Repoblación Interior». Número 12.

— «Por la Salud». Número 2.

— «El Iris de Paz». Número 1291.

— «Bulletin de l'Esport Folk-lore de Catalunya». Números 9-10.

— «Bulletin de la Societat Arqueològica Luliana». Número de febrer.

— «Iberica». Revista dedicada al progrés de les ciències. En el seu número 430 publica el següent sumari:

«Comunicaciones hispano-argentinas.—Congreso de Higiene.—Proyecto de autódromo en Sitges.—Junta internacional de Bibliografía y Tecnología.—Reservas hülleras de América del S.—Argentina. Construcción de submarinos. Producción de petróleo.—Perú. Estaciones sísmológicas.—Tráfico por el Canal de Panamá.—Aparato para lanzamiento de hidroaviones.—Influencia del campo eléctrico de una línea de 110.000 volts sobre canalizaciones de corriente débil.—Central termoeléctrica de Golpa.—Expedición al Everest.—Desaparición de un lago en Nevada.—Estación meteorológica en el Atlántico.—Donativo Rockefeller.—Las musaradas, transmisoras de la peste.—Acción fertilizante del azufre.—La radiación J.—Población de Filipinas.—La hidroaviación. A. Margarit.—Nota astronómica.—Bibliografía.

— «Crónica Poligráfica». Número 19.

COM FOU ELABORAT L'ARANZEL

(Discurs pronunciat al Congrés per l'ex-ministre nacionalista En FRANCESC CAMBÓ el dia 5 d'abril de 1922)

El señor CAMBÓ: Señores diputados, comprenderéis todos que yo tenía el deber de intervenir en esta discusión, no sólo por corresponderme a mi la paternidad y la responsabilidad del proyecto que se discute, excepto en un punto especial, en que habré de combatir, sino también porque en interrelaciones relacionadas con el Arancel y en proposiciones incidentales que se han discutido, he sido objeto de tan reiteradas alusiones — y siempre que se ha hablado del Arancel se ha hablado, y con razón, de mi intervención en él — que creo ya ha llegado el momento de defender el Arancel, defendiendo mi intervención.

L'ARANZEL NO HA ESTAT COMBATUT

Yo he dicho, señores diputados, que cuando después de detenida y pronta preparación apareció el Arancel en la «Gaceta», esperaba yo que sería atacado con mucha mayor dureza de lo que fue. Están en España tan despiertos hoy los intereses, es tan humano que los intereses complacidos y atendidos callen, como disimulando el beneficio, la protección que han obtenido, y que aquellos que han sido desairados en sus pretensiones chillen, combatan y ataquen, que yo esperaba, respecto a la obra del Gobierno, un espíritu de combatibilidad muchísimo mayor. Pero ha ocurrido, señores diputados, que el Arancel que promulgó el Gobierno que presidía el señor Maura, y en el cual yo era el titular de la Cartera de Hacienda, apenas ha sido combatido.

EL REGIM COMPENSADOR DE LA MONEDA DEPRECIADA

En los primeros momentos los ataques al Arancel se concentraron en el supuesto de que, promulgado el Arancel, subsistía el régimen de los derechos compensadores por moneda depreciada, y vieron los impugnadores a los pocos días que aparecía la resolución suprimiendo esos derechos, resolución adoptada conjuntamente con la aprobación del Arancel, y que si no se publicó el mismo día fue por ciertas negociaciones diplomáticas que en aquellos instantes se estaban tramitando, y entendió el Gobierno que le convenía no precipitar el dictar esta disposición que ya tenía acordada. Al desaparecer esta base de impugnación, apareció rigiendo unas rebajas de derechos para determinados cereales, y la del supuesto también de que la implantación del Arancel significaba la derogación del Real decreto que daba fuerza de ley a un proyecto, que vamos a discutir esta tarde o mañana, respecto a la prohibición de importación de trigos. También el Gobierno había acordado lo contrario, y al hacerse pública esta resolución del Gobierno, quedó con que no había base para la impugnación del Arancel. Se censuró al entonces ministro de Hacienda, que era yo, más que al Arancel, y se discutieron generalidades; pero ataques directos al Arancel, señores diputados, he de decirlos, con viva sorpresa, que apenas se han producido, y tengo esta tarde que hacerme cargo de los pocos ataques que al Arancel se han formulado y dar algunas explicaciones, que creo que van a despejar y a suprimir las prevenciones que en algunos espíritus sinceros, rectos y desapasionados ha producido el Arancel.

L'ESTUDI DE L'ARANZEL

Yo os digo, señores diputados, que el Arancel que promulgó el anterior Gobierno no será una obra perfecta (perfección en esta materia, imposible siempre; más imposible en estos momentos); pero tengo la seguridad de que todos los que formaban parte del Gobierno, y os lo aseguro respecto a mí de una manera absoluta, abrigaban el convencimiento de que el Arancel que se promulgó es el Arancel que convenía a España, el mejor que podía hacerse, y que para tramitar este Arancel se adoptaron las máximas precauciones y se realizaron los máximos estudios a que no alcanzó jamás la preparación de ninguna obra semejante. Y yo invito a mi buen amigo el señor Matesanz a que medite sobre lo que voy a decir para que

luego haga justicia, ya que tan vivamente ha atacado la labor a que me estoy refiriendo. (El señor Matesanz pide la palabra.)

LA TASA DE LA COMISSIO PERMANENT

El Arancel. La principal responsabilidad es la mía, y yo lo reconozco; pero he de decir que la honra, lo que tenga de bueno, no me corresponde principalmente a mí, ni corresponde al Gobierno que lo promulgó yo en el Departamento de Hago. Cuando vino al Poder el Gobierno que presidía el señor Maura y enclaustró, la obra del Arancel estaba avanzadísima; la mayor labor, la más sólida labor del Arancel, estaba realizada ya; era la labor de la Comisión permanente, labor de muchísimos meses de estudio, labor de clasificación que ha perfeccionado considerablemente el mecanismo de nuestro Arancel, labor de valoración estableciendo entre los valores de que luego hablaré y la ley de Bases de 1906 las relaciones precisas para determinar los derechos. La labor realizada por la Comisión permanente nunca será bastante elogiada, y a los que en ella tomaron parte, y de una manera especial al jefe del Servicio de Informaciones arancelarias, señor Castedo, nunca se les rendirá el elogio que merecen.

Al entrar, pues, yo en el Ministerio había terminado su labor la Comisión permanente; su ponencia se había impreso y repartido con gran profusión; estaba transcurriendo el período de la información pública, y al tomar posesión de mi cargo me encontré con que habían a centenares las reclamaciones. Nunca una ponencia previa del Arancel obtuvo la cantidad de colaboración ciudadana que ha obtenido el Arancel actual; más de 1.200 reclamaciones se formularon, y muchas de ellas extendiéndose a docenas y aun centenares de partidas; todas ellas, cuidadosamente resumidas, fueron impresas, y se dio la mayor difusión al libro en que estaban contenidas todas las reclamaciones que se habían formulado. Y aquí empezó mi gestión.

LA MODIFICACION DE LA JUNTA D'ARANZELS

Yo ordené la impresión de las reclamaciones, y mientras encargaba, como ministro de Hacienda, a la Comisión permanente que examinara las reclamaciones y que sobre ellas formulara su ponencia, para informe del Pleno de la Junta, porque sin ello era imposible que el Pleno realizara en el plazo de que podía disponer labor tan copiosa, vino otro acto de mi exclusiva (por lo menos de mi principal) responsabilidad: la modificación de la Junta de Aranceles. Yo propuse al Gobierno, y el Gobierno aprobó, que se ampliara la Junta de Aranceles con la entrada en ella de un buen número de funcionarios de la Administración. ¿Por qué? Por una razón muy sencilla. Antes de la última reforma de la Junta, el Estado en la Junta de Aranceles era el elemento decisivo; después de la última modificación no lo era, porque ya más despiertos los intereses, atento el Poder público a darles representación, no había pensado en que el Estado es un factor capital en los Aranceles, y, sin disminuir el número de los representantes del Estado, por el aumento de número de los representantes de intereses particulares había de hecho quedado normada la representación del Estado. Y yo propuse al Gobierno la ampliación para restablecer el equilibrio, para hacer, como lo proclamé claramente en la primera reunión de la Junta, que el Arancel que se tramitaba fuese un Arancel de transacción entre dos o tres grandes grupos de intereses públicos, de armonía entre todos los factores de la economía española.

Con una plenitud de datos, como jamás se le habían proporcionado, entró a estudiar la ponencia de la Comisión permanente el Pleno de la Junta de Aranceles. Y el Pleno de la Junta de Aranceles dio un ejemplo brillantísimo de laboriosidad, siguiendo un plan trazado previamente, en que fijaba día por día el programa que tenía que realizar un poco más de un mes; y después de un estudio detenido y metódico, formuló al Go-

bierno la propuesta completa del Arancel. Al presidente del Pleno, señor Alvarado, he de rendir también testimonio de gratitud por el concurso que prestó al Gobierno.

ELS REPRESENTANTS DE L'AGRICULTURA

Es verdad que algún representante de la agricultura y algún representante del comercio realizó el gesto heroico de retirarse de la Junta de Aranceles para no tener responsabilidades y quedarle expedido el derecho de crítica. No puedo yo elogiarse este gesto y este rasgo heroico; lo que sí he de consignar es que los representantes autorizados de la agricultura y del comercio, que continuaron, en cumplimiento de su deber, en la Junta de Aranceles, hubieron de comprobar que los intereses que defendían no eran insalvables, ni hollados, ni menospreciados, y se asociaron, como todos, a los votos de confianza y de gracias que en las últimas sesiones se dieron al presidente, a los técnicos y a la Comisión permanente.

L'OBRA DEL GOVERN

Entonces entró el Gobierno a examinar el Arancel y lo examinó con un detenimiento como jamás Gobierno alguno ha examinado un Arancel: muchísimos Consejos de ministros se le dedicaron; no se llamaron Consejos, ni podían serlo, porque no estábamos solos los ministros; pero reuniones, no de algunos ministros, sino de todos, con los técnicos, examinando partida por partida. Y no iban indocumentados los ministros, a ese estudio, porque me había cuidado yo de proporcionarles previamente un proyecto de Arancel en que constaban los derechos, partida por partida, del Arancel del año 1912; valoraciones del año 1912 y, por consiguiente, tanto por ciento de protección; derechos del Arancel provisional; derechos propuestos por la Junta, y al lado de los derechos propuestos por la Junta, el tanto por ciento de protección; es decir, las valoraciones.

En el estudio que realizó el Gobierno pudimos comprobar cómo los técnicos de Aduanas tenían preparadas las valoraciones. Docenas, centenares de partidas, dieron lugar a que algún ministro pidiera los valores correspondientes a las mercancías a que afectaban aquellas partidas, para comprobar el tanto por ciento que figuraba en el proyecto; y se nos daba el valor máximo, y el medio y el mínimo, y se nos facilitaban todos los antecedentes que pudiéramos necesitar. Y sin que ninguno de los ministros abdicásemos de nuestras propias convicciones, en una labor de concordia que a todos nos honra, llegamos a la conclusión que viene concretada en el Arancel. Yo tengo la seguridad, señores diputados, de que todos los que formamos parte de aquel Gobierno hemos de conservar durante toda nuestra vida un recuerdo gratísimo de aquellas muchísimas sesiones, muchísimas docenas de horas, que empleamos en el estudio del Arancel y no en otra cosa que en procurar servir al interés público por medio del Arancel. (El señor Cánovas del Castillo: No lo conservará tan grato el país.) Hablaremos de ello, señor Cánovas.

EL PROYECTO D'AUTORIZACIONES

Y he de advertir a la Cámara que el proyecto de Autorizaciones que estamos discutiendo forma parte integrante del Arancel. Al discutir las partidas, elaboramos este proyecto. Tanto es así, que en el preámbulo del decreto en que se promulgó el Arancel consta el anuncio del proyecto de Autorizaciones, que formaba parte integrante del pensamiento que tenía aquel Gobierno en materia arancelaria. Y digo más: aquel Gobierno, al formular el proyecto de Arancel, simultáneamente estudiaba las eventualidades de los Convenios comerciales que debían tramitarse a base de este Arancel. En el ministerio de Hacienda encontrará el señor Bergamín partidas especialmente acotadas que miran a los Convenios comerciales con varios países. Y no se iba de improviso a estas conclusiones, sino que en virtud de una labor prolija, de meses, realizada

fuera del ministerio (pero en el Ministerio dejé yo la documentación que me había proporcionado respecto a todos los países con los cuales pueda interesarnos principalmente un arreglo comercial), se había realizado el estudio, partida por partida, artículo por artículo, de nuestras relaciones comerciales antes de la guerra, después de la guerra, y de las posibilidades de expansión de España en aquellos países, y de aquellos países en España, estableciendo respecto a cada artículo nuestras exportaciones e importaciones relativas; es decir, el tanto por ciento que en cada artículo del consumo general de aquel país representaba la importación española, y viceversa, para los productos de aquel país respecto a España. Eso lo encontrará también perfectamente preparado en el ministerio de Hacienda el señor Bergamín.

De manera, señores diputados, que al elaborar el Arancel, se elaboró esta ley de Autorizaciones y se preparó todo el instrumental para poder negociar Tratados de comercio sin perjudicar, sin quebrantar la economía española y teniendo un conocimiento previo de lo que pudiéramos pedir, y de lo que debíamos ofrecer, con las mayores ventajas para la economía española.

EL PROBLEMA DE LAS VALORACIONES

Y vamos al problema de las valoraciones. Algunos señores diputados han afirmado con escándalo que habíamos elaborado un Arancel sin valores oficiales y que, por tanto, el Arancel carecía de eficacia; otros, más avisados, el señor Matesanz, decía: «No; yo sé que no podían pedirse valores oficiales porque no existen; lo que yo dudo es que tuvieran ninguna clase de valores.» Pues bien; voy a explicar lo que tuvo en cuenta la permanente, el pleno y el Gobierno al elaborar el Arancel.

Valores oficiales. Antes de la guerra, las Aduanas enviaban a la Dirección unas notas de valores; la Dirección de Aduanas establecía un promedio y formulaba una ponencia; sus ponencias iban a la Junta de Aranceles, y ésta las aprobaba y eran entonces publicadas como valoraciones oficiales. De manera, señores diputados, que las resultancias de los datos de las Aduanas y de algunos Consulados, recopilados por la Dirección, era en definitiva, previa la consagración que marca el reglamento, convertidas en valores oficiales. El año 1914 se suspendió la publicación de valores oficiales, porque era grotesco, porque era insensato, al iniciarse la anarquía en los precios, declarar como cosas inmovilables y permanentes lo que estaba agitando y transformándose cada día. Y así se ha vivido hasta ahora y así se vive aún hoy, porque no puede vivirse de otra manera. Pero el que no se diese carácter de valores oficiales, ¿quiere decir que no existan valoraciones? No, señores diputados. Las Aduanas han continuado enviando sus valores a la Dirección; la Dirección ha continuado acoplando esos valores, y para el estudio del Arancel actual se han tenido en cuenta los valores enviados por las Aduanas, los valores dados por Corporaciones representativas de intereses de agricultura, de industria y de comercio y, finalmente, el caudal enorme de datos para comprobar valoraciones que se suministró en esos centenares de reclamaciones que se formularon contra la propuesta de la permanente, porque toda reclamación, casi siempre, viene apoyada en una rectificación de valoración, y así es natural que sea.

Pues bien, señores diputados, con el conjunto de estos elementos, tomando, no el promedio que establece la ley de Bases, y de esta infracción no acusamos en el preámbulo del proyecto que se discute, sino tomando los menores valores, se han establecido los derechos específicos que constan en el Arancel que se promulgó. ¿Es que estos valores, señores diputados, son valores definitivos, permanentes, fijos, en que pueda apoyarse de una manera inconcusa una afirmación? Sería locura pretenderlo. Hoy los valores están en situación de movilidad constante.

Pero hay más, señores diputados. El Arancel actual representa, respec-

to al Arancel anterior, la ventaja enorme de haber duplicado sus partidas. Por lo tanto, en cada partida hay una mayor homogeneidad, pero ni con la mayor homogeneidad de hoy puede obtenerse, en gran número de partidas, una igualdad de valores para todos los productos que engloba. Aun hoy, en la inmensa mayoría de las partidas del Arancel, vienen comprendidos objetos, similares, sí, pero de valores distintos, y no hay otro procedimiento que acoplar estos distintos valores, dentro de una misma partida, a no aceptar el procedimiento de un Arancel con 15 o 20.000 partidas. Unicamente así, aun en momentos de estabilidad de valores, el valor real de una mercancía tendría una traducción exacta en el derecho específico y el margen correspondiente que se hubiese establecido en el Arancel.

ELS DRETS «AD VALOREM»

Por todo esto, señores diputados, hoy en el mundo vuelve a estar, en gran procedimiento el régimen de derechos «ad valorem», porque los derechos «ad valorem» suprimen la dificultad originada por la movilidad de los precios. Yo reconozco, señores diputados, que el ideal hoy sería ir a los derechos «ad valorem»; pero yo digo a los señores diputados que, dado el estado actual de la Administración española, los derechos «ad valorem» son imposibles como regla general. Se estableció por el Arancel provisional el derecho «ad valorem» sobre los automóviles, objetos de catálogos que circulan, que cualquiera puede proporcionarse con valores que fácilmente puedan conocerse, y por la imperfección de nuestro servicio dió como resultado que, significando un aumento de protección considerable, el 35 por 100, que se estableció en el Arancel provisional respecto de las 60 pesetas anteriores, se recaudó menor cantidad de pesetas con el «ad valorem» de la que se hubiese recaudado con un derecho específico inmensamente menor. ¿Por qué? Por la enorme defraudación que se cometió presentando facturas falsas.

Es, pues, al derecho «ad valorem», teóricamente, el que resolverá el problema; en la práctica, convertir todo nuestro Arancel, o casi todo nuestro Arancel, como han hecho los Estados Unidos, en derechos «ad valorem», sería el derrumbamiento del Arancel y de la Renta de Aduanas. No obstante, el Gobierno que presidía el señor Maura procuró dar un avance considerable en esta dirección. El número de partidas «ad valorem» es ya cuantioso, pero comprendió que al aumentar el número de partidas «ad valorem», tenía que organizar el «ad valorem», y ha organizado el «ad valorem», y en estos días tengo entendido que se está ya terminando el acopio de documentación que necesita la oficina especial presidiada o dirigida por el señor Castedo, que se ha organizado en la Dirección de Aduanas para regular y administrar la percepción de los derechos «ad valorem» sobre los artículos a que se apliquen, y este ensayo dará por resultado, o que funciona bien, o que funciona mal, y si funciona bien, será conveniente extender el régimen de derechos «ad valorem»; por eso se consigna una autorización en el proyecto que estamos discutiendo. Si funciona mal, como ha funcionado hasta ahora el régimen «ad valorem» en automóviles, habrá que suprimirlo, y para ello se pide también una autorización al Gobierno en el proyecto puesto a debate.

EL FONS DE L'ARANZEL

Y entremos, señores diputados, en el examen de fondo del Arancel. Respecto al fondo, al contenido del Arancel, yo os afirmo, y voy a probaros que el Arancel, siendo proteccionista, es muy moderadamente proteccionista, quizá insuficientemente proteccionista, y que el Arancel es un Arancel de ponderación y de coordinación en que están servidos y atendidos con igual cariño todos los grandes intereses de la economía española.

El nuevo Arancel no puede compararlo con el del año 1911, sino con el Arancel provisional que vino a sustituir. Y conviene que hablemos del Arancel provisional, señores dipu-

dos. ¿Qué significa el Arancel provisional? El Arancel provisional, en relación con el Arancel elaborado el año 1911 — por lo tanto con la diferencia de un período de tiempo en que había más que doblado el precio de todos los productos —, significó que 70 partidas quedaron igual o menores; con aumentos menores del 20%; fueron las partidas cuyos derechos se doblaron, 341, y con ligeros aumentos sobre el 100 por 100, 83 partidas. De manera, señores diputados, que el Arancel provisional significó que los derechos de medio Arancel sufrieron un recargo del 100 por 100, esta es la realidad, y el resto de los derechos del Arancel, o quedaron con alzas insignificantes o no fueron aumentados en proporción alguna. Y he de advertir, señores diputados, que el Gobierno que promulgó el Arancel provisional prestó a España un inmenso servicio, y hay que rendirle justicia, porque con la publicación del Arancel provisional evitó la catástrofe económica y financiera a que íbamos con una rapidez vertiginosa.

En la primera mitad del año 1921 vivimos bajo el régimen del Arancel del 11, con los pequeños retrocesos de noviembre de 1920, y en la segunda mitad, en el régimen del Arancel provisional. Examinemos la balanza comercial española en los dos semestres del año 1921. En el primero de ellos, el déficit de nuestra balanza comercial fue de 396 millones de pesetas, según las valoraciones del año 1921, y como los valores de 1921 eran, por lo menos, el doble de los del año 1913, el quebranto para la economía española en seis meses, en el régimen arancelario anterior al provisional, fue de 800 millones de pesetas. De prolongarse unos meses más, la mayor catástrofe económica se hubiera producido en España.

L'ARANZEL PROVISIONAL

Viene el Arancel provisional, y ocurre, señores diputados, lo siguiente: que las importaciones, que en el primer semestre eran de 744 millones (siempre valores del año 1911, hay que doblarlos), disminuyen a 539 millones. Y diréis vosotros: «Es que disminuyeron también las exportaciones en represalias». Nada de eso, señores diputados; con las mismas valoraciones, las exportaciones que en el primer semestre fueron de 347 millones, en el segundo semestre ascendieron a 450 millones. (El señor Delgado Benítez: ¿Y el aceite? En el año 1921 estaba prohibida la exportación.) Perdóneme S. S. ¿Qué valor da S. S. a todas las exportaciones de aceite? Valores del 13, naturalmente. (El señor Delgado Benítez: ¿Valores del 13? Al precio que entonces tenía el aceite puede calcularse un total de 200 millones de pesetas.) ¿Valores del año 1913? Mire bien S. S. los valores del 13.

Pues bien, quedó reducido el déficit a 89 millones de pesetas, y ello significó que la moneda española, que iba perdiendo en valor en proporciones alarmantes — de una pérdida del 22 por 100 pasó a una pérdida del 49 por 100 — en virtud del Arancel provisional y de la alteración completa de los saldos de nuestra balanza de cobros y pagos, hemos ido rapidísimamente, quizá demasiado rápidamente, al restablecimiento del valor de nuestra moneda.

Pues bien, señores diputados: examinando el Arancel provisional, que en relación con el del año 11 significa, en síntesis, doblar los derechos de la mitad de las partidas del Arancel, y dejar iguales, o con recargos muchísimo menores, los restantes, vamos a ver lo que, comparado con este Arancel provisional, hizo la Junta de Aranceles, e hizo después el Gobierno.

Propuesta de la Junta de Aranceles: con igualdad de derechos dejó 236 partidas; con derechos reducidos en relación con el Arancel provisional, 336; con derechos aumentados respecto al Arancel provisional, 305; es decir, 596 en baja, 605 en alza. Pero, es más: parece como si hubiera una pequenísima inflexión al alza; pero, es más: parece como si hubiera traspaso; porque tengo aquí clasificadas las alzas y las bajas: bajas hasta un 50 por 100, 212; bajas del 50 por 100 al 100 por 100, 384. De manera que dos tercios de las bajas importaron más del 50 por 100 de los derechos; en cambio, en las alzas, las alzas de menos del 50 por 100 son 381; las alzas de más del 50 por 100 son 105.

De modo, señores diputados, que el Arancel que promulgó el pleno de la Junta de Aranceles significa una disminución importante de derechos en relación con el Arancel provisional. Y el dictamen de la Junta fue a estudio del Gobierno, y el Gobierno, en virtud de su estudio, aumentó 89

partidas y disminuyó 123. El detalle comparativo del Arancel provisional con el dictamen de la Junta, y de éste con el acuerdo del Gobierno, lo entregaré a los señores diputados para que conste en el «Diario de las Sesiones» y esté a disposición de todos los señores diputados. (El señor Prieto: ¡Pero si S. S. ha reconocido que se han doblado algunas partidas en las nuevas clasificaciones! Así es que esas manifestaciones no pueden servir absolutamente para nada.) Pero, señor Prieto, se aplican los nuevos derechos, los de las partidas antiguas, subdivididos. (El señor Prieto: Ahí está la clave de la cuestión.) Señor Prieto, ha habido en el Arancel antiguo una partida, única, con derechos de 20 pesetas, que se dobló y se creó una partida con derechos de 10 pesetas y otra con derechos de 30; pues hay una alza y hay una baja. (El señor Prieto: Pues si la partida de 10 no tiene importancia y la de 30 la tiene, ¿figúrese su señoría! — El señor Matesanz: ¿En qué partidas ha ocurrido eso? A que no me cita S. S. siquiera una?) Comprenderán el señor Matesanz y los señores diputados que aquí no podemos examinar más que cifras globales. (El señor Matesanz: ¿Cómo recogía S. S. lo del aceite? Yo le cito a S. S. 40 partidas en que ha ocurrido lo contrario.) Hay muchas más. (El señor Matesanz: He dicho esas nada más; pero ya vendrá todo o parte, porque todo iba a ser muy difícil que viniese; si viene todo se va a molestar el señor Benjamín.) Además de la rebaja, y luego citaré datos que la confirmarán desgraciadamente, además de la rebaja, repito, en relación con el Arancel del año 14, realizada por la labor de la Junta y luego por la labor del Gobierno, hay que tener en cuenta lo que significa la supresión de los derechos compensadores por moneda depreciada, por el nuevo régimen de aplicar los derechos «ad valorem».

EL NOU REGIM ARANZELARI

En el nuevo régimen establecido para la fijación de los derechos «ad valorem» se seguía un procedimiento que creaba un suplemento de protección absolutamente injustificado. La moneda del país de procedencia del artículo sometido a los derechos «ad valorem» se reducía a pesetas plata, y sobre estas pesetas plata se aplicaba el derecho en oro; de modo que cuando se trataba de una procedencia de país de moneda más sana que la nuestra, Estados Unidos, pongo por caso, el dólar se subía a 7, a 750, a 8 pesetas, y sobre este número se aplicaba el derecho en oro. Han desaparecido los derechos compensadores; se ha fijado el «ad valorem», estableciendo la homogeneidad del valor y del derecho, con lo cual el tanto por ciento, sea cualquiera la procedencia de la mercancía, sea cualquiera la moneda en que esté valorada, no tiene otra protección ni ha de pagar más derechos que el tanto por ciento establecido en el Arancel. ¿Sabéis, señores diputados, lo que esto significa? Pues os voy a decir lo siguiente: un automóvil procedente de Francia, de valor, al convertirse los francos en pesetas, de 10.000 pesetas, al llegar a la frontera, con los derechos compensadores y con el régimen de aplicación «ad valorem» que ha existido hasta ahora, siendo el derecho de 35 por 100, pagaba en realidad 6.155 pesetas; la supresión de los derechos compensadores manteniendo el 35 por 100 y el régimen especial para el «ad valorem» lo reduce a 4.673; calculado el «ad valorem» como se aplicará dentro de brevísimos días, a 3.500; con la rebaja que ha introducido el Gobierno, del 35 al 30 por 100, queda el derecho reducido a 3.000 pesetas. De modo que el automóvil francés valorado en 10.000 pesetas, que con arreglo al régimen del Arancel provisional hubiera pagado 6.155 pesetas, con el régimen del nuevo Arancel sólo habrá de pagar 3.000.

LES REALITATS

ARANZELARIES DEL MUN

Y yo os digo, señores diputados, que el Arancel significa una reducción considerable, por todos esos factores que os acabo de indicar, en relación con el provisional, con un provisional que sólo doblaba los derechos de la mitad de nuestro Arancel no más. Comparado con esto el Arancel francés, que para los dos tercios de sus partidas establece recargos del 300 al 1.000 por 100, y comparado con un Arancel como el norteamericano, el Arancel del país más rico del mundo, de agricultura e industrias más poderosas del mundo; que tiene, además, la coraza protectora de los miles y miles de kilómetros a que se encuentran sus

países concurrentes, y que, sin embargo, establece como cosa natural derechos del 30 al 60 por 100 «ad valorem». Y esto les parece poco, y en los actuales momentos se está discutiendo en el Parlamento de los Estados Unidos un proyecto de autorización que contiene los dos artículos siguientes: «El presidente de los Estados Unidos podrá elevar los derechos en 50 por 100 cuando juzgue perjudicial a los intereses americanos la concurrencia extranjera». Y en otro artículo se dice: «Se impondrán sobretasas especiales a las mercancías procedentes de los países de moneda depreciada cuando la depreciación sea inferior al 70 por 100 con relación a la par de la moneda del país de origen de la mercancía importada».

Yo os digo, señores diputados, que si examináis serenamente el Arancel promulgado por el Gobierno del señor Maura, si lo comparáis con las realidades arancelarias en que hoy vive el mundo, encontraréis que es moderada o quizá insuficientemente protector.

L'AUGMENT DE LES IMPORTACIONS

Hoy he recibido un dato que me ha alarmado extraordinariamente, y sobre el llamo la atención del señor ministro de Hacienda; es el alza considerable que ha experimentado la recaudación de Aduanas en el mes de marzo, que casi ha doblado la recaudación correspondiente a igual mes del año anterior. A esta alza de más de 20 millones de pesetas no pueden haber contribuido en más de seis a siete millones los recargos establecidos para los artículos de renta; el resto, en la que excede del promedio de aumento normal que tenemos en los últimos meses, puede significar, y yo temo que signifique, un considerable aumento de importaciones. Cuando dentro de unas semanas el señor ministro de Hacienda conozca todos los detalles, conviene que los estudie con toda detención, para ver si amenaza un serio peligro a la economía española.

L'AGRICULTURA I LA INDUSTRIA

He dicho, señores diputados, que este Arancel es un Arancel de ponderación y de armonía entre todos los intereses. Yo nunca he podido comprender, señores diputados, ni sé cómo se puede hablar de pugna entre la industria y la agricultura. Reconocía ayer el señor Cánovas que no puede hablarse seriamente de eso. El mercado principal de la comarca agrícola está en las regiones industriales y viceversa; no puede haber mayor compensación de intereses que la que se produce en la economía española, porque hasta ocurre que los dos únicos intereses que pueden realmente estar en pugna coinciden en las mismas regiones, y la exportación de ciertos frutos, de ciertos productos de la agricultura está predominantemente en el litoral, donde está la industria, donde se está extendiendo la industria; de manera que hasta esta fortuna tenemos de que donde hay una pugna de intereses no se refiere a diversos territorios, sino que se producen en el mismo territorio y es más fácil la armonía y la ponderación. Aquí en España, tanto la producción industrial, como la cerealista, como la ganadera, necesitan de la protección, han de ser protegidas, perderían sin protección. En España no necesitan de la protección únicamente algunos frutos de la tierra, en que lo que exportamos es el sol; al sol lo debemos principalmente, al sol, en que otros aspectos condena a la pobreza el interior de España y hace más duro el trabajo y la labor de sus tierras. Pero en todo aquello en que lo que predomina es el trabajo humano, nuestra agricultura, nuestra industria y nuestra ganadería necesitan hoy y necesitarán siempre protección. ¿Por qué? Porque España no es la Arcadia que algunos pintan; porque España no es un país indolado, pero es un país de riqueza muy mediana y muy modesta. España es un país en que necesaria, inevitablemente, porque contra la geografía y la topografía no se lucha, tenemos y tendremos siempre el carbón caro; tenemos y tendremos siempre el cereal caro; tenemos y tendremos siempre la carne cara; tenemos y tendremos siempre los transportes caros. Y en un país en que esto ocurre, la producción ha de ser cara, y no hay más remedio que sea cara, y país que por factores geográficos tiene una producción cara, necesita la protección para defenderla de la invasión de economías más afortunadas.

Y hay otro factor de una importancia que muchos desconocen. En industria se puede luchar contra ciertos factores naturales por esfuerzos de carácter mercantil y de carácter

industrial; de carácter mercantil, por las grandes concentraciones; de carácter industrial, por las especializaciones muy intensas; pero una y otra cosa exigen grandes mercados interiores, y el mercado interior de España es un mercado modesto, porque es modesta toda la vida española.

LA PROTECCIO A L'AGRICULTURA

Se ha supuesto que en el Arancel se ha tratado desconsideradamente a la agricultura. Si esto fuese verdad, los que hemos intervenido en la elaboración del Arancel marcaríamos la execración unánime del país. La agricultura es la primera de las manifestaciones de la riqueza española, significa dos tercios de nuestra producción, significa dos tercios de nuestra exportación; menospreciar, tratar con desconsideración esta riqueza, sería más que una torpeza, sería un crimen.

Ante una comisión muy nutrida de agricultores que me visitaban, explicándome la profunda crisis por que atravesaba la producción cerealista, hubo de decirles yo que entendía que la agricultura necesitaba y merecía la máxima protección que en España pudiera otorgarse a otra manifestación cualquiera de riqueza; y eso creo, y eso he sostenido, y eso figura en el Arancel.

Olvidan muchos. (El señor Cánovas del Castillo: Sin embargo, autorizó S. S. 80.600 toneladas de trigo.) ¡Claro! No faltaba más! (El señor Cánovas del Castillo: Una cosa es ofrecer y otra dar trigo.)

La agricultura tiene tres suertes de protección; las tres muy juntas. Se preocupó la ley de Bases de que la agricultura tuviera los abonos baratos y tuviera la maquinaria barata, y estableció un régimen especial, que perjudicó considerablemente a la industria de productos químicos y fabricación de abonos en España, y a la fabricación de maquinaria agrícola. La agricultura tiene una segunda forma de protección, determinada por los derechos que se establecen en el Arancel para sus artículos de producción, de venta, y, finalmente, la agricultura tiene una última expresión de protección, que son todos los Convenios comerciales. Todos los Convenios comerciales que hace España y que hará España tienen por finalidad obtener facilidades para la exportación de nuestros productos agrícolas a cambio de algunos sacrificios que se imponen los productos industriales. Lo saben S. S., y no puede ser de otra manera. (El señor ministro de Hacienda: ¿Cómo que no tenemos otras cosas que exportar más que esas!) Decía el señor Matesanz: «La ley de Bases limita la protección a la agricultura, a los productos de la agricultura, al 20 por 100». (El señor Matesanz: Eso lo dijo el señor Cánovas; pero yo lo ratifico.) Es que esta ley de Bases ha limitado al 10, al 15 el derecho protector de los elementos que necesita la agricultura.

Pero hay más: es que en esta propia ley de Bases se da el camino para superar esta protección y establecer que pueda convertirse en artículo de renta, como se ha hecho tantas veces. (El señor Matesanz: Pero S. S. la ha separado. Está especificado en el Arancel, en los productos de renta y no está ahí.) Señor Matesanz. (El señor Matesanz: Ya habíamos de eso.)

Esta bien; ya habíamos de eso. He de afirmar ahora que en el pleno de la Junta de Aranceles, los representantes de la agricultura; que, en cumplimiento de su deber, continuaron asistiendo a sus deliberaciones, vieron atendidas sus reclamaciones, y que el Gobierno, al revisar el dictamen de la Junta, realizó la labor siguiente. Supongo que estaremos de acuerdo el señor Cánovas, el señor Matesanz y yo en que las clases que interesan principalmente, casi exclusivamente, a la agricultura, con la segunda, la tercera y la cuarta. (El señor Matesanz: Ese es el error; son todas.)

Pentone el señor Matesanz; interesan todas en cuanto la agricultura es consumidora de las demás, pero principalmente le interesan esas porque fijan los derechos que protegen los productos de la agricultura. Pues bien, en las clases segunda, tercera y cuarta se aumentaron 30 partidas y se redujeron otras 30; en las demás, en las industriales, se aumentaron 25 y se redujeron 72.

LA MAQUINARIA AGRICOLA

Y vamos, señores diputados, a examinar las acusaciones concretas. Maquinaria agrícola. Se han aumentado los derechos de la maquinaria agrícola, es verdad. En cuanto a la maquinaria agrícola, no se cumplía la ley de Bases, y a la que se fabrica en España se le ha dado la protección que manda la ley de Bases.

la protección especial mínima de un 15 por 100. A la otra maquinaria agrícola, una protección menor. Yo os digo, señores diputados: la cantidad de maquinaria agrícola que adquiere España es enorme; importa cada año por más de 50 millones de pesetas. Si en España se protegiera algo más la maquinaria agrícola, no pagarían los agricultores más cara la maquinaria, sino que las grandes casas americanas que monopolizan el mercado de fabricación de maquinaria agrícola se establecerían en España. Como que están asombrados — yo conozco a algunas de ellas — de que España no proteja su trabajo interior y de que no tengan que hacer en nuestros países lo que han hecho en los demás de Europa, donde han tenido que instalarse, fomentando riqueza y trabajo, contribuyendo a resolver el grave problema de la siderurgia española.

De manera, señores diputados, que para la maquinaria agrícola que se produce en España, únicamente para la que se produce en España, la partida más elevada es la que establece el 15 por 100 «ad valorem» que, por el nuevo régimen de «ad valorem» es 15 por 100 y ni un céntimo más, que es lo que manda la ley de Bases.

Se hablaba de que se han aumentado los derechos de las piezas de recambio. Si se hubieran fijado S. S., habrían visto que las piezas de recambio, partida que figura detrás de todos los grupos de partidas de las diversas clases de maquinaria, en este Arancel, se han aumentado sistemáticamente, y esto por dos razones: en primer término, por una razón de fraude fiscal, porque cuando no se recargan las piezas de recambio, en forma de piezas de recambio, entra la maquinaria; y en segundo término, porque es de interés capital que las piezas de recambio se fabriquen en España, porque en un momento de conflicto internacional es un perjuicio, pero un perjuicio llevadero, el que no vengamos nuevas máquinas, pero el que no esté montada aquí la industria de piezas de recambio para continuar aprovechando las que si tienen, podría ser una catástrofe.

ELS CEREALS

Cereales. Vámonos a los cereales. Yo creí tener derecho, señores diputados, y, especialmente, señor Cánovas del Castillo, a merecer de los cerealistas españoles un trato mejor del que me han dado, porque S. S., en el momento del máximo agobio de la producción cerealista española, la primera de las producciones españolas, acudieron a mí. Yo entendí a S. S. en mucha mayor medida de la que sus señorías podían esperar. Figuraban derechos reducidos para algunos cereales; era facultad mía exclusiva, aumentar esos derechos que aunque no se trataba del trigo, al trigo afectaban, porque no desconoce al señor Cánovas del Castillo, y conviene que no lo olviden ni el señor ministro de Hacienda ni ningún señor diputado, la relación de los productos, pues unos pueden ser sucedáneos de otros. (El señor Cánovas del Castillo: Evidente.) De manera que al aumentar los derechos, porque estaba en mi exclusiva facultad, de algunos cereales, protegiendo ya eficazmente la producción triguera. (El señor Rodríguez Viguiera: Desgraciadamente, — El señor Cánovas del Castillo: Permitame el señor Cambó una interrupción. ¿Por qué la cebada no ha tenido la plenitud de sus derechos arancelarios y ha estado entrando del Maruecos francés? Ya habíamos de eso.) Digo, pues, que en el primer momento bice yo por la producción cerealista del centro de España y de toda España, pero principalmente del centro, que es donde especialmente radica, todo cuanto pude; y en cuanto al trigo propuso al Gobierno algo que solamente podía proponer yo, porque si no hubiera sido un hombre que tiene fama de industrialista el que hubiese leído en esta tribuna un proyecto de ley, con decreto de candado, prohibiendo la entrada de trigo en España, no le habrían permitido que continuase la lectura. (El señor Cánovas del Castillo: De candado descompuesto.) Tenga un poco de paciencia S. S. (El señor Cánovas del Castillo: Perdóneme el señor Cambó.)

De manera, señores diputados, que yo propuse al Gobierno, y el Gobierno adoptó, la enormidad de prohibir la entrada de trigo en España, y me acusan S. S. que después de la prohibición entrase una determinada cantidad de trigo. Lo de la prohibición de importación, el impedir en un momento dado, sin que lo supiera nadie, por una ley de candado, la entrada en España de un producto de lícito comercio, comprendéis, señores diputados, que tiene alguna gravedad; y si aquellas pa-

tidas de trigo que constase que habían sido legítimamente adquiridas, no simuladamente adquiridas, no se hubiera permitido que entrasen en España, y se hubiera obligado a sus compradores, en momentos de baja enorme de precio, a venderlo a determinada cantidad, que es lo que producía las reclamaciones, provocando su ruina, se habría cometido la mayor de las iniquidades.

LA IMPORTACIÓN DEL BLAT

Comprenderá S. S. que prohibir, interrumpir un comercio tan lícito como el de adquirir trigo, sin admitir que puedan entrar en España los que, al amparo de ese derecho que la Constitución les reconoce, lo tenían ya adquirido, eso no podía hacerlo ningún Gobierno, señor Cánovas del Castillo (El señor Cánovas del Castillo: Hubiera sido un caso de fuerza mayor), porque eso era burlar la Constitución, el Derecho civil, el Derecho mercantil y cometer la mayor de las enormidades.

¿De qué me preocupé, señor Cánovas del Castillo? De evitar la simulación de contratos, y las precauciones que se tomaron para que no pudiese entrar ni una tonelada que no tuviese justificada su entrada por el hecho de haber sido adquirida antes de la fecha en que se leyó el proyecto en la tribuna. S. S. ha de reconocer que llegaron al máximo de cuantías pudieran tomarse. Porque no nos limitamos a examinar los contratos; pedí yo al interventor general que me designase al funcionario que él estimase más competente y más celoso; ese funcionario, a quien yo llamé a las cinco de la tarde, salió en el expreso de Barcelona una hora después, llegaba a Barcelona sin que lo supiera nadie; se publicaba la Real orden nombrándole y marcándole su función al día siguiente; y este funcionario, al llegar a Barcelona, se constituía inmediatamente en los despachos de las tres grandes casas importadoras, y allí examinaba sus libros, examinaba su correspondencia, y buscaba el resto, el historial de todos los contratos que se habían presentado en el Ministerio de Hacienda; y previas las informaciones, el dossier documentadísimo que de Barcelona nos trajo el dignísimo funcionario señor Gárate, nos reunimos en el Ministerio de Hacienda el Ministro de Fomento, el director de Agricultura, que había examinado el reportaje del señor Gárate, el subsecretario de Hacienda y yo, y con el señor Gárate examinamos caso por caso, y caso que nos ofreció la más ligera duda quedó desatado. Si algún remolimiento tengo es que habremos exipido del derecho a la introducción en España, pagando los derechos correspondientes partidas de trigo realmente adquiridas antes de la prohibición. Partida de trigo que no estuviese adquirida antes del 8 de noviembre, tenga la seguridad su señoría de que no ha entrado ninguna; de que no ha entrado ni un grano de trigo que se encontrase en estas condiciones.

Se habla de las famosas 7.000 toneladas del señor Gallarda. El señor Gallarda y el señor Simó presentaron reclamaciones: una que se cursó directamente al ministro, como todas las demás, la del señor Simó, de Valencia; y otra, la del señor Gallarda, que se presentó en la Dirección de Aduanas. Tramitose en primer término, por la premura con que se procedió, la primera de estas reclamaciones, y fue rechazada. Esta reclamación se refería a 7.000 toneladas que aparecían vendidas por el señor Casanellas a un señor, creo que Simó, de Valencia, con fecha primera de octubre. Los documentos que se presentaron se estimaron insuficientes y se rechazó la admisión. Pero el señor Casanellas, en el mismo día, había vendido a un tal señor Gallarda 7.000 toneladas, y las había vendido mediante concurrencia de un agente de Cambio y Bolsa, quien tomó asiento en sus libros de la operación, y al reunirse en el Ministerio de Hacienda con el señor Ministro de Fomento y sus técnicos y los míos y al hacer la clasificación, lo primero que admitimos como testimonio irrecusable fue el asiento en los libros de un agente de Cambio y Bolsa y en los protocolos de un notario; si esto no puede admitirse en España, yo no sé en España qué podrá ya admitirse. Pero es que esto no bastaba, era preciso que en la correspondencia diaria de esta casa, con fecha de atraso correspondiente, se encontrara rastro de la operación. De manera, señor Cánovas, que ese aceptó la entrada del trigo anteriormente adquirido, porque hubiera sido la mayor de las iniquidades prohibirla y que en la declaración de los que tenían

o no derecho, si alguna duda queda en mi espíritu, es que habremos procedido quizá con excesivo rigor. Dejemos este punto de que no quería hablar ahora y vamos a tratar del problema arancelario.

EL BLAT DE MORO

En cuanto a cereales, se encontró el Gobierno, me acuerdo especialmente de su debate, con dos peticiones contrarias: la petición de que se aumentaran los derechos del trigo y la petición de que se redujeran los derechos del maíz. Vamos a examinar estos dos problemas.

Saben todos los representantes gallegos que a su petición de que los derechos del maíz quedasen reducidos como máximo a 0,50 pesetas, me opuse yo. Fue por capricho? Comprenderán los señores diputados que a todos nos gusta mucho más complacer a la gente que agraviarla; en Galicia yo tengo muchísimos amigos; pocas regiones habrá en España que me inspiren la viva simpatía, el fervor entusiasta que Galicia; el problema del maíz es para Cataluña exactamente lo mismo que para Galicia. No obstante, señores diputados, yo combati la reclamación de los elementos gallegos, porque entendí que faltaría a mi deber, que traicionaría a los deberes de mi cargo si yo no aceptaba toda la impopularidad que significaba el mantener el derecho de dos pesetas. (El señor Rodríguez de Viguera: Pido la palabra.) El problema de los derechos arancelarios de nuestros cereales no puede abordarse separadamente, sino conjuntamente; porque unos cereales son sucedáneos de los otros: heino visto durante la guerra, por ejemplo, el trigo y el maíz, el trigo y el maíz, y el maíz valía más que el trigo y se daba trigo al ganado. (El señor Cánovas del Castillo: Con el trigo barato, se dará maíz a las personas.) Exactamente; y esto es lo que yo temo que vaya ocurriendo, si prosperan ciertos intentos. (El señor Cánovas del Castillo: Está ocurriendo.) El señor Senra: No ha ocurrido, ni ocurrirá. — El Presidente reclama orden. Yo ruego a los señores diputados que premitan, no interrumpiéndome, la resignación que he tenido y escuchando sin protesta todos los ataques que se me han dirigido.

Digo, pues, que los derechos que se aplican a los cereales tienen que estudiarse conjuntamente, porque forman un sistema, y olvidar el sistema es cometer un error que puede ser la ruina de España.

Los derechos del Arancel provisional exactamente iguales a los derechos del Arancel del año 11, eran de 8 pesetas para el trigo; 4 para el centeno, cebada y demás cereales; y 2,25 para el maíz. Derechos que acordó el Gobierno, a mi propuesta; 10 pesetas para el trigo, 6 para los demás cereales, y 2 pesetas para el maíz. La relación entre el trigo, cebada, avena y demás cereales, de diez a seis, es la racional, la ponderada, la justa, la que está en armonía con los respectivos valores; la de dos pesetas para el maíz, técnicamente, no puede sostenerse: el maíz debería tener como derechos las seis pesetas que tienen los demás cereales. (El señor Cánovas del Castillo: Exacto. — El señor Soto Reguera: Inexacto. — Rumores. — El señor Iglesias Ambrosio: ¿En qué consiste la técnica? Pido la palabra.)

El señor PRESIDENTE: Viene luego un dictamen sobre el trigo y sobre el maíz, y entonces será oportuna mejor de discutir esto.

LA TÉCNICA DE L'ARANZEL

El señor CAMBO: Deberán reconocer todos los señores diputados que en Francia tienen la técnica del Arancel; y nunca se ha ocurrido en Francia poner al maíz un derecho distinto al de los demás cereales, excepto el trigo, que tiene un derecho superior. Pues yo digo a los señores diputados gallegos, que en el Arancel se ha hecho en favor de lo que podía hacerse, más quizá de lo que podía hacerse, más quizá de lo que debía hacerse, abandonando la defensa de respetabilísimos intereses; y que el suprimir el derecho de dos pesetas no significaría únicamente merced al Erario seis millones de pesetas oro que percibe por las importaciones de maíz, sino que significaría desequilibrar, en absoluto, en mucha mayor proporción de lo que lo está ya, la relación de protección entre el maíz y el trigo y entre el maíz y los demás cereales, y llegaríamos a la consecuencia contraria, que durante la guerra, que si durante la guerra se daba trigo a los

animales, al ganado, ahora el maíz sería el alimento de las personas y se extendería el consumo del maíz, abaratando su precio, porque el maíz se iría abaratando. (El señor Iglesias Ambrosio: Ya se consume.) (No considera S. S. que es una desgracia para España que las personas consuman el maíz y que debemos hacer todo lo posible para que consuman trigo? (El señor Prieto: Por la ley del candado.) La ley del candado, que los diputados socialistas permitieron que se leyera sin protesta en esta Cámara, no la hubieran permitido los diputados socialistas en otro Parlamento. (El señor Rodríguez de Viguera: Sobran los elogios a la Junta de Aranceles, que propuso solamente una peseta.)

LA RAMADERIA GALLEGA

Qué ocurre con el maíz? Porque es necesario que se den cuenta todos los señores diputados del trato de favor, del espíritu de carifio que inspiró las resoluciones del Gobierno respecto a la producción ganadera gallega. Todos los productores españoles son libre-cambistas para lo que compran y son proteccionistas para lo que venden; la historia de siempre. Pues bien, en cuanto al maíz, el Arancel que promulgó aquel Gobierno estableció un derecho inferior al Arancel provisional y al Arancel del año 1911; que uno y otro tenían un derecho de 2,25 y, no obstante, el producto elaborado que se obtiene con el maíz, o sea el ganado y la carne (no quiero fatigar más a la Cámara leyendo partida por partida) ha tenido en el Arancel promulgado por aquel Gobierno un trato carifiosísimo, y sus derechos son, por lo menos, el doble de lo que eran en 1911. De manera, señores diputados, que la ganadería gallega ve reducidos los derechos del maíz que compra y más que doblados los derechos de la carne que vende. (El señor Rodríguez de Viguera: Pues están ingrata la ganadería gallega, que no quiere ni necesita esa protección que S. S. le quiere dispensar.) Señor Rodríguez de Viguera, si los productos de la ganadería gallega se consumen en Barcelona, y, por tanto, la supresión del derecho y la rebaja en el precio de las carnes beneficiaría principalmente a Barcelona! Pero sería un injusticia.

Además, señores diputados, voy a llamar la atención sobre una repercusión considerable, mejor dicho, sobre dos repercusiones. El trigo tiene dos aplicaciones: o es harina para el consumo del hombre o es desperdicio para el consumo del ganado; el desperdicio es el sucedáneo del maíz; en todo lo que disminuya el precio del maíz disminuirá el precio de los desperdicios del trigo y aumentará en la misma proporción el precio de la harina (Rumores); de manera que la rebaja del maíz en favor del ganado será un encarecimiento del pan que consume el hombre. (Grandes rumores. — El señor Wais: Esa es la única razón, y ya la discutiremos: que tenemos que pagar el maíz caro para que se puedan vender los salvados. Es pleito de fabricantes, no de trigueros.) Pero es que hay otra repercusión, señores diputados, sobre la cual os llamo la atención. El que se pague una peseta más o menos los 100 kilos de maíz no influye para nada en la prosperidad de la ganadería gallega. (El señor Wais: Está S. S. equivocado.) Lo demostraré S. S., pero le ruego que no me interrumpa.

El señor PRESIDENTE: Orden, señores diputados! Ruego que no se produzcan tantas interrupciones.

El señor CAMBO: El maíz ha alcanzado en los últimos meses rebajas considerables; oscilaciones de más de una peseta por 100 kilos se producen, por mil factores, cada día. Una peseta no significa nada. Y yo os digo... (El señor Vincenti: El coste de 100 kilos en Galicia oscila entre 25 y 30 pesetas; el maíz que se importa sale a 20 pesetas; de modo que, con el derecho de 2 pesetas que pone S. S., sube el 10 por 100.) ¿A cuánto estaba hace un año? (El señor Vincenti: A 26.) No. Pero os llamo la atención; si la rebaja del derecho de una peseta para el maíz tuviera importancia, si significara en el precio del maíz una disminución muy sensible, las repercusiones serían considerables respecto a los vinicultores, porque el maíz se aplica en grandes cantidades para la fabricación de alcohol, y el sonar en establecer un derecho para el maíz destinado al consumo del ganado y otro para el maíz destinado a la producción de alcohol, no lo había ni el que así la manteca, porque identificar el maíz y seguir su marcha hasta el consumo es imposible; y el que el Parlamento español pueda aprobar una en-

menda que se ha leído, de que en ciertos puertos de España se perciban unos derechos y en otros puertos otros derechos distintos, tampoco pueda tomarse en consideración. De manera, señores diputados, que toda rebaja en el derecho del maíz, o no significará nada, como yo afirmo, o si significara una venia para la ganadería, significaría un desastre para la vinicultura española, porque el alcohol de maíz arruinaría al alcohol de vino, en momentos en que el vino no tiene franca salida en España a forma de vino.

LA GASOLINA

Voy, señores diputados, — comprendo que os fatigo demasiado (Denegaciones). — a examinar lo de la gasolina, y no puedo examinar la gasolina sin exponer el criterio del Gobierno anterior en materia de artículos de renta.

Entendí, como ministro de Hacienda, que en la discusión y pugna entre los agricultores e industriales para obtener ventajas en el Arancel, yo, en nombre del Tesoro público, tenía que llamarme a la parte y tenía que pedir en el Arancel algunas ventajas para las arcas del Tesoro, tan necesitadas como los agricultores y como los industriales de obtener algunos ingresos. Entonces refoqué los llamados artículos de renta, e incluí entre ellos a los derivados del petróleo con determinadas excepciones, entre las cuales no figuraba la gasolina. Consideré los petróleos y gasolinas, con las excepciones que conocéis todos, como artículos de renta, y propuse un aumento considerable de derechos, el aumento de derechos necesario para obtener un rendimiento mínimo de 20 millones de pesetas oro sobre el que se obtiene en este momento. Los que han pasado por el Ministerio de Hacienda saben que eso de obtener millones de pesetas es cosa fácil de decir, pero cosa muy difícil de realizar, y que sin sacrificio, sin molestia para quien deba pagarlas, las pesetas no se obtienen. Los artículos propiamente de renta son aquellos, para que sea perfecta la clasificación, que no se producen en España, y que, por lo tanto, entran todos por la frontera, y respecto de los cuales el impuesto se sienta facilísimamente en las Aduanas. Ninguno como el petróleo y sus derivados se encuentran en esta situación, porque por hoy no se produce petróleo en España.

Y en cuanto a que la gasolina sea un factor esencial para la agricultura, en forma tal que el aumento de precio pueda significar la ruina o el quebranto de la agricultura, yo invito a los representantes de los agricultores a que, en honor a su propio prestigio y a su propia representación, no hagan más ese argumento. En primer lugar, la casi totalidad de la maquinaria agrícola no necesita gasolina, marcha con petróleos ligeros, que no son gasolina y que tienen un derecho menor. (El señor Cánovas del Castillo: ¿Quiere su señoría explicar esa clasificación?) ¿La de los petróleos ligeros? (El señor Cánovas del Castillo: No; pregunto por qué se ha alterado la penencia de la Comisión permanente en este punto concreto.) Se ha alterado en absoluto la clasificación al convertir estos artículos en artículos de renta, porque al subir considerablemente los derechos con la antigua clasificación no se hubiese cobrado una peseta ya que quedaba facilitado el fraude, y fue labor de muchas semanas, de muchísimas reuniones de los primeros técnicos de España, oficiales y no oficiales, para llegar a la clasificación que figura en el Arancel.

El precio de la gasolina es factor esencial en el gasto de los automóviles; para la agricultura, yo he preguntado — S. S. no tendrá que preguntarlo, porque lo sabrá de sobra — la que puede significar un aumento de 20 céntimos en el litro de gasolina en la producción de un quintal métrico de trigo, y resulta una cifra tan infinitesimal que S. S. no querrá hacer argumento de ella.

La gasolina es aún hoy, en España, un artículo de lujo; con los derechos que se establecen para los petróleos y sus derivados se obtiene 20 millones de pesetas con un mínimo esfuerzo, e invito a cualquiera de sus señorías a que establezcan otro procedimiento para obtener igual cantidad sin lesionar mucho más graves intereses.

Pero es que lo que se hace con los petróleos se hizo con casi todos los artículos de renta, y se aumentaron los derechos de los coloniales en proporción importantísima, esperando del refoque un aumento en

la recaudación de 35 a 40 millones de pesetas.

En la confección de los Aranceles, pues, cumpliendo con mi deber me preocupé de la situación del Erario público y busqué en los artículos de renta un refuerzo de ingresos de 60 millones de pesetas anuales.

LA INDUSTRIA SIDERURGICA

El señor Belparda ha examinado un punto muy interesante y delicado de la ley de Autorizaciones que estamos discutiendo y es el del régimen especial a que se someten los carbones en las partidas 4.ª y 5.ª del Arancel. No es un misterio para nadie, señores diputados, que en el Consejo de Ministros, cuando se examinaba el Arancel, surgieron discusiones, se manifestó disparidad de pareceres respecto a los derechos que protegían a la industria siderúrgica, y hubo de sostener yo (lo hice con mucho gusto, porque estaba de ello convencido y los datos de los técnicos convencieron a todos) que sin la protección que se fija en el Arancel que se ha promulgado parecería en España la siderurgia. Porque la siderurgia, en el momento actual, sufre una doble crisis: una crisis interior y otra producida por factores exteriores. La crisis interior, podríamos llamarla de deshielo. Cuando una industria ha gozado de momentos de prosperidad, ha aumentado naturalmente su coste de producción, y este no puede reducirse en un instante, se necesita el transcurso del tiempo para pasar de un momento de prosperidad excepcional a un período de normalidad, de competencia de lucha mundial. Pero coincidiendo con esta crisis por que atraviesa la industria siderúrgica española, las industrias siderúrgicas extranjeras, que aumentaron formidablemente durante la guerra, para necesidades de la guerra, se encuentran con unos stocks y excelentes de producción con los cuales tienen que invadir el mundo, y mientras aquí hoy producimos más caro de lo que deberíamos producir, de lo que produciríamos dentro de algún tiempo, en el extranjero se venden los productos de la siderurgia a precios inferiores a su coste actual. Ante esta situación, o tenemos que dar esta producción — que a muchos parecerá excesiva, que en los momentos actuales es absolutamente justa — a la industria siderúrgica, o anulamos la siderurgia de España.

(Continúa)

Tribunals

ASSEMBLAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala I. — Concepció. — N. Marín i E. de la Fuente.
— Girona. — Interdicta Carme Plana i altres i Joan Bremon.
— Granollers. — Menor quantia.
Ajuntament de Mollet i A. Torrebadella.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció I. — Audiència. — Tres orals per furt, atemptat i estafa.
Secció II. — Manresa. — Provocació a l'assassinat i injúries a l'autoritat. Processat, H. Cluit.
Secció III. — Llotja. — Estafa i furt.

LES DIETES A JURATS

I TESTIMONIS

Des d'avui, seran pagades als jurats, perits i testimonis les dietes de viatges durant els mesos de febrer i març.

Desgràcies de nois

Segons dedas tretes de l'Arxiu de la Junta de Protecció a la Infància, durant el mes de febrer hi ha hagut les següents desgràcies de nois a la via pública:

Instruments	Morts	Ferits
Jocs perillosos.	1	2
Messagades de gossos.	1	50
" gat.	1	1
" d'ase.	1	1
" de mico.	1	1
Carros i cotxes.	1	4
Automòbils.	1	5
Baralles.	1	2
Bicícletes i motos.	1	1
Tramvies.	1	3
Total.	8	50

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 7

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor espanyol «S. Gener», de Ferrol, amb càrrega general i 6 passatgers.
Vapor espanyol «La Guardia», de Tarragona, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Montseny», d'Almeria, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Luis», de la mar, amb peix.
Pallebot espanyol «Manuela Pla», d'Alcúdia, amb càrrega general.
Vapor espanyol «V. La Roda», de Cartagena, amb càrrega general i 104 passatgers.
Vapor americà «Dio», de Tampa, amb fusta, fostat i cotó.
Vapor espanyol «Isleño», d'Eivissa, amb càrrega general i 6 passatgers.
Vapor espanyol «Mahón», de Mahón, amb càrrega general i 11 passatgers.

VAIXELLS DESPATXATS:

Vapor espanyol «Espanya núm. 1», en llast, cap a Amsterdam.
Xabec espanyol «Antonieta», amb càrrega general, cap a Soller.
Vapor espanyol «La Guardia», amb càrrega general, cap a Port-Vendres i Cetta.
Vapor espanyol «Antonekova», amb càrrega general, cap a Sant Felip.
Vapor espanyol «Cabo San Martín», amb càrrega general, cap a Sant Felip.
Pallebot espanyol «Sant Mús», en llast, cap a Palamós.
Llagut espanyol «Elvira», en llast, cap a Minaroc.
Vapor espanyol «Pedro», amb el seu equip, cap a la mar.
Pallebot espanyol «Joven Paquito», amb càrrega general, cap a Palamós.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor espanyol «Mercurio», amb càrrega general, cap a Gijón.
Vapor moruèc «Bro», de trànsit, cap a Tarragona i escales.
Vapor holandès «Castor», amb càrrega general, cap a València.
Vapor italià «Ansaldo VII», amb càrrega general, cap a Gènova.
Vapor anglès «Nirvana», de trànsit, cap a Londres.
Vapor suec «Yeddo», de trànsit, cap a Gibraltar i escales.

Vapor espanyol «León XIII», en llast, cap a Cadix.
Vapor espanyol «Isleño», amb càrrega general, cap a Eivissa.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», amb càrrega general, cap a Palma.

CANVIS DE L'ESTRANGER

Facilitats per la casa SOLER I TORRA GERMANS, Rambla dels Estats, 13, i Bonsucess, 1.

PREUS DE COMPRA:

Bitllets: Francesos, 58'70
Anglesos, 28'20
Italians, 33'75
Belgues, 54'50
Suïssos, 125'50
Portuguesos, 0'40
Alemanys, 2'10
Austriacs, 0'10
Holandesos, 2'30
Rusos, 0'00
Grecs, 00'00
Suecs, 1'52
Noruecs, 1'00
Dinamarques, 1'20
Romania, 4'25
Turquia, 00'00
Estats Units, 6'23
Canadà, 5'20
Argentin, 2'27
Uruguai, 4'95
Xilens, 0'50
Brasilers, 0'85
Boliviens, 1'35
Peruans, 20'00
Paraguais, 0'10
Venezuela, 00'00
Japonesos, 3'00
Algerins, 57'50
Egipcis, 29'00
Filipines, 2'75

Borsa de París

4 per 100 Interior Espanyol 000'00
4 per 100 Exterior 000'00
Accions Nord d'Espanya 513'00
Alacant 508'00
Andalusos 000'00
Renda russa 5 per 100 000'00
4 1/2 per 100 000'00
Brasil 4 per 100 000'00
Banc Espanyol Rio Plata 000'00
Renda francesa 3 per 100 57'35
Accions Rio Tinto 1.265
F. N. Nacional Mexicà 00'00
Banc Central Mexicà 00'00

BORSA DE BARCELONA

7 d'abril de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 60'90 a 60'95, i d'Alacants a 60'20 i a 60'25.
A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Nords de 60'95 a 61'50 i a 61'25, Alacants de 60'30 a 60'80 i a 60'35, Filipines de 151'50 a 152'00, Plates a 42'60, i Colonials a 57'50 i a 57'75.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 6% a 98'00.
Barcelona Traction and Light Power 7% a 104'00.
Barcelonesa de Navegació 6% a 79'00.
Obligacions Espanyola Colonització 6% a 94'00.
Elèctrica del Cinca 6% a 79'00.
Grans Molins Bascos 6% a 90'25.
Acers Sant Martí 7% a 97'60.
Mines de Potassa «Süria» 7% a 100'00.

AL COMPTAT (Reproduït del Butlletí Oficial)

Canvis estrangers		Ajuntaments i Diputacions		Aliments ad.		Bonsos E.	
París, xec. publicat	58'95	Municipi 1900	78'00	Aliments ad.	60'15	Bonsos E.	6% 91'00
Londres, xec. publicat	28'35	1904	78'00	» no ad.	48'00	Produ. Forces M.	91'75
Berlin, xec.	2'20	1905	78'00	» Sant Joan.	62'50	Reg. Llevant 6%	87'50
Viena, xec.	0'125	1906 A.	78'35	» Alacant.	77'50	Hisp. Amer. d'R. 6%	88'00
Roma, xec.	34'05	1906 B.	78'25	» Oca a F.	72'50	» Bónos	82'25
Gènova, xec.	00'00	1907 D.	78'75	Alacant i hipot.	58'15	Varies	
Zarich, xec.	125'75	1911 B.	77'75	» A.	58'50	Transatlàntica 4%	82'50
Nova York, xec.	9'47	1912 C.	72'00	» J.	74'00	Canal Urgell.	82'50
Corones sueques, París.	303'50	1912 F.	71'50	» C.	70'75	T. Filipines 1905	100'25
Corones sueques, Londr.	189'15	1913 B.	78'75	» D.	70'50	» 1906	100'00
		1916 B.	76'85	» E.	74'25	» 1907	95'00
		1917 B.	77'00	» F.	50'50	» 1908	100'00
		1918 B.	76'75	» Frange 1904	48'25	Foment d'Obres.	83'00
		1919 B.	77'00	» 1905	48'00	Unió Vidrera.	90'00
				» Directes	45'00	Carbons Barga.	82'00
				» G. H. Prior.	59'50	L. Regants Bors.	81'50
				» M. C. C. i Portugal	84'25	Const. Naval 6%	97'25
				» Oca a Girona.	59'00	Const. i Pav. 6%	85'50
				» » a hipot.	88'00	Asl. Cardona 6%	88'00
				» Andalusos 1.ª 5%	50'50	G. Healdus 6%	81'00
				» 2.ª 5%	47'50	Mecanica Velutera 6%	91'00
				» Aux. F. C. Bascos	93'50	A. Forns Anala 6%	99'00
				» Gral. Transvies 6%	74'75	Accions Banos	
				» » 6%	91'25	Banc Barcelona, pla.	60'00
				» Transv. St. Andreu	73'00	Banc d'Espanya.	517'00
				» F. C. Sarria, 6%	101'00	Banc de Terrasa.	90'00
				» F. C. Catal. 6%	83'00	Crèdit Dipos.	180'00
				» F. C. Catal. 6.ª	91'75	Banc Hip. Colonial	285'00
						Varies	
						F. C. Nord pla.	304'25
						» Alacant pla.	305'00
						» Andalusos.	47'25
						Hull. Espanyola.	153'00
						» A. Arag. ord.	203'00
						» » prof.	99'00
						C. Hip. A. Elec. S. A.	114'75
						» » S. B.	114'25
						Espanya Industrial	112'00
						General Teléfonos.	88'00
						Peninsular Teléfonos	83'75
						Estrangeres	
						Banc R. R. P. A.	214'80

* Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guia del llegidor.
Cotització: Francs, 58'95; suïssos, 125'75; belgues, 54'75; lliures, 28'35; liras, 34'05; dolars, 6'47; marcs, 2'40 i coronas, 0'17.
DARRERA EFEC. — El Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords a 61'20, i Plates a 42'30.

Diferències de les operacions a terme

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es baixa 0'10 de Nords i 0'15 d'Alacants.
De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja 0'25 de Nords.

RESUM

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool		Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible		10.45	00.00	10.45			00.00
Futurs:							
Maig		10.28	10.25	10.25			00.00
Juliol		10.22	10.17	10.18			00.00
Octubre		10.00	9.96	9.97			00.00
Gener		9.84	9.81	9.81			0.00
Març		9.78	N.	9.75			0.00

Alexandria		Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs				Maig	16.60	00.00	00.00
				Juliol	16.95	00.00	00.00

Nova York		Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible		17.95	00.00	00.00	00.00
Futurs:					
Maig		17.81	17.87	17.81	00.00
Juliol		17.31	17.34	17.35	00.00
Octubre		17.10	17.13	17.18	00.00
Desembre		17.03			00.00
Gener		16.94	16.98	17.03	00.00

Nova Orleans		Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible		16.75			00.00
Futurs:					
Abril		16.54			00.00
Maig		16.64			00.00
Juliol		16.58			00.00
Octubre		16.36			00.00
Desembre		16.32			00.00

Barcelona, 7 d'abril de 1922

Excursionisme

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

La Secció d'Arquitectura farà avui, dissabte, 8, una visita a la Metropolita Cine, en construcció.

La Secció d'Arqueologia farà demà una visita a Parets, Granollers i Canovelles.

La Secció de Fotografia farà una excursió de migdia a Mollet.

Punt de reunió: estació de França, per a sortir amb el tren de les 7'50, tornant a la 1'08.

La Secció de Geologia i Geografia farà demà, dia 8, una excursió pràctica a Sant Boi, Sant Climent, Begues, Brugués i Gavà.

Punt de reunió: Estació de Magoria, per a sortir amb el tren de les sis del matí, tornant a les 18'28.

El Grup Excursionista i Esportiu «Andí», ha organitzat per a demà, diumenge, una excursió familiar a Serdanyola, Granja Flor de Maig i Sant Cugat.

Sortida per l'estació del Nord, a les 6'20.

Demà, diumenge, dia 9, la Jovevntut Nacionalista «Sang Nova» farà una excursió a Montcada, Vallensana, Sant Jeroni de la Murtra, Torre Pallaresa, Santa Coloma de Gramanet i Badalona.

Punt de reunió, a les cinc, al local social.

Tornada al migdia.

L'Agrupació Nacionalista «Els Montserratins», la tarda de demà, diumenge, serà a Sant Muc (Rubí), per tal d'inaugurar una artística rajoles anunciadores d'aquella popular ermita, de les quals ha fet ofrena.

Per a la millor solemnitat de l'acte hi tindrà lloc una festa de caient

nacionalista, en la qual hi haurà parlaments i cants patriòtics.

«Els Montserratins» preguen als seus associats que hi assisteixin, així com hi queden convidats tots els amants de les nostres belles tradicions.

Se sortirà per l'estació dels ferrocarrils de Catalunya, a dos quarts de tres de la tarda.

El Grup Excursionista Barceloneta, ha organitzat per a demà, una excursió per la regió septentrional de la Serra de Sant Llorenç del Munt, seguint el següent itinerari:

Terrassa, Cavall Bernat, Can Poble, Corc del Drac, Abits, Font de la Flàbia, Monrau, Corc Sunanya, Font del Llorc, Riera de les Arenes, Castellà i Sabadell. Sortida del seu estatge, a un quart de cinc del matí. Pressupost de tren i autos, cinc pessetes.

El Club Muntanyenc, farà demà una excursió a Horta, Sant Iscle de les Felxes, Granja «Flor de Maig» i Sant Cugat. Sortida, a les set del matí, de la plaça d'Urquinaona (tramvia d'Horta). Tornada al migdia.

El Grup Excursionista «Bon Humor» efectuarà demà una excursió a la serra de Sant Llorenç del Munt, sota el següent itinerari:

Sabadell, Sant Esteve de Castellar, Sant Feliu del Recó, Santa Agnès, La Mola, Can Poble, Matadepera i Terrassa.

Sortida: a les 6'20, per l'estació del Nord.

Musicals

L'important concertista N'Emili Pujol, obsequiat amb un notable concert de guitarra les ceguetes asilades a l'Empar de Santa Lúcia, que costé la

Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi, formant part de la seva obra d'Amor als Invalids.

Figuren en el programa composicions de Sors, Bach, Schumann, Tàrraga i Llobet, rebent el senyor Pujol emocionats proves d'agraïment de les ceguetes, que van correspondre a la se gentilesa, cantant algunes peces del repertori de l'Escola de Santa Lúcia, que per a la seva educació musical ha fundat la Caixa de Pensions.

L'Associació Catalana d'Artistes, anuncia per al proper dia 20, un concert per la seva orquestra, que dirigit el mestre Molas, al seu estatge social, carrer d'Aribau, 21.

Aquest concert és el primer que organitza la indicada entitat, exclusivament per als seus associats i persones pels mateixos invitades.

Per a invitacions, es pot passar per Secretaria, els dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de deu a les onze de la vetlla.

El programa del tercer concert organitzat pel «Salut Esport Club», està integrat per obres dels grans mestres Debussy, Chopin, Mendelssohn, Liszt, Albéniz, Raffi, etc., etc.

L'execució anirà a càrrec de la pianista Na Isabel Ortega, deixeble que fou del malaguanyat mestre N'Enric Granados, i del violinista En Ramon Pociello, al qual acompanyarà el piano el professor senyor Puigall.

S'han sol·licitat moltíssimes invitacions. Aquestes han de retirar-se a la secretaria de l'esmentada societat.

El concert tindrà lloc el vinent diumenge, dia 9, i començarà a les cinc en punt de la tarda.

Tusquets i C. S. en G.

CANVI — VALORS — GUPONS
Rambla del Centre, número 8

ANUNCIS D'ESPECTACLES

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada de Primavera. — Queda obert l'abonament a quatre funcions de tarda en dies festius. Inauguració el Dissabte de Glòria, amb l'òpera **MAROUFF**.

Principal Palace

Plaça Teatre, 21 4. Tels. 5125 i 4736 A. Avui, dissabte, nit, a les deu,

representació del famós espectacle

LA REVUE en ZIG-ZAG
Demà, diumenge, tarda i nit

LA REVUE en ZIG-ZAG
El dimarts vinent: Comiat de

MARJORIE STEVENS
MARGARIDA GODOUN

Dissabte, 15 d'abril. Colossals debuts: Edmonde GUY i Ernest VAN DUREN

Ivonne Lynden Lise Devalpray amb l'estrena dels nous quadros

A TRAVES DE LA PANTALLA
CORTINA FEMINA

ADAM I EVA
EL LENGUATGE DELS PETONS

Teatre Català ROMEA

Avui, dissabte, dos magnífics espectacles pel Rei dels Màgics, pel Mágic dels Reis,

THE GREAT RAYMOND
Tarda, a les cinc, i nit, a les deu,

EL GRAN RAYMOND
presentarà les seves meravelloses il·lusions entre elles **EL SOMNI DEL**

BOY SCOUT, **MAQUINA PER A DIVORCIAR**, **METEMPSICOSI**, **TRON**, **MISTERIOS**, **ARRENCAR QUEIXALS**, **SENSE DOLOR**, **LA CASA DELS ESPERITS**, **EL BAGUL MISTERIOS**

EL GRAN RAYMOND
presentarà a EVE, **L'ENIGMA?**

Demà, diumenge, tarda i nit dos magnífics espectacles, per l'AS dels il·lusionistes

THE GREAT RAYMOND
El mágic que té més imitadors. Presentació de noves il·lusions. Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Gran Companyia d'òpera i sarsuela. Direcció: Josep Llimona.

Mestres directors i concertadors: Francesc Palos i Antoni Capdevila

Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, colossals veritats a preus populars.

Butaca, 2 pessetes. General, 0'50

El grandíols i creixent èxit, l'òpera en tres actes, música del mestre Strauss, adaptació de J. Montero,

EL ULTIMO VALS
Superba presentació. Creació magistral de Josefina Chaffer, Mary Isaura, Angel de León, Ricard Fuentes, Pau Gorgé i Josep Llimona

Nit, a tres quarts de deu. Primer: la paròdia de l'òpera **«La Bohème»**, en un acte, música del mestre Arnedo,

LA GOLFEMIA
Creació personal de Pau Gorgé, senyors Ferrando i Sánchez, i senyors Fuentes, Aquaviva, Gorgé (P.), Alcalá, etcètera. Segon:

GRANDIOS ESDEVENIMENT
Presentació del tenor Josep Bruna, amb la setena representació EN CA-

TALA, de l'èxit xardorós, de la sarsuela en dos actes, lletra d'en Camprond, música del mestre Arrieta,

MARINA
Intèrprets: Tana Lluoré, Josep Bruna, Emili Sagí-Barba, Pau Gorgé, Ricard Fuentes, Roser Marco, Josep Llimona. Decorat nou dels mestres escenògrafs Bulbena, Girba i Blay. Sarsuela de la casa Paquita. Presentació euroassent apropiada. Al primer acte, l'ESBART FOLKLORE CATALUNYA, i la cobla-orquestra BARCELONA, integrada pels més prestigiosos professors, i dirigida pel mestre Josep Gravalosa, i de la qual forma part l'eminent mestre de tenora N'Albert Martí, interpretaran la popular sardana

LA PUBILLA EMPORDANESA
que serà cantada pels eminents artistes

TANA LLURO I PAU GORGE
amb lletra d'en Joan Maragall, escrita pel gran poeta l'any 1910, i guardada com preuada relíquia pel compositor Josep Serra, autor de la música. A l'acte segon, passarà per l'escena la típica processó del Roser. Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, els dos grans èxits,

EL ULTIMO VALS I MARINA
Nit, a tres quarts de deu, **«La alsaciana»**, **«Te la febo, Santa Rita»**, creació de la eminent artista Lluisa Vela, i el sorollos esdeveniment teatral.

MARINA
Es despatxa a comptaduria. — Dissabte de Glòria, estrena de

LOS BUSCADORES DE ORO
(Escenes de la vida americana), en dos actes i cinc quadros, de Rondón, música del mestre Millan,

Gran Café Restaurant Tivoli
Grans concerts cada dia, tarda i nit pel fenomenal **QUINTET VILA**. Econòmic i esmerat servei a la carta. Servei d'autobús, especial de la casa. Preus econòmics.

Teatre de Novetats

Companyia de Sarsuela i Òpera. Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc: Darrera representació en

MATINEE POPULAR, de l'admirada òpera en tres actes **S. M. EL DO LLAR**. Nit, a dos quarts de deu: La famosa òpera en tres actes **LA DUQUESA DEL TABARIN**, èxit d'aquesta Companyia. ESTRENA en aquest teatre de l'òpera còmica en un acte i quatre quadros, d'Enric Tisau i Enric Juste, música del mestre Josep Rivas,

LOS BURLADORES DE SALERNO
magnífica presentació. — Demà, darreres funcions en dia festiu. Quotidians programes. Tarda, a dos quarts de quatre: 5 actes, 5: **MUNDO GRACIO**, **LA DUQUESA DEL TABARIN** i **LOS BURLADORES DE SALERNO**. Nit, a tres quarts de deu: **LA FOLLADESITA** i **LOS BURLADORES DE SALERNO**. — El dimarts, Comiat de la Companyia.

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS
Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc: Nit, a les deu. Extraordinaris programes. Projectió del formosíssim film de producció americana, **EL TORRENT**. Exit de la notable conxorxista **MISS ATHEA**. Els acrobates equilibristes **CAROLA AND**

MILLS. Exit de la gentil ballarina **PALMIRA LOPEZ**. Èxits dels ocells artístes **PARKER FAMILY**, i l'eminent parella de balla **ST. VINCENT SISTERS**. SUCCES de la notable i simpàtica coblejadora.

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

SALUT RUIZ
Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, i a les sis, i nit, a les deu: Colossals programes: **ULTIMES FUNCIONS EN DIA FESTIU, DE LA TEMPORADA DE VARIETATS**. — El dimarts: **SERATA D'ONORE**, i el dimarts, **COMIAT** de

Tatre Círcol de Sans

Companyia de sarsuela del primer actor Miquel Pedrola i el mestre Jaume Serra. Demà, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre.

EL AMIGO MELQUIADES
(un acte i tres quadros)

DEL SACRO MONTE
(un acte i quatre quadros)

LA ALSACIANA
(un acte i tres quadros)

Butaques a dues pessetes. Entrada general, 0'50.

PUTXINEL·LIS «MIRIA»
Rosselló, 206 (davant del Frontó)

Demà, diumenge, a les cinc de la tarda, la rondalla de gran espectacle **L'ESTUDIANT NEGRE**. Gran apoteosi. Entrada i localitat, una pesseta.

PALACE CINE
GRAN SALÓ DE MODA

Avui, dissabte, magnífiques sessions, amb selectes programes del més gran èxit, **«Bellezas d'Italia»**, **«A l'harem»**; el grandíols film de producció americana, **«El torrent»**; **«De color»**, gran pel·lícula interpretada pel cèlebre Frack Mayo, i els sis i setè episodis de la gran sèrie francesa, **«L'home de les tres cares»**. — Demà, diumenge, d'onze a una. Selecte Matinée. Tarda, de quatre a sis i de sis a vuit. Nit, a les deu. Grans sessions, projectant-se, a la sessió de la nit, un formós programa extraordinari, amb magnífiques estrenes.

Diorama
Selecció programada per a avui: **«El fantasma implacable»**, episodis 15 i últim d'aquesta sèrie; **«Elusions de joventut»**; **«Rosa Te»** (Programa Ajuria); **«Colombine»**; **«Efectes d'un clou»**, gran broma. — Demà, diumenge, grans sessions a la tarda. Nit, augment de programa. Estrena de la super-producció per l'infinitable Douglas Fairbanks: **«Escollit, jove!»**. — Dilluns vinent: **«El carrer dels somnis»**, primera jornada. El triomf més gran de D. W. Griffith.

Saló Catalunya
Gran Cine de Moda

Avui, dissabte, penúltim dia de la sensacional pel·lícula **«Broma trágica»**, el gran succés del Reial Programa Ajuria. L'assumpte més emocionant, atrevit i arriscat. L'irresistible Hondini oferí el premi de 1.000 d'ors a la persona que provés que els salts d'un aeroplà a l'altre no són autèntics. Èxits: **«El fals nebot»**, per Vivian Martin; **«Noblesa falsa»**, per la diminuta i preciosa nena Baby Peggy, i la de gran broma **«Els amors de Fatty»** (Programa Ajuria). — Demà, nit, gran estrena: **«Escius de l'orgull»**, per Alice Joyce. — Dilluns: **«Anima extraviada»**, per Pauline Frederick.

Pathé Cinema
Rambla de Catalunya, 37

La projecció més fixa i més clara de Barcelona.

Avui, dissabte, magnífic programa:

PATHE REVUE
La divertida pel·lícula còmica

NOBLESA FALSA
L'èxit dels èxits

ELS TRES MOSQUETERS

últim capítol titulat **L'EXECUCIO**

Exit de la super-producció alemanya **LA COMTESSA WALENSKA**

(Amors de Napoleó)

Fidel reproducció d'un dels episodis de la campanya de Rússia quan les tropes napoleòniques envaïren Polònia. Magistral interpretació de

HELLA MOJA
La setmana entrant: **«Vida, Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist»**

Demà, diumenge, gran sessió matinal.

UN MIRACLE A BARCELONA

AVIAT
La marqueseta Dorette

Per la genial i bellíssima

HELLA MOJA

Palau de la Música Catalana
Demà, diumenge, a les cinc de la tarda. Concert

TRIO DE BARCELONA
Primera audició pública del Segon Trio del compositor català R. Gerhard

Programes

URALITA

PER A COBERTES
URALITA, S. A.
 SUCCESSORA DE ROVIRALTA I C.^a, S. EN C.
 Plaça d'Antoni López, 15 — Telèfons A 18441 A 349
BARCELONA

Serveis de la Companyia Trasatlàntica

LINIES A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFERRE
ANTONIO LOPEZ
 El vapor sortirà el 25 d'abril de Barcelona, el 30 de València, el 28 de Màlaga i el 30 de Cádiz cap a Nova York, Havana i Veracruz.
ALFONSO XII
 El vapor sortirà el 17 d'abril de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña cap a Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge per a Costaferrre i Pacífic amb trasbord a Havana.
BUENOS AIRES
 El vapor sortirà el dia 10 d'abril de Barcelona, el 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cádiz cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, Colón, Sabana, Curacao, Puerto Cabello i La Guayra. S'admet càrrega i passatge amb trasbord cap a Veracruz.
LINIA DE BUENOS AIRES
INFANTA ISABEL DE BORBON
 El vapor sortirà el dia 4 d'abril de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cádiz cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.
LINIA DE FERNANDO POO
SAN CARLOS
 El vapor sortirà el dia 2 d'abril de Barcelona amb escales a València i Alacant, i el 7 de Cádiz cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, demés escales intermèdies i Fernando Poo.

A més dels indicats serveis, la Companyia Trasatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York i ports del Canària Nova York i la Línia de Barcelona i Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telegrafia sense fil.

Molt
ACCIDENTS IMPREVISTOS
 poden ésser fatals si no es té ben a prop un remei d'urgència

En totes les cases, en lloc preferent, deu haver-hi sempre una botella de

Aigua Oxigenada VOLCÁN

Un cop, una ferida, una lesió no s'endanya si es renta desseguida amb aquest remei senzill i d'efectes immediats

Depositaris: J. URIACH I C.
 Bruch, 49

FARMACIES PRINCIPALS

A MONTSERRAT, Colònia PUIG

es lloguen pisos per dies, mesos i anys, completament equipats; hi ha aigua corrent i electricitat, esplèndid parc, automòbils a l'arribada de tots els trens del Cremailler. Informes: Rambla de Catalunya, 52, principal, 2.ª Telèfon 2.200 A.

Vendes

Dispepsia, Gastralgia amb l'ELIXIR GREZ tònic digestiu, escuren ràpidament les malalties de l'estómac, dispepsia, gastralgia, etc. Millorament des del primer got. Dipòsit a les farmàcies. — Colling & C.^a, París.

JOVENTUT PERPETUA
 Sabó, 1.50. — Crema, 1.70. — Polvos, 1.50. — Aigua d'antiga, 5.50. Aigua de Colònia, 3.50, 6, 10 i 15 ptes. segons frasc. Locions per al cabell, 4.50, 6 i 10 ptes. segons frasc.
Darreres creacions
 Productes sèrie «IDEAL»
 ACACIA, Mimosa, GINESTÀ, Rosa de Japó, ADMIRABLE, Matinal, CHYPRE, Rocio Flor, ROSA Vértigo, OLIVELLA, Muguet, VIOLETA, Jasmín.
 Sabó, 3. — Polvos, 4. — Odis, 4.50, 7.50 i 20 ptes. segons frasc. Essència per al nuocador, 15 pessetes frasc amb estolç.
CORTES GERMANS - BARCELONA

Laboratori especial per

ANALISIS MODERNS D'ORINA

Gran Xampany "LUMEN"

El favorit del públic per sa esmerada elaboració en les seves grans caves que posseeix a Haro

BODEGAS BILBAINAS, S. A. :: Vins fins de RIOJA - Conyac 'FARO'.

Com aconseguir tenir un ESTÓMAC FORT i fer perfectament les digestions sense la menor molèstia, guarint totes les afeccions de l'aparell Gastro-Intestinal? Prenent el **MILLOR medicament**

El GASTROFIL del Dr. GREUS

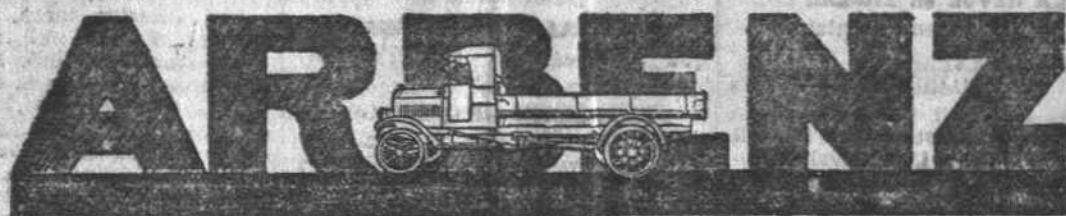
Demani's en totes les Farmàcies

La Liquidadora Permanent

JUNQUERES, 16, PRAL., 1.ª

Aquest establiment és el que ven els millors articles, i a més bon preu a Barcelona

Per a convence-us visiten la Casa

Camió i Omnibus suís de resultats extraordinaris

JOAN PREY, Ronda Sant Pere, 25

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les

Antiga Casa T. COSTAS, Palla, 19 i 15, prel.

Catarro dels nois

L'Anti-cataral BORI ONET, és el veritable especíme acreditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de tota mena de tot de les criatures.
 Dipòsits: Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor Andreu i J. Viladomat, Rambla de les Flors.

PLAQUES DE METALL
 químicament gravades, impreses en colors

Articles de reclam
 de la casa Metall-Aetz-Handel K. V. Ehrlichbauer

Agent representant: SANTIAGO AMOROS Aldana, 4, 1er, 3.ª

Important Companyia de Segurs Marítims

desitja representar per a aquesta plaça. Insti sol·licitar el carrer sense coneixements del ram, i bones referències. Dirigir-se a l'Apartat núm. 81 de San Sebastian.

CASA DE CAMP
 amoblada per a llogar. Baix Rosselló, 23, entl., 2.ª De 4 a 7.

Lloguers

Pianos de lloguer de varies preus. Bruch, n.º 78, entresol. C. BIEGER

Dispenses

DISPENSERS
 a tot estar, fan falta. Carrer Muntaner, 300, torre.

Demani's el follet il·lustrat Dr. VELLVE, Professor Aux, de la Facultat de Farmàcia, Fernando, 58.